

ВѢСТНИКЪ
ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РОЧНИКЪ XV.

1903.

ПЕРЕМЫШЛЬ.

Зъ печатнѣ Йосифа Стифіого 1904

СОДЕРЖАНІЄ

Вѣстника Перемыской Епархіи за рѣкъ 1903.

Дата и число резолю- цији	Содержаніе	Число ре- золюцији	Страница
Ч. I.			
26/1 43/орд.	Молитвы на интенцію Высокопреосв. Митрополита	1	1
Ч. II.			
17/1 30/орд.	Енциклика св. Отца по поводу 25. лѣтнего юбилею	2	3
25/1 41/орд	О законченію року юбилейного св. Отца	3	19
31/12 6984/02	О выдачу Іерейского молитвослова	4	20
31/12 6866/02	О заснованію Товариства св Ольги.	5	20
21/1 6382/02	О заснованію Товариства „Emeriten Verein des katho- lischen Clerus in Wien“.	6	21
Ч. III.			
12/2 57/орд.	О св. великомъ постѣ	7	27
13/2 830	Конкурсъ на посаду гр. к. катихита при ц. к. гимназиі въ Ярославю	8	37
14/2 854	Речинець до св. рукополаганія въ Іереи	9	37
10/2 724	Вѣдкликаніе надрукованой книжки о Львомъ Бѣрецкимъ парохомъ въ Прелукахъ подъ названіемъ „Ontologia“	10	38

Дата и число резолю- ции	С о д е р ж а н и е	Число ре- зюлю- ции	Страница
Ч. IV.			
6/2 248	Резолюция в справе компетенция о посады катихитовъ	11	39
13/2 547	Конкурс на одноразову запомогу фонда бл. п. П. За- рицкого для бѣдныхъ русскихъ церквей въ Галичинѣ.	12	39
9/2 482	Резолюция що до обучения катехизму такъ въ церквѣ якъ и въ школѣ	13	40
7/3 989	Речинецъ испытаню конкурсового зъ наукъ въ цѣли отри- маня душпастьрскихъ посадъ	14	41
7/3 990	Речинецъ испытаню на катихитовъ школъ выдѣловыхъ	15	42
Ч. V.			
23/3 95/орд.	Нормы дотычачей: 1) будовы, вѣдновленя и убезпеченя церквей. 2) внутреннего устройства церквей, 3) удержованя цминтарей, 4) плеканя побожности въ душахъ вѣрныхъ, 5) завѣдованя маеткомъ цер- ковнымъ, 6) веденя канцелярии парохіальной, 7) бу- довы, вѣдновленя и убезпеченя будынкѣвъ паро- хіальныхъ и 8) маетку парохіального	16	49
16/3 1500	Конкурс на опорожнені парохіи	17	59
16/3 1454	Выдане твору св. Іоана Златоустого о. Д. Дорожинскимъ.	18	60
Ч. VI.			
27/4 122/орд.	Дотычно молитвъ на интенцію Высокопреосвященно- го Митрополита	19	61
22/4 1183	Въ справѣ вынагородженя за Службы Божіи и инші богослужебны дѣйствія, котрыми обтяжені суть фундаціи дотацийны	20	62
21/3 1455	О выданю „Чина парастаса и погребенямірскихъ тѣлесъ“.	21	64
26/3 1659	Въ справѣ нового выданя св. Писма нового завѣта и Псалтири въ языкѣ церковно-словенскомъ зъ пе- реводомъ на языкъ народный	22	64

Дата и число резолюции	С о д е р ж а н и е	Число ре- золюции	Страница
2/4 1539	О жертвахъ на будову Церкви въ Исканѣ	23	67
27/4 1565	Фабрыка штучныхъ цвѣтѣвъ въ Стрыю П. Стефаніи Погорецкои	24	68
30/4 2065	Приписы дотычно перештемплывонаня сконвертованныхъ 4·2 ⁰ / ₀ облигацій державныхъ	24	67
28/3 1669	Станъ касы вдов. сирот. Института за часъ вѣдь 1 жов- твя до 31. грудня 1902	25	69
4/5 1760	О скликаню I. загальныхъ зборѣвъ фйліи „Товариства запомоги убогихъ гр. кат. церквей имени св. Ап. Петра“ въ Перемышли.	26	74
Ч. VII.			
7/7 318/орд.	Молитвы по причинѣ слабости св. Отца	27	79
Ч. VIII.			
23/5 2645	Въ справѣ похороненя осѣбъ помершихъ на заразливый хоробы	28	81
9/5 1942	О краевѣмъ Товариствѣ кредитовѣмъ урядникѣвъ и свя- щеникѣвъ у Львовѣ	29	83
15/7 4018	Речинецъ до св. рукополаганя въ Єі ен.	30	84
15/7 4020	Речинецъ до подаваня ся до дух. семинаріи въ Львовѣ.	31	84
15/7 4019	Речинецъ до подаваня ся до Папскои Колегіи для Ру- синѣвъ въ Римѣ	32	85
19/5 2576	О надѣленю одноразовою запомогою зъ фундаціи бл. п. Зарицкого церквей въ Тарнавѣ Гѣрной	33	86
12/6 3358	Станъ касы вдов. сирот. Института за часъ вѣдь 1. сѣчня до 31 марта 1903	34	86
6/5 2223	О новѣмъ выданю Тивіка Перемышского	35	90

Дата и число распо- рядженя	С о д е р ж а н и е	Число по- рядженя	Страница
Ч. IX.			
19/7 332/орд.	Апостольске благословене св. Отца зъ ложа болѣани	36	97
16/7 3855	Вчислюване оилать за оновѣди до епитрахильныхъ доходѣвъ	37	97
Ч. X.			
21/7 334/орд.	О кончинѣ св. Отца Льва П. XIII	38	99
Ч. XI.			
6/6 348/орд.	О выборѣ нового Папы римского	39	105
Ч. XII.			
23/6 362/орд.	О виравахъ духовныхъ	40	113
21/6 4779	Решенець подаваны ся до пѣвческаго заведени	41	114
24/6 4672	О высилцѣ вѣдозвѣ Товариства св. Петра громадамъ	42	115
17/6 4604	Справоздане и вѣдозва физіи Товариства запомогн убо- гихъ гр. к. Церквей им. св. Ан. Петра въ Перемышли	43	115
Ч. XIII.			
19/9 5293	Конкурсъ на опорожвені парохіи	44	121
19/9 5283	Конкурсъ на посаду катихита при школѣ выдѣл женьс. имени св. Ядеги въ Перемышли	45	122
30/9 5509	О вынайдению метрики вѣчаня и. Туряньскаго и Іоанны зъ роду Бернацкои	46	122
Ч. XIV.			
25/11 6807	Решенець до св. Рукополаганя	47	125

Дата и число ропно- ридження	С о д е р ж а н с	Число роз- порядження	Сторона
16/11 5956	Въ справѣ рѣвнозмѣрного уурядкованя способу побору стипендій и даткѣвъ зъ фондаций.	48	125
8/11 6288	О богослужебныхъ стипендіяхъ бл. п. Архипресв. Григорія Шанкевича	49	126
14/11 6465	О выдавництвѣ бібліотеки богословской	50	127
16/11 6584	Станъ касы вдов сирот. Института за часъ вѣдъ 1. цѣтня до 30 червня 1903	51	128
16/11 6585	Станъ касы вдов. сирот. Института за часъ вѣдъ 1. липня до 30 вересня 1903	52	133
27/11 6867	О збираню жертвъ на будову церкви на Засапю въ Перемишлѣ	53	136
Ч. XV.			
19/12 564/орд.	Юбилей оголошеня догмату о Непорочномъ Зачатию пресв. Дѣвы Маріи	54	141
19/12 7337	Конкурсъ на одноразову запомогу фонда б. п. П. Зарицкого для бѣдныхъ Церквей въ Галичинѣ	55	144

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1903.

Выдано 27. Сѣчня.

Ч. I.

Ч. 1.

43/орд. Молитвы на интенцію Высокопреосв. Митрополита.

Его Ексцеленція Высокопреосвященный Панъ Митрополитъ Кирь Андрей перебуває поважну слабѣсть.

Умоляемъ Господа Бога, чтобы якъ пайскорше дозволивъ Ихъ Высокопреосвященству повернути до крѣпкого здоровья, а заразомъ взываемъ Всч. Духовенство и вѣрныхъ епархіи о щирѣ и горячѣй молитвы на тую интенцію.

Въ той цѣли розпоряджаемъ, чтобы въ каждой парохіи вѣдправлено одну службу Б. „о болящихъ“ на интенцію Высокопреосвященного Кирь Андрея, и ажъ до поворота Ихъ Ексцеленціи до здоровья що недѣлѣ и свята прилучано до Службы Б. спѣваной службу „о болящихъ“ въ сказанѣмъ намъреню, а при Службахъ Б. читавыхъ по отпустѣ вѣдмавляно коляноприклонно : 3 Отче Н. Богор. Д. и Подѣ Твою милость.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 26. Сѣчня 1903.

† Константинъ,
Епископъ

ХРОНИКА.

Именованя.

- Ч. 3566/02. Всч. О. Левъ Козаневичъ деканъ Самбѣрскій и парохъ въ Мистковичахъ им. тит. Совѣтникомъ Еп. Консисторіи.
- Ч. 6146/02. о. Іеронимъ Куновскій парохъ въ Бильчи — орд. школь. комисаремъ до школь народныхъ дек. Дрогобыцкаго.
- Ч. 6796/02. о. Іосифъ Билинскій, парохъ въ Устрикахъ дѣльныхъ — мѣсто-деканомъ Устрицкимъ.
- Ч. 7048/02. о. Іосифъ Билинскій парохъ въ Устрикахъ дѣльныхъ II. орд. школь. комисаремъ на деканатъ Устрицкій.
- Ч. 196. о. Іосифъ Максимовичъ — катихитомъ при народ. школахъ муж. имени Францъ Іосифа I. на Гарбарихъ въ Перемышляхъ.
- Ч. 397. о. Евгенийъ Кульчицкій — катихитомъ при школахъ народ. муж. въ Дрогобычи.

Вѣдличія крылошанскія получили :

- Ч. 3566/02. о. Іоанъ Татомиръ парохъ въ Черханѣ, о. Іоанъ Литвинскій парохъ въ Чукви, о. Николай Боберскій парохъ въ Ваневичахъ, о. Юліанъ Билинскій парохъ въ Ольшанику, о. Францъ Рабѣй катихитъ при школахъ выдѣловыхъ въ Самборѣ.
- Ч. 6734. о. Іосифъ Гамерскій парохъ въ Полонной, о. Алексей Хтѣй парохъ въ Беньовой, о. Володимиръ Ясеницкій парохъ въ Новосѣлкахъ.

Въ пропозицію приняті :

- Ч. 6673/02. На парохію Ветлина дек. Балигородскаго, о. Яковъ Яхно.
- Ч. 408. На парохію Лубна дек. Бирчанскаго, по причинѣ резигнаціи о. Петра Тустановича пар. въ Улочи зъ наданой ему презенты: 1. Іосифъ Гамерскій, 2. Іоанъ Жарскій, 3. Василій Курило, 4. Романъ Залитачъ, Орестъ Копыстянскій.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Консисторіи.

Перемышля, дня 27. Сьчня 1903.

† **Константинъ**
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1903.

Выдано 5. Лютого.

Ч. II.

Ч. 2.

30/градъ Енциклика св. Отца по поводу 25. лѣтнего ювілею.

Всеч. Духовенству епархіальному подае ся до вѣдомости послане Апостольске св. Отца Льва Папы XIII., выдане по поводу 25. лѣтнего Понтифікату:

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI
LEONIS

DIVINA PROVIDENTIA

P A P A E XIII.

EPISTOLA APOSTOLICA

AD PATRIARCHAS PRIMATES ARCHIEPISCOPOS EPISCOPOS ORBIS CATHOLICI.

LEO PP. XIII.

VENERABILES FRATRES SALVTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM.

Annum ingressi sumus quintum et vicesimum Apostolici muneris: spatiumque respicientes in maximis curis assiduisque confectum, admiratio Nos divinae bonitatis commovet; unde cum beneficia innumerabilia accepimus, tum

hanc ipsam, quae Decessorum perpaucis contigit, pontificatus diuturnitatem. Itaque summo rerum Parenti, eidemque auctori et arbitro vitae gestit animus grates agere quam maximas potest. Profecto aeterni consilii rationem perspicere totam super hac praeter expectationem tanta longiquitate senectae, humanum non est; neque eam Ipsi vestigare nitimur. Illud intelligimus, quando divinae benignitati placitum est huius lucis Nobis usuram prorogare, officium a Nobis esse sanctissimum, in utilitates et incrementa Ecclesiae quantum superest virium impendere, eiusque gratia nec laboris quidquam nec sollicitudinis defugere. — Iam a gratae voluntatis significatione, debita benignissimo Numini, cui sit gloria lausque sempiterna, libet affari vos, Venerabiles Fratres; qui ut, suam quisque, Dominici gregis custodiam geritis a Spiritu Sancto mandatam, ita pastoralis officii Nobiscum certamina palmas, laeta tristia participare consuevistis. Haerebunt Nobis semper in memoria pietatis observantiaeque officia et multa et praeclara quibus cum Pontificatus Nostri cursum continentem ornastis, tum huius felicitatem eventi fecistis iucundiorem. Quae quidem officia, ut sumus vobiscum paterna muneris necessitate coniuncti, grate admodum complectimur: etsi non tam causa Nostra, quam quod argumento sunt, adhaerescere vos penitus huic Sedi Apostolicae, quacum tamquam centro suo ceterae orbis catholici contineri sedes debent. Quod si unquam alias oportuit sacrorum Ecclesiae Antistites caritate mutua et cogitandi agendique similitudine inter se cohaerere, perinde, quasi ex omnibus existeret cor unum, et anima una, id enimvero hodie, quae sunt tempora, necesse est. Numquidnam latet conspirans ille ad labefaciendum opus Iesu Christi consensus infensissimorum hostium, christiana vel dogmata vel instituta, pertinacia incredibili, convellere molientium? Haec vos plus satis experiendo nostis; qui etiam saepe Nobiscum deplorare soletis, disseminari passim licenterque opinionum et doctrinarum pestes, malisque errorum venenis imbui multitudinem. Pro circumventam insidiis incautorum fidem! Ecclesiae interea, quod magis dolendum, iniectis omne genus vinclis, sua minuitur et quoad potest eripitur auxiliandi copia. Et tamen non dubitant, cumulantes flagitio damnum, arguere Ecclesiam ipsam debilitatae virtutis, quod non, ut antea, populares cupiditates, in perniciem communium rerum inflammatas, queat restinguere.

Equidem iucundiora velimus, accommodate ad factum laetabile, scribendo persequi. Verum neque id patiuntur insidentia Ecclesiae incommoda quae levare mature postulant, neque haec tam misera societatis humanae tempora; cui quidem ille a christiana disciplina institutoque discessus fortunarum morumque detrimenta adhuc magna peperit, maiora struit. Siquidem sanctum natura est, omniumque saeculorum memoria ratum, non posse religionis reverentiam deturbari publice, quin simul convictus humani prosperitas corruat. — In eiusmodi rerum asperitatibus, ad excitandos confirmandosque opportune animos opus esse

arbitramur, huius quod cum Ecclesia geritur bellum, initia causas multiplicemque exsequi naturam, quae perniciose consequantur monere, medendi demonstrare vias. Itaque, licet referens quae saepe ediximus in hoc genere, pertineat usquequaque volumus, paternae caritatis plena, vox Nostra; neque ad filios modo catholicae unitatis feliciter compotes, sed ad eos etiam qui Nobiscum de fide dissident, vel qui ab ipsa plane sunt alieni: quippe universi omnes uti eodem sunt prognati Patre, ita ad idem summum invitantur bonum. Sitque ea vox testamenti instar, quo gentibus suprema salutis communis studia Nostra votaue, impendente iam exitu, commendamus.

Veritatis iustitiaeque vindex, Ecclesia Christi adversa multa et aspera nunquam non pertulit. Ex quo enim instituit, quod acceperat ab Auctore suo munus, constabilire et propagare in hominibus regnum Dei, eosque ab amore fluxarum rerum ad immortalium traducere, necessario in offensionem humanae incurrit corruptae depravataeque naturae. Studia nimirum infesta sibi et inimica sensit cupiditatum, quibus responsandum viriliter esse ipsa edicebat. — Nec vero id acciderit homini christiano novum, quando Christus alumnis disciplinae suae denuntiavit, omnia hostilia, dum mundus foret, usque passuros. Pervulgata sunt, quae ipsos dimissurus in orbem terrarum Evangelii praecones, monuit: *persequentur vos; eritis odio omnibus propter nomen meum; trademini ad reges et praesides; tradent vos in tribulationem et occident vos*. Animosque de suo caperent exemplo voluit: *si mundus vos odit, scitote quia me priorem vobis odio habuit¹⁾*. Adeo digna promeritis heic redditur merces!

Iamvero huius tantae invidiae nemo aequus rerum aestimator causam satis idoneam repererit. Urgente caritate immensa, demisit se abiicitque Christus ad humilitatem conditionis humanae; praecepta dedit sanctissima, plena solatii, apprime facta ad pacandos inter se copulandosque germanitate homines; opes gloriamque contempsit; iura nullius appetivit; aegris, calamitosis, acrumnosis benignissimus adfuit; denique aetatem omnem optime de hominibus merendo contrivit. Quodsi tamen factus is est, quod Simeon praecinerat fore, *signum cui contradicetur²⁾*, prodigium certe nequitiae hic agnoscimus, atque eo immanius, quo iniuriosius.

Porro Ecclesiam catholicam, Christi heredem muneris, custodem doctrinae mirumne sit eadem usam esse fortuna? Semper eadem constat saeculo perversitas, urgentibus pios impiis ab humani generis hoste profectis, quem ipsum inimicum Dei ab initio rerum, *principem huius mundi*, sacrae appellant litterae. Hi scilicet, quoniam imperium Dei contumaciter abnuunt, nec denunciari sibi

---

¹⁾ Io. XV, 18.

²⁾ Luc. II, 34.

divinam patiuntur legem, nec umnino eos, qui rite denunciant, ferre possunt. Itaque coniurati Ecclesiam perdere, quoties turbulentioribus aetatibus contra omne ius fasque communitatis humanae immania edidere crudelitatis exempla! — Ergo aliud ex alio omnia tentata genera saeviendi. Recens ab origine, vi tormentisque cruciatum publice christianum nomen; triumque saeculorum spatio Urbem romanique imperii fines perfudit martyrum cruor. Tum domestica pestis, haereticorum perfidia extitit, tecte primo, dein audacter aggressa technis rationumque fallacis concentum fidelium unitatemque dissolvere. Erupit deinceps plus semel a septentrionibus barbarorum procella, Saracenorum ab austro, interneccionem vastitatemque faciens. Cumque veluti provinciam male habendae Ecclesiae aetas aetati transmitteret, eam suscepit, restituto imperio, Caesarum dominatio, superba fere atque impotens; quae sollicita ne prae se sacra potestas cresceret, eius sive libertatem coercere sive iura attentare non destitit. Taedet considerare, quot quantisque difficultatibus affecta atque afflicta subinde Ecclesia fuerit. Illa vero ex angustiis incommodisque evadere fortior, pacifici regni sui proferre terminos; nec veteris humanitatis fructus negligere, custodiendis litterarum et artium monumentis; sed laborare in primis, ut civitatem penitus evangelica sapientia pervaderet totamque imbueret. Ita christianum cultum in commune invexit; peperitque conformatis eo cultu gentibus acquitatem legum, mansuetudinem morum, tenuium tutelam, calamitosorum inopumque misericordiam, alieni iuris dignitatisque verecundiam, denique civilium rerum cursum, pro naturali studiorum concertatione, tranquillum, temperante nimirum iustitia libertatem.

Documenta tam magna tanque illustria beneficae virtutis suae cum daret Ecclesia, ad finem aetatis mediae processit, invidia improborum comite: quae autem sequuta est aetas dimicationes ei vel acerbiores attulit. Etenim saeculo sextodecimo luctuosa illa exarsit, cuius nota sunt semina, perduellio Novatorum; qui caput ipsum adorti, idest romani Pontificis auctoritatem, unde universitas Christifidelium in unum corpus coalescit vivum vicensque, florentissimas gentes a catholicarum complexione misere abstraxerunt. Quo facto discidio illuc necessitate evasere, quo fortasse non spectarant, ut christiani nominis vix umbram retinerent, rem fero exuerent. Nam abiecto semel ex una parte magisterio Sedis Apostolicae, quo maxime unitas fidei salva consistit, posito ex altera proprium cuique iudicium esse normam credendi, infinitis sententiarum commutationibus patuit aditus; quare iam nullum est tam sanctum doctrinae christianae principium quod non illi aut in dubium revocent, aut funditus repudient.

Idem insistentes iter, progressi sunt longius, qui insolenter se philosophiae nomine iacturant saeculo duodevicesimo. His nullae fuere divinae litterae; nulla, Deo manifestante, nota veritas; unum propositum, ex animo populorum omne christianae religionis vestigium abolere. Ex his fontibus pernicioza illa flu-

xere portenta *rationalismi, pantheismi, naturalismi, materialismi*; quibus veterum errores quos sancti Patres vindicesque fidei splendide convicerant, specie instaurantur nova: prorsus, ut superbia recentiorum, contempto christianae sapientiae lumine, ad ethnicae vetustatis deliramenta regrediatur, vel quod attinet ad animorum naturam et immortalitatem.

Itaque factum ut, multo quam antea, ingravesceret ad hanc diem in Ecclesiam bellum, latiusque maneret. Siquidem aetas incredula non satis habet unum et alterum fidei sanctae oppugnare caput: cuncta simul caelestium doctrinarum principia, ipsa sana philosophia reclamante, aggreditur. Atqui huiusmodi principia divinissima hominem de supremo fine monent sui, in officio continent, afflictum recreant tolerantiamque dolorum docent, atque erectum in expectationem incorrupti iudicis Dei, vitaeque post mortem beatae, iubent terrestria posthabere caelestibus, caduca mansuris. Porro in locum fidei quae tantae salutis ubertatisque affert elementa, quid isti sufficiunt? Nempe abnormem veritatis fugam quae frangit animos, et omnes generosae virtutis nervos eligit.

Iamvero pravaram doctrinarum luem videtis, Venerabiles Fratres, ex opinionibus hominum in agitationem vitae, venasque rei publicae defluxisse. Magnae enim et imperiosae civitates adhibere eas doctrinas atque usurpare non intermittunt, se ratae propterea progredientis humanitatis videri duces. Etiam fere qui civitatibus praesunt, perinde quasi non debeant assumere sibi et praesferre quantum in communibus moribus est optimi, solutos se putant officio colendi palam Numinis; saepiusque fit, ut professi omnium religionum aequam se habere rationem. cum ea solum inimice agant, quam Deus instituit.

Comparatis autem ad contemptum Dei civilibus rebus, quam necesse fuit consequi, consequuta est magna perturbatio demutatioque morum: quippe recti honestique fundamentum religio continet; id quod ipsi sensere ethnicorum sapientissimi. Etenim abruptis officiorum vinculis, quae hominem iungunt Deo, summo omnium legislatori et iudici, nihil superest, nisi simulacrum illud honestatis mere civilis, sive, ut aiunt, a nullo pendentis; quae nimirum de lege aeterna praeceptisque divinis nihil pensi habens, illuc prono itinere ad extremum evadit, ut hominem suarum ipsius cupiditatum arbitrio permittat. Qui quidem spe dimotus supernorum bonorum, quid aliud malit, quam ingurgitare se in huius commoditates suavitatesque vitae: exsperare crescentem voluptatum sitim; divitias quaestusque immodicos avidius, invita etiam iustitia, facere; auctaque libidine dominandi, ad imperia honoresque quavis demum arte conniti? At ubi sic animos multitudinis transversos agit licentia, iacent leges, iacet auctoritas publica; nec iam longe abesse communium temporum perniciēs potest,

Iamvero quae incommoda dicimus ex hac tanta rerum perturbatione gigni, plus nimio constat evenisse; videmusque congregationis humanae fundamenta,

aeternis submotis iusti rectique principiis, nutare. — Atque cum omnia civitatis membra, tum domestica societas praesertim magnam plagam accipit. Nam, alienus ab Ecclesia, principatus civilis rationem finesque migrans ditionis suae, maritale vinculum sibi vindicavit, omnique exiit sanctitudine; nativum parentum ius educendae prolis violavit; stabilitati coniugiorum multifariam obfuit, concessa legibus divortiorum facultate. Inde est, quod nemo ignorat, ut excrescat quotidie nuptiarum numerus, quas uti libido temere conciliavit, ita brevi fastidium infidelitasque dissolvit: nihil autem sit miserabilius conditione sobolis, quae et parentum incuria aut etiam consuetudine mala mature corrumpitur, et a profana institutione reipublicae imbibit pravarum opinionum virus.

Domesticarum rationum labes labem socialium et politicarum tulit; maxime quod nova commenta germanam notionem principatus, praepostera eidem tributa origine, adulterarunt. Etenim si est ut auctoritas principum non a Deo, supremo aeternoque omnis potestatis fonte, verum a populorum consensu suffragiisque oriatur, continuo illud ipsa deperdit quod unum eam religiosissime commendet civibus, abique in facticium quoddam imperandi genus, tam instabili et lubrico nixum fundamento, quam est mutabilis hominum voluntas. Ex quo illud apparet effici in legibus, ut plerumque victricem quidem sententiam politicarum partium. numero antecedentium, minime vero *scriptam rationem* referant, uti par est. Ob eamque ipsam causam cernere licet, foveri appetitiones proiectas multitudinis; dari frenos popularibus cupiditatibus, ipsa negotia pacemque civium interpellantibus; eos autem multa cum vi atque etiam caede inhiberi, quotiescumque sit ad extremum casum res adducta.

Similiter, ubi a communi iure gentium exsularunt christiana praescripta, quorum mira vis est ad devinciendas invicem et quasi conglobandas universas in unam veluti familiam, paullatim instituerunt nationes sua quaeque immoderate quaerere, aliena aemulari, atque inter se si minus infestum animum gerere, at certe suspiciosum. Quare in suis eas coeptis non magnopere celsa honestatis iustitiaeque forma movet; nec sua quidquam interesse putant, contra vim potentium humiles defendere: sed totae cum sint in amplificandis sine modo opibus suis, unice quod opportunum atque utile sibi fore censuerint, id maturant exsequi: siquidem persuasum habent, facinore patrato feliciter, qui se reducturus sit ad officium, fore neminem. His igitur iudicandi normis, supremam legem rerum humanarum statuunt vim esse: eamque ob causam certatim intenditur undique militaris instrumenti immanitas; unde ejusmodi pax existit, cuius detrimenta perniciosissimum, quodque bellum exaequant.

Perturbata vero publicorum disciplina morum, crevere immensum tenuium incommoda, inquietos contumacesque commoventia spiritus: indeque illa nata turbarum seditionumque frequentia, quae graviore iam formidines portendit. Indi-

gne quidem minuta plebs magnam partem laborat, quibusque premitur rerum omnium angustiis liberanda aut certe levanda celeriter est: iis tamen angustiis commode abutuntur ad sua consilia concitatores vaferrimi, *Socialistae* in primis, qui plebem fallacibus pollicitationibus infatuantes ad teterrima peragenda proposita grassantur.

Quoniam autem per declive ruentem necesse est ima petere, ex positis principiis necessitas consecutionum demum effecit, ut consociatio quaedam coiret hominum perditis moribus ingeniisque efferis, quorum atrocia facta terrorem ubique brevi iniecerunt. Opibus valida et numero gregalium in omni gente, quoniam iam non potest consociatio istiusmodi consceleratas afferre manus, fidenterque capitalia quaelibet audere? Qui autem in ea sunt haeresi, ii revulsis legum religionis morumque vinculis, a civili se convictu alienos penitus haberi volunt; impositoque sibi *anarchicorum* nomine contendunt omni furiosae temeritatis impetu societatem humanam ab imis radicibus evertere. — Quia vero societas cohaeret vigetque potissime temperatione potestatis publicae, idcirco potestas potissime est telis profligatorum hominum proposita. Ecquem non perfudit horror miserantem simul et indignantem, cum videret his paucis annis aut paratam necem aut allatam imperatoribus augustisque foeminis, regibus et amplissimarum praesidibus rerumpublicarum, neque aliam ob causam, quam quod potentatum obtinerent?

His tot tantisque vel prementibus malis vel ingruentibus periculis, Nostrarum esse partium intelligimus, omnes quotquot sunt recte animati, eosque magis qui potestate antecellunt, cohortari denuo atque adeo obtestari, idonea velint, quae sepepetunt, remedia attendere, eaque vigilanter nervoseque properent adhibere. Principio autem illa quae sint, quantaque polleant virtute considerandum est. — Libertatis quidem praedicari commoda audivimus magnificeque eius laudari virtutem, tamquam pacis auctuosaeque prosperitatis effectricem, ut nihil supra: sed mancam illam ac debilem exitu rebusque satis cognovimus. In bonis fortunisque, in ordinibus civium calet flagratque apud omnes, quae ubique sunt, gentes contentio; necdum tranquille placideque in civitate vivendi spes ulla ostenditur. Quin etiam illud, quod hodie placet, ut promiscuo iure libertatem usurpent error cum veritate, cum honestate turpitudine, exploratum cuique est quo pertineat; nempe ad quaecumque sunt honorabilia sancta excelsa opprimenda, muniendamque viam maleficiis, necibus voluntariis, turpissimarum flagitiis cupiditatum.

Visum est etiam valde conducibile, popularem eruditionem provehi; quippe, quo cultiores, dispulsis inscientiae tenebris, animi fierent, eo contra prava studia cupidinum munitioris forent, faciliusque essent honesti rectique normam servaturi. Veruntamen institutio eiusmodi, quae a solida religionis morumque disciplina abhorreat, quotidianis prope constat experimentis, quo tandem evasura sit. Perversarum error opinionum, quas ephemeridum praesertim infinita licentia

fundit, adolescentem aetatem, improvidam eam quidem maximeque cupiditatibus concitatam, facile decipit; mentes animosque passim depravando corrumpit; ac talem vulgo alit superbiam et intolerantiam, quae familiarum statum pariter ac civitatis permisceat.

In assiduis quoque doctrinarum progressionibus spei multum multi collocarunt. Quo quidem in genere incrementa proximum saeculum et magna et nova et admirabilia vidit: illos vero tantopere concupitos indeque expectatos, fructus salutis uberes num vidit? Recentiorum sane sollertia novos eosque immensos campos ingeniis ad pervestigandum aperuit, hominis in naturas corporeas dominatum protulit, commodisque multis actionem auxit vitae mortalis. Rem tamen spe deterius evenisse, cuique conspicuum est consideranti et hunc talem animorum morumque habitum et annuas descriptiones criminum, et ab infimae sortis hominibus formidolosos fremitus, et vi iura subacta. Atque ut mittamus de redacta ad incitas plebe, mentes passim inopinabilis quaedam premit aegritudo, intimoque desiderii sensu oblanguent pectora. Neque enim si res corporeas sibi obnoxias homo fecit, animum tamem explevit suum; aut quod plura scientiae investigatione compererit, eo in maximis difficillimisque caussis haeret minus. Omnino veritatis, virtutis, infinitique sitientem boni irritant terrena, non satiant; externarumque augenda copia suavitatum nequaquam ex animo demi sollicitudines possunt.

Contemnendae ne igitur sunt aut negligendae doctrinarum opes, civilis cultionis, temperatae moderataeque libertatis? Minime vero: immo tuendae promovendaeque, ac perinde habendae per se sunt, ut totidem ab ipso Deo comparata subsidia ad humani generis utilitatem. Attamen ita ea sunt reapse, consilio Creatoris, frugifera, si apta et connexa fuerint cum virtute religionis, unde omnem vim habent, utilitatis bonae efficientem. Nimirum haec una res caussam continet. Nam ut quidque, si dimotum sit a caussis, a quibus consentaneam trahit stabilitatem, necessitate corrumpitur; ita pariter cum ea ipsa caussarum virtute denuo coniungatur opertet, si volet corruptum restitui. Iamvero civitas, ex quo stultissimum iniit consilium sese vindicare a Numine, divinitus traditas doctrinas atque adeo quaecumque sunt supra naturam proterve respuens, salutiferam ab se prohibuit christianae religionis efficientiam; unum illud videlicet omnium vel ordinis firmamentum solidissimum vel germanitatis validissimum vinculum vel recte factorum publice privatimque inexhaustum fontem. Itaque hoc ipsum civitatis a religione discidium magna vitae morumque secuta perturbatio. Ad christiana igitur instituta se recipiat opus est devia civitas, si prosperas, si pacates, si salvas esse res suas velit. — Quemadmodum enim nullius christiana sapientia illabitur animum, quin faciat eo ipso meliorem; eodem modo ubi cuiuspiam pervasit illa administrationem reipublicae, continuo pacatior tranquilliorque status consequitur. Siquidem Dei notione providentissimi, sapientissimi, infinitaeque eius tum boni-

tatis tum iustitiae mentes imbuens, ad conscientiam officii revocat, aerumnarum acerbitates temperat, mollit iras, suadet magnanima. Quod si penitus commutavit illa nationes ethnicas planeque ab interitu revocavit ad vitam, si qua vestigium posuit barbariam exclusit, eadem profecto poterit perturbatam, postquam a se declinavere, civitatum disciplinam rursus, ubi ad se redierint, componere. — Sed is, quem dicimus reditum, ut veram plenamque salutem efficiat, hoc vult, ad unius sanctae catholicae apostolicae sinum complexumque redire Ecclesiae. Etenim christianam sapientiam reapse sola totam Ecclesia continet, summe spiritualis illa quidem at numeris omnibus absoluta societas: in qua consistit corpus Iesu Christi mysticum, cuius aspectabile caput est, principis Apostolorum obtinens locum, romanus Pontifex. Ipsam Liberator humani generis constituit perfectricem operis sui, partaeque ab ipso salutis administram: Evangelium in orbem terrarum ipsa disseminavit fusoque sanguine asseruit; ipsa sanctissimis freta promissis, praesentem sibi non defecturae fore Deum, a quavis erroris contagione integram Christi doctrinam perseverat ad postremam saeculorum aetatem prodere. — Dux eadem legitima morum ad Evangelii praescripta, non ea solum tuetur, quae singulis ad sempiternam salutem opus sint, verum etiam quae maxime conducant reipublicae, iustitiam, caritatem mutuam, veri nominis libertatem, eamque quae una potest esse, civium acquabilitatem. Praeceptis enim institutisque divini Conditoris sui, iura rationesque omnes communitatis humanae suo quodque momento ponderata dispensat atque componit. Ita cum pares inter se ab eiusdem consortione naturae iubet haberi cives, iubet eodem tempore inviolatos esse, quae natura ipsa discretos vult, varios ordinum gradus. Libertatemque affert eiusmodi, quae rationem ab obsequio obedientiaque fidei nequaquam eximat, aut sibi ipsam permittat; in quo ius esse edicit, ut libertas veritati concedat, vis numerusque iustitiae, ea quae sunt hominis iis quae sunt Dei.

Neque eo minus salubriter convictum domesticum Ecclesia iuvat: quae et ipsum ab insidiis et licentia impuratorum fidei hostium tegit, et arctissima coniugalis amoris vincula confirmans, honestatem thalami sanctitudinemque custodit. — Eadem porro in genere civili et politico conservat ordinem et roborat, cum ex una parte eorum qui imperant, sustentet auctoritatem, ex altera eorum qui parent, si quando rite meliora quaerant, aequis suffragetur optatis: hinc scilicet sartam tectamque decernens esse verecundam principibus obtemperacionem, illinc inviolabilia iura vindicans humanae dignitatis. Atque ita aequae a servitute longe distabit et ab herili dominatione civitas, dum dicto audiens fuerit Ecclesiae.

Harum Nos quidem rerum probe conscii, vixdum suscepto Pontificatu Maximo illuc curas omnes cogitationesque convertimus, ut eminent per Nos atque xstarent plena salutis consilia Ecclesiae, atque eius cum doctrinarum lux tum vis beneficiorum, quam latissime posset, pertineret. Eo spectarunt quae pro-

fecta sunt a Nobis documenta praecipua, nominatim Encyclicae Litterae *de philosophia christiana, de libertate humana, de matrimonio christiano, de secta Massonum, de politico principatu, de civitatum constitutione christiana, de sectis Socialistarum, de praecipuis civium christianorum officiis, de conditione opificum*, aliaeque simili argumento. Cunque Nobis esset in summis votis non modo collustrari veritate mentes, sed etiam revocari ad christianarum virtutum cultum voluntates, propterea quantum cohortando praecipiendoque potuimus, nihil fecimus reliqui, ut ad sempiterna adamanda bona excitaremus animos; utpote ad quae omnem vitae referri cursum oporteret. Factumque est, ut bene multi, adiuvante operam Nostram Dei gratia, et firmiter in veritate consisterent, et in difficillimis gravissimisque causis plus viderent, et ardentiore studio inflammarentur ad eam, quae ubique in miseros impenditur, multiformem beneficentiam: ut est nimirum christianae caritatis ingenium, ad quasvis vulgi se miseras porrigens. Quod si tamen uberiores capere fructus non licuit, revereamur arcana Dei consilia, Venerabiles Fratres, imploremusque, benignus respiciat tam ingentem hominum numerum, in quos nimium quam convenit illud Apostoli: *Deus huius saeculi excaecavit mentes infidelium, ut non fulgeat illis illuminatio evangelii gloriae Christi*¹⁾.

Hi enimvero Ecclesiae, egregium studium populis in omnes partes navantis, tanto cum odio connituntur obscurare existimationem, interpellare operam, ut facile possis *tenebrarum filios* agnoscere. Itaque in multis fallaciis calumniisque, quibus vulgi imperitiam capiant, et aemulationi serviant imperii, illa malitiosius conficta: Ecclesiam vel scientiae intercipere itinera, vel libertatis impedire usuram, vel in aliena invadentem, iura ad se rapere civitatis. Quae tamen crimina, sicut os adversariorum millies intulit, ita millies ratio, historia, consensus hominum recte sentientium propulsavit.

Inimicam doctrinarum et humanitatis aiunt Ecclesiam. Quasi vero quod tradita divinitus dogmata vigilanter custodit, eo ipso non optimis quibusque disciplinis et artibus faulrix adiutrixque sit. Tantum enim abest ut notitia rerum maximarum, Verbo Dei aperiante accepta, a quo ut a summa veritate quaecumque sunt vera manant, quidquam naturali cognitioni noceat, ut etiam humani ingenii facultatem roborando exacuat, submoto in gravissimis rebus errandi periculo aut ancipiti cogitandi cura. Ceterum exstant in memoria horum undeviginti saeculorum insignia Ecclesiae in omne doctrinae genus promerita, quae fulsum convincant. Ecclesiae catholicae laus est, vulgasse et custodisse evangelicam sapientiam; quae si non esset, etiamnum in tenebris superstitionum et barbariae iaceret orbis terrarum: unam curasse ut veterum litterae ne interirent penitus, ad nosque

---

¹⁾ II. Cor. IV, 4.

pervenirent: primam populo aperuisse litterarios ludos, eademque lycea illa magna instituisse, quae hodie exstant celeberrima: denique in omni genere et varietate artium fovisse homines praestantissimos, ingeniaque scriptorum ad excellentiam sinceramque gloriam excitasse.

Iniquam libertati dicunt Ecclesiam. — Nihil vero minus; si quidem maneat sua vis vocabulo, nec quod nobilissimo naturae muneri ac dono impositum est, id ad pravitatem vitiumque transferatur. Nam quam esse volunt libertatem, ut, nullis legibus frenisque cohibentibus, quod cuique libuerit facere liceat, eam quidem, nedum Ecclesia, nemo sanus probaverit, potestatem vero expeditam largamque ad legis aeternae normam agendi, in quo ipso posita est digna homino utilisque civitati libertas, nemo unus tuctur quam Ecclesia diligentius. Opera igitur et perseverantia Ecclesiae, in summis doctrinae suae capitibus aequalitatem frater, nitatemque omnium inter se hominum defendentis, deletum apud christianas gentes servitutis dedecus: contra factiones potentium tectae rationes inopum: asserta multo cum sanguine martyrum christiani nominis professio: observata in puero et in foemina humanae personae dignitas et iura: in ipsoque civili et politico libertatis genere plurima populis importata adiumenta.

At, suos praetervecta fines, Ecclesia iura occupat reipublicae. — Imo vero Ecclesiae est celebrata doctrina, praecepisse Christum reddi Caesari quae sunt Caesaris, Deo quae Dei sunt; atque ita alteram inter et alteram potestatem utramque in suo genere maximam, fixum illud et stabile sanxisse discrimen, quod magnopere ad christianam explicandam urbanitatem valuit. Porro nihil tam alienum ab Ecclesia, quae spiritu caritatis agitur, quam inimice se gerere erga potestatem politicam; cum qua imo studet concordiae actione contedere ad eorundem hominum eiusdemque humanae societatis bonum: quamquam ipsa congruenter suo divino muneri, multo, quam civitas maiora spectat. Quodsi actio Ecclesiae vacuos omni suspitione animos inveniatur, tum demum saluberrimos eos est laturo fructus, quos diximus. Sed in quo ipsam reprehendunt tanquam in res civiles involantem, vetus est agnoscenda vituperatio, ob eam causam usurpata, quod quotquot Ecclesiam opprimerent, id iure se facere videri vellent. Cuique autem sincero aestimatori rerum et iudici testis est locuples historia, iniurias Ecclesiam nullas cuiquam unquam fecisse; plurimas, ad similitudinem Auctoris sui, tolerasse: idque propterea quod non vi et armis valeret, verum opinione et veritate.

Relinquitur, harum et similium insimulationum esse malevolentiam causam. — Hoc autem nocendi studio et mentiendi facile praestat lucifuga quaedam hominum consociatio, iam pridem in medullis ac visceribus civitatis inclusum malum, quod ipsius civitatis vires omnes debilitat frangitque. Perturbationem spirans rerum publicarum, ita est ea quidem constituta, ut sit contraria societas societati civili, in quam dominari e suis ipsa latebris contendit: proptereaque ipsi

cum Deo Ecclesiaque Dei naturale quoddam bellum est. Hae tamquam insignes notae satis cuique produnt *sectam Massonum*, cuius, dedita opera, in Litteris Encyclicis *Humanum genus*, XII cal. maias anno MDCCCLXXXIV datis, consilia doctrinas facinora exsecuti denuntiando sumus. Longe latoque serpens, iam omnes fere gentes pervasit istius lues exitiosa sectae, quae ceteras sibi cognatas complectitur sectas, occultaque movens machinatione dirigit. Neque id dumtaxat: sed qua multarum utilitatum fructibus asseclas suos pelliciendo, qua magistratus sollicitationibus aut minis flectendo, in omnes iam reipublicae ordines intulit sese: adeo ut respublica specie quidem legitime geri, re vera penes ipsam esse videatur. Haec tamquam spiritu inflata Satanae, qui, ait Apostolus, *transfigurat se in angelum lucis*¹⁾, quum humanae communitatis commodis se natam praedicet, in rem suam quidquid potest, convertit; quum nequaquam se spectare ad politica confirmet, maxime se lationi legum gubernationique civitatum miscet; quumque sanctam sibi esse profiteatur maiestatem principum, nec ipsam invisam religionem, id tamquam extremum molitur, quod eius prolata in lucem statuta clamant, principatum sacrumque ordinem perdere, utrumque sibi libertatis hostem.

Itaque in dies magis illud patescit, impulsu praesertim operaque Massonum, sicut iamdiu solitum graviter catholicum exerceri nomen, sic recens ipsius oppugnationem recruidisse. — Et re vera, coortum nuper pluribus locis uno tempore subitum invidiae incendium, nec ulla satis idonea explorata caussa; similia ubique ad ipsum excitandum instrumenta, videlicet ephemeridum protervitas, turbae concionum, scenicorum petulantia ludorum; eadem via populos commovendi, hoc est falsa atque iniqua insimulatio probrorum: talia profecto similitudinem mentium indicant, unumque ducem. Quamquam, hoc factum partis cuiusdam instar haberi debet ad universam pestiferi belli institutam rationem, quam diximus; quaeque urgetur in id maxime, ut paullatim destituta ab omni de religione doctrina, soboles succrescat incuriosa fidei sanctae aut prorsus incredula; ut assidua proccitate scriptorum christiani expugnentur mores; ut ludibrio habeantur instituta Ecclesiae et solemnia sacra contemptui.

Quoniam autem Cleri proprium est imbuere religione animos ac ministrare sancta, idcirco elevandae in populo auctoritati gratiaeque Cleri multo vehementior datur opera. Tantoque accrescit audacia homines honestissimos in suspicionem crimenque adducendi eisque iniuras contumeliasque imponendi, quanto est maleficiorum impunitas quotidie maior. Itaque non satis habitum est, addixisse in militiam Clericos, intercepta eorum maturitate tirocinii; aut Ecclesiam spoliasset bonis, piorum in ipsam liberalitate collatis; aut alia indigne fecisse: nova sacer

---

¹⁾ II. Cor. XI, 14.

ordo pati detrimenta cogitur. — In primisque familiae et sodalitates religiosorum; quibus, utpote ad evangelica consilia aetatem exigentibus, et res proprie vitio vertitur, quae civitatum non minus quam religionis praeclarum ornamentum continet. His igitur ea dolemus inique odioseque iniusta nuper vulnera, quae nemo frugi quispiam non improbaverit. Nihil ipsis ad defendendam calamitatem valuit morum integritas, illustrior ea quidem quam ut ullis certis criminibus infusari potuerit; nihil civilium statuta legum, quibus naturale ius honestam quampiam ob causam coeundi sancitur; nihil memor gratia populi, referentis iis accepta cum magna doctrinarum et artium atque ipsius agrorum culturae incrementa, tum instituta effusissimae in aerumnosam plebem beneficentiae. Ita populares viros foeminasque complures, qui domesticis spretis voluptatibus, ut iuventam ingenium vires animam denique suam bono communi devoverent, sponte ac voluntate pacificas inierant sodalitates, in tanta copia libertatis vidimus tamen, sicut nocentium contaminatos greges, abire excedere iussos.

At vero mirum non est, ita mulcari male filios pientissimos, quando non lenius agitur cum Patre, hoc est cum Capite ipso catholici nominis, Pontifice romano. Compertas omnibus res loquimur; scilicet ut deturbatus de civili principatu Pontifex, alieni esse arbitrii coeperit, contra quam pertinens ad omnes gentes Apostolici ministerii perfunctio postulat; utque premente dominatu hostili, coactus Romae in Urbe sua continere se in suis aedibus, iniusta indignaque rerum conditione utatur: idque postquam ad ludibrium spondissent, tutam ipsius et dignitatem et libertatem fore. Novimus ipsi quibus quantisque impedimentis praepediatur opera Sedis Apostolicae, cuius ad minuendam maiestatem ipsa eius consilia perverse interpretari placet. Quotidieque illud magis emergit, eo civilem eversum esse principatum, ut expeditior via esset ad sacram Pontificum evertendam potestatem: quod ceteroquin, missis ambagibus, profiteri qui auctores principesque facinoris fuerant, non dubitarunt.

Id vero contra rem non modo publicam sed socialem quoque esse factum, ex iis quae sequuta sunt, liquet: siquidem natura fit, ut coniecta in religionem tela, in humanam recidant societatem. Nam Deus, sicut hominem ad societatem finxit et conformavit, ita providentissimo consilio condidit Ecclesiam, sublimemque locavit, quemadmodum Scriptura loquitur, in monte Sion; unde latissime elucens, multiplices promoveret vires, humanae insitas societati, eamque, caelestium praescriptionum ope, ad consentaneam perfectionem adduceret. Quapropter, si ab Ecclesia cuius virtute magnam partem viget, societas humana secesserit, declinet sane aut ruat necesse est; quippe iis disiunctis rebus, quas Deus voluerit coniunctas.

Haec Nos quidem, tametsi numquam per occasionem praetermisimus, rursus in hoc tempore opportunum censuimus admonendo urgere. Ex quo utinam

eum capere fructum liceat, ut et nostri, communis utilitatis causa, instituant rectius contendere et animosius; et alieni intelligant, quam sit iniustum mater-
nam Ecclesiae caritatem ac praecclaram in humanum genus beneficentiam odio malefactisque rependere.

Ceterum, sit sane formidolosa imago, quam adumbravimus, horum temporum: non tamen remittendum de spe fiduciaque est, providentissimum Deum tempestivam nobis victoriam aliquando daturum. Nos enimvero dolemus intime, neutiquam timemus Ecclesiae, natae ad vexationes tolerandas, ut initio diximus. Ipsam si Deus vexari exerceque sinit, primum ob eam causam sint ut probet timetque virtutem bonorum; deinde praesentiam auxilii sui demonstrat, per novas nec opinatas vias sospitans ab hostium conspiratione Ecclesiam et producens. Constat undevicenorum saeculorum experimento, procellas in ipsam tumultuosiores quam perniciosiores solere existere.

Atque illud hoc tempore Nos recreat, quod ad fiduciam sustentandam certa rerum argumenta non desunt. Repugnandum difficultatibus est sane gravibus; sed plura nunc eveniunt, unde eleceat Deum persolvere promissa, fidelitate mirabili. Videre licet Ecclesiam, contra tantas adversantium coniuratas vires nullo humanitus praesidio munitam, unam tamen excellere, per assiduosque auctus invalescere in quavis ora ac parte terrarum. Omnino *princeps mundi huius*, semel a Iesu Christo exclusus, hic iam non dominabitur: urgere mala consilia nocendo potest, perficere non potest. Atque in tanta conversione communium temporum-quantam contraria hominum studia et erumpentes quotidie sectae gignunt, beneficio tribuendum est, foventis Ecclesiam, Spiritus Sancti, si non animos modo piorum sed universitatem catholici nominis mira quaedam securitas tenet: idquod eam potissimum, quae nunc, si unquam alias, viget inter Episcoporum ordinem et hanc Apostolicam Sedem summa coniunctio. Haec porro coniunctio arctiorem suapte vi facit eoque feraciorem in omni pietatis caritatisque genere, tum Episcoporum cum cetero Clero, tum cum Clero necessitudinem laicorum: qui quidem experrectiores iam inanique omisso pudore certant pro religione dimicare. Istam Nos quidem studiorum concordiam, ut saepe commendavimus adhuc, ita magnopere in praesens commendamus: beneque precamur, ut eo latius increscat, sitque ad retundendos impiorum impetus pro muro inexpugnabili.

Tum proclive erit, tamquam ex arbore surculos, renata virescere sodalitia ex eis institutis non pauca, quae instituta laetissimo provenire in Ecclesia cernimus. Neque enim est ullus publicae pietatis ad his neglectus modus, sive quod ad colendum rite Christum et augusta ipsius mysteria, sive quod ad beatissimam Deiparam caelitesque sanctissimos pertinet. Similiter nulla praetermissa beneficentiae ratio: siquidem multiplex ubique impenditur opera erudiendae ad religionem iuventuti, solandis curandisque aegrotis, populorum conformandis moribus, miseris

aerumnosisque relevandis. Atqui tamen eiusmodi instituta, ne ad communem saluam celerius uberiusque proficiant, nimium saepe per summam iniuram prohibentur publice!

Praeterea, cum ita, Dei munere, laetemur Ecclesiam in iis valere regionibus quas ad Christianum cultum eductas iam diu possidet, tum etiam laetabilia spei novae se dant indicia. Idque ab industria studioque missionarium, qui nec laboribus victi nec periculis deterriti, in summa rerum omnium inopia, plures quotidie et alacriores, pergunt solidas nationes humanitati Evangelioque acquirere: pergunt constanter; licet, ut Magister divinus, crebris obtrectationum morsibus obnoxii.

Aegritudinum igitur sensum solatia temperant: atque inter discrimina istius certaminis satis est caussae, cur meliora posthac coniiciendo recreemur. Quam quidem rem quisquis acuto sinceroque iudicio apud se reputaverit, intelliget profecto, Deum uti sua instructum ope docuit hominem, quae ad finis ultimadeptionem facerent, item per Ecclesiam, ipsius manifeste praesidio subnixam, hodie quoque docere, ubi veritas, ubi sit quaerenda salus.

Utrumque erit, assidente Ecclesiae Deo, sperandum firmiter est, fore ut discussa qua nunc obscuratur caligine, lux veritatis opportuno tempore nec ita longo intervallo pulchrior effulgeat, atque humana societas, profligata prope ac perditam, afflante rursus Evangelii spiritu, resurgat.

Nobis quidem, Venerabiles Fratres, quae Nostrae sunt partes, omnia conari certum est ad tuendum ac promovendum Dei regnum in terris, si quo modo auspiciatissimum adproperare diem liceat. Vos autem in pastoralis officio novinus multo esse diligentiores, quam ut a Nobis hortandi sitis. Sed ista studii vestri flagrantia volumus sacrorum administratos magis magisque calescere, socios vobiscum operae et laboris. Hi enim quae populus velit, quibus rebus indigeat, quae mala toleret, quot quatisque insidiis aut corruptelarum illecebris pateat, optime norunt, quippe vivunt cum populo. Quodsi Iesu Christi sensu abunde praediti, despectisque concertationibus; politicarum partium, vobiscum una desudaverint, mirum quantum, auxiliante Deo, efficient in multitudine, collustrandis veritate mentibus, animis comitate alliciendis, sollerti caritate afflictam tenuium fortunam sensim sublevando. — In quo multum sane adiumenti conferet Clero actuota proborum industria laicorum: atque ita quicumque in sinu complexuque Ecclesiae matris alti eductique sunt, omnes, ut gratos filios addecet, honorem ipsius et decora tuebuntur. Ad id autem operis, debitum in primis maximeque ad aeterna frugiferum, nemo non potest aliquid prodesse. Nam exculi doctrinis aut litteris homines possunt vulgandis in Ecclesiae defensionem scriptis, praesertim quotidianis; quod instrumentum perquam efficax in utramque partem, usitatissimum adversariis est: possunt patresfamilias, vel per se vel per praeceptores bonos impertiendis christi-

stiana institutione liberis; magistratus etiam quique populi personam gerunt, constantiam recte sentiendi virtutemque retinendo; omnes denique, nullo ad humana iudicia respectu, catholicos sese praestando. — Enimvero sapienter sentire, generose velle, ordine contendere oportet ut eum maxime. Ordinis autem disciplinaeque caput est, obedienter et cum omni fide huius Apostolicae Sedis servare praescripta: ita ut sublatis opinionum dissidiis, illuc communiter tendatur, quod est commune propositum, Iesu Christo in Ecclesia victori sternere iter.

Id laborare catholicos, officium est: laborum exoptatum exitum Ille dabit, amantissimus idemque sapientissimus sponsae suae immaculatae custos, de quo scriptum exstat: *Iesus Christus heri, et hodie: ipse et in saecula*¹⁾. Ipsum igitur nunc quoque imploramus obsecramusque, qui atrocissimam pro humano genere mortem, immensum testatus amorem, ad expiandum oppetiit; quique mysticae navis sedens non visus gubernator in puppi, tot tantosque commotos fluctus potest uno nutu componere Vosque, Venerabiles Fratres, ad Ipsum eritis Nobiscum supplices, ut hac mole malorum civilem societatem levet; splendorem lucis suae ad eos afferat qui ignoratione potius quam voluntate improba christianum nomen impugnant: robur alacritatemque novam bonis iniiciat: denique pacem et tranquillitatem communibus rebus, dominante rursus veritate iustitiaque, maturet.

Auspicem divinorum munerum vobis, Venerabiles Fratres, et gregi universo curis vestris concredito Apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die XIX. Martii anno MDCCCII, Pontificatus Nostri vicesimo quinto.

LEO PP. XIII.

Водъ Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 17. Сьчня 1903.

† КОНСТАНТИНЪ
ЕПИСКОПЪ.

---

¹⁾ Hebr. XIII, 8.

Ч. 3.

Ч. 41/орд. О законченію року юбилейного св. Отца.

Минувшого року обходили мы въ нашей богоспасаемой епархіи торжественными богослужениями початокъ двацять пятого року Понтифікату св. Отца Льва П. XIII., такъ якъ тоє мало мѣсецъ въ цѣломъ свѣтѣ католицкомъ; въ протягу року такъ въ Перемышлі якъ и въ епархіи обходжено той Ювилей вѣдповѣдными торжествами, вечерками и вѣдчитами, а такожъ вѣдбула ся паломнича подорожь до Риму, де мы Русины зъ цѣлого нашего краю, зъ всѣхъ трехъ епархій зложили св. Отцу нашъ поклѣнь, нашъ заявленія вѣрности преданости, якъ тоє въ листъ паптырекѣмъ зъ дня 9. ст. грудня 1902 оголошено.

И ото Господь Богъ дозволивъ, що той святой старецъ, Найдостойнѣйшій Ювилять, въ крѣпости духа и здоровю тѣла доживає кѣнця того юбилейного року, а заразомъ въ бѣжучѣмъ роцѣ обходить 60-лѣтній ювилей Свого Епископства, и 50-лѣтній Кардинальства.

Передъ всѣмъ однакже маючи на памяти той важный день 20 Лютого, день wyboru Льва XIII. Папою, въ котрѣмъ то дни бѣжучого року св. Отець кѣнчить 25 лѣтъ Свого славного Понтифікату, розпоряджаємъ слѣдующе:

1) Дня 19. лютого передъ вечерѣмъ має ся передзвонити всѣми дзвонами.

2) Дня 20 Лютого має ся вѣдправити служба Б. на интенцію св. Отца, о котрѣй службѣ Б. належить нарѣдъ въ недѣлю напередъ повѣдомити. Въ той службѣ Б. повиннабы взяти участь молодѣжь шкѣльна, а дотычнѣ ОО. катихиты, порозумѣвши ся зъ Дирекціями шкѣль и, де есть бѣльше ОО. катихитѣвъ, межи собою, якъ такожъ зъ Всч. ОО. Настоятелями парохій, постарати ся, щобы молодѣжь шкѣльна взяла участь въ томъ богослуженю. Еп. Ординаріятъ вѣднесетъ до ц. к. Рады шкѣльной краевой, щобы день 20. Лютого бувъ вѣльный вѣдъ науки.

3), Понеже въ дни 20. лютого, яко буднѣмъ, вѣрнѣи не могли бы численно взяти участи въ богослуженю, длытого такъ въ Нашѣмъ катедральнѣмъ храмѣ, якъ и въ цѣлѣй епархіи, має ся въ недѣлю мясопустну, дня 22 лютого, вѣдправити торжественна служба Б.: „Благодаренія“, зъ вѣдповѣдною проповѣдею по Євангелію. По заамвонной молитвѣ, при выставленю св. Тайнъ, належить вѣдспѣвати суплѣкацію, Тебе Бога хвалимъ и удѣлити благословенє св. Тайнами. По вѣдпустъ взнести трикратно многолѣтствіє св. Отцу Льву П. XIII.

4) До численной участи въ томъ богослуженю належить вѣрныхъ въ недѣлю напередъ, а мѣсцевѣи власти письменно запросити.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 25. Сѣчня 1903.

† Константинъ,
Епископъ

Ч. 4.

Ч. 6984/02. О выданіи Іерейскаго молитвослова.

Інститутъ Ставропигійскій у Львовѣ выдалъ „Іерейскій Молитвословъ“ апробованій Львѣвскимъ Митроп. Ординаріатомъ — який получить можна въ Ставропигійскоій книгарни по цвѣѣ: брошурованій 3 к. 70 с. на лучшѣмъ папери 4 к. переплетеній въ полотно 5 к. 20 с. переплетеній въ шкѣру 8 к.

Молитвословъ той, старанно и въ догѣднѣмъ форматѣ выданій, поручае ся Всч. Духовенству.

Вѣдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль дня 31. Грудня 1902.

Ч. 5.

Ч. 6866/02. О заснованіи Товариства св. Ольги.

На предложене Всч. О. Даніиломъ Тапачкевичомъ, парохомъ въ Закомарію, именемъ Основательвѣ Товариства св. Ольги прошене зъ 12 грудня 1902 повѣдомляе ся Преч. Клиръ епархіалный, що Еписк. Ординаріатъ тому товариству радо покровительства своего удѣляти буде.

Пересылаючи въ прилозѣ статутъ сего Товариства Еписк. Ординаріатъ поручае Преч. Клирови зазнакомити ся зъ тымъ статутомъ, въ своемъ крузѣ дѣйствія а по возможности и въ сусѣдствѣ оголосити основане сего Товариства и по зможѣ якъ найгорячѣйше поспирати се религіино-гуманне Товариство черезъ вписане ся въ членѣвъ - добродѣвѣвъ, заохочуване рус. катол. невѣсть до численнаго приступованія въ членѣвъ дѣйстныхъ, спомагающихъ и добродѣвѣвъ, не меньше и черезъ щирю опѣку надъ справами Товариства.

Вѣдъ гр. Ординаріята

Перемышль, дня 31. Грудня 1902.

Ч. 6382/02. О заснованю Товариства „Emeriten-Verein des katholischen Cleris in Wien“.

На прошене заряду Товариства „Emeriten-Verein des katholischen Clerus“ подаєся до вѣдомости, що въ р. 1895 засновано въ Вѣднѣ на пѣдставѣ власной помочи для католицкого Духовенства Товариство „der Emeriten-Verein für den katholischen Clerus Österreichs“.

Цѣль того Товариства дуже красна и гуманна, бо кождый священникъ на случай своєї знемоцѣлости може собѣ убезпечити рѣчну ренту за оплатою невысокой преміи, котра може послѣдовати або мѣсячно, або чверть рѣчно або пѣвъ и цѣлорѣчно. Если священникъ, маючи 30 лѣтъ службы хоче собѣ убезпечити рѣчну ренту 1400 кор., платитъ рѣчно 127 кор. Если по уплывъ 10 лѣтъ, коли небудь стане нездѣбнымъ до працѣ, то до смерти получить вѣдь товариства 1400 кор. Если же передъ 10 лѣтами стане знемоцѣлымъ, на той часъ звернуть ся ему всѣ вплаченіи преміи вразѣ зъ 3⁰/₀ вѣдсотками.

То суть користи, якї жадне Товариство асекурацііне не дає убезпечаючимъ ся. Товариство тоє стоить пѣдъ контролею державною, а управляють нимъ лише самі священники, котрі изъ взгляду на гуманну цѣль довжности свои выповняють безкористно.

подаючи повыше до вѣдомости Всеч. епарх. Духовенства, поручася Всеч. Настоятелямъ деканатѣвъ, справу тую на найблизніѣмъ Соборчику обговорити и для близшого и льпшого поясненя хосепностиповысшого товариства попросити о статутъ тогожъ пѣдъ адресою: Emeriten-Verein des katholischen Clerus, registrierte Hilfskasse in Wien Bezirk I. Wipplingerstrasse Nr. 30 „Janushof“.

Вѣдь Еп. Консистеріи.

Пережмилъ, дня 21. Сьчня 1903.

ХРОНИКА.

Именованя.

Ч. 525. Всеч. О. Михайлъ Миколаевичъ, деканъ Сокальскій им. ординар. пѣдпоручникомъ до ц. к. Рады шкѣльной окружной въ Сокали.

- Ч. 526. Всеч. О. Михаилъ Николаевичъ, — ординар. комисаремъ дляиспытѣвъ квалификаційныхъ зъ кандидатами на учительствъ школъ народныхъ и выдѣловыхъ при ц. к. учительской семинари въ Сокали.

Увѣльнене вѣдъ испыту конкурсового получили:

- Ч. 5829/02. О Михаилъ Матковскій, парохъ въ Горожанцѣ вел.
„ 6065/02. „ Володимиръ Ольховый, парохъ въ Берегахъ дѣльныхъ.
„ 6464/02. „ Іосифъ Пелехъ, парохъ въ Сулимовъ.
„ 6467/02. „ Іосифъ Долошицкій, парохъ въ Добрусинѣ.
„ 6283/02. „ Захарія Чеснокъ, парохъ въ Гировой.
„ 6947/02. „ Михаилъ Вербицкій, парохъ въ Воли цеклинскѣй.
„ 238. „ Гервазій Царевичъ, парохъ въ Шоломиничахъ.
„ 44. „ Михаилъ Сливинскій, парохъ въ Тырявѣ волоской.

Завѣдательства получили.

- Ч. 6173/02. О. Іоанъ Комарницкій въ Крыницѣ дек. Дрогобыцкого.
„ 31 О. Зепонъ Пясецкій въ Гнилой дек. Высочаньского.
„ 6966/02. „ Іоанъ Скубинъ въ Дрогомышли дек. Яворѣвского.
„ 266. „ Іоанъ Грынъ въ Устیانовой горѣш. дек. Устрицкого.

Сотрудництва получили.

- Ч. 6837/02. О. Михаилъ Дуцько въ Старявѣ дек. Мостиского.
„ 6904/02. „ Северинъ Ильницкій въ Горуцку дек. Дрогобыцкого.
„ 7059/02. „ Викторъ Кончило въ Мокротынѣ дек. Жовкѣвского.
„ 56. „ Романъ Кокотайло управ. въ Мижинци дек. Нижанкѣвского.
„ 434. „ Якимъ Николай Кишакевичъ въ Сокали дек. Сокальского.

Новопоставлені пресвитери получили слѣдуючі сотрудничтва:

- Ч. 188. О. Лаврентій Левицкій въ Сямоцѣ дек. Сяноцкого.
„ 189. „ Михаилъ Комарницкій при катедр. Храмѣ въ Перемышли.
„ 190. „ Володимиръ Венгриновичъ въ Добровлянахъ дек. Дрогобыцкого.
„ 197. „ Володимиръ Гамерскій въ Зьболкахъ дек. Куликѣвского.
„ 199. „ Мирославъ Усцкій въ Никловичахъ дек. Судововишеньского.
„ 232. „ Стефанъ Дорошъ въ Кунинѣ дек. Жовкѣвского.

Презенты получили.

- Ч. 7057/02. О. Емиль Гриневецкій на парохію Смолинъ дек. Любачѣвского.
„ 6462/02. О. Модестъ Коцюба на Близянку дек. Коросняньского.
-

- Ч. 62. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 28. Листопада 1902 Ч. 142153 продовжило дотацію зъ фонда рел. на дальшій одень рѣкъ для сотрудника въ Торкахъ дек. Сокальського.
Ч. 234. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 31. Грудня 1902 Ч. 146114 продовжило таку саму дотацію для сотрудника въ Волоци.
Ч. 251. Тоежь розпорядженнямъ зъ зъ дня 30 Грудня 1902 Ч. 156407 продовжило таку саму дотацію для сотрудника въ Ваньвцѣ.
-

Грамоту узнаня и похвалы зъ Архіерейскимъ благословенемъ получили :

- Ч. 1423/02. Вблаг. Панѣ Бальбина Леника, властителька посялостей земскихъ въ Творыльнѣмъ за справлене для мѣсцевой Церкви цѣнного образа.
Ч. 238/02. Чест. Василій Зибикъ господарь въ Махнѣвку за жертву 200 кор. на потребы церковни.
Ч. 1000/02. Чест. Максимъ Кицуль, господарь въ Бужовѣ за жертву 400 кор. на справлене престола до мѣсцевой церкви.
Ч. 4829/02. Чест. Василій Жевко начальникъ громады въ Смѣльницѣ за жертву 204 кор. на справлене св. Євангелія. — Чест. Петро Мащакъ господарь въ Смѣльницѣ за жертву 460 кор. на справлене боčního престола св. о. Николая въ мѣсцевой Церкви.
Ч. 904/02. Ч. Василій и Пелягія Гринчишинъ господарѣ въ Вербѣжи за справлене св. Євангелія за 200 коронъ.
Ч. 3639/02. Чест. Іованъ Кульчицкій провизоръ Церкви въ Сосницѣ за жертву 600 к. на Церковъ въ Сосницѣ.
Ч. 460. Честна громада въ Старогородѣ за приукрашене мѣсцевой церкви коштомъ 3000 к.

- Ч. 774/02. Вблаг. Панъ Изабеля Сколимовска властителька земскихъ посылостей въ Дыпискахъ за жертву 1000 коронъ на внутренне украшене мѣсцевой Церкви. Вблаг. Панъ Даміянъ Удрицкій властитель земскихъ посылостей въ Лукавци за подароване для гр. кат. церкви въ Мостахъ великихъ великолѣпной чаши. Чест. Теодозія Пигура господинѣ въ Каровѣ за жертву 200 кор. на внутренне украшене мѣсцевой церкви.
- Ч. 5497/02. Панъ Адольфъ Глинковскій, мѣщанинъ и провизоръ церкви въ Старомъ Самборѣ за честне справоване обовязкѣвъ церков. провизора и за жертву 430 кор. на украшене мѣсц. Церкви. Чест. Михаилъ Шемердикъ мѣщанинъ въ Старомъ Самборѣ за жертву 190 кор. на внутренне украшене мѣсц. Церкви. Чест. Катарина Рысовева мѣщанка въ Старомъ Самборѣ за жертву 500 кор. на внутренне украшене мѣсц. Церкви.
- Ч. 1739/02. Чест. громада въ Головецку долъшнѣмъ за приукрашене Церкви значными жертвами.
- Ч. 5262/02. Ихъ Святельство Княгиня Северина Сапѣга, властителька зем. посылостей въ Колодиѣ за жертву 7200 кор. на будову церкви въ Колодиѣ.
- Ч. 5436/02. Чест. Петро Пиндякъ и Дмитрій Дзюбакъ господарь въ Схѣдницѣ за жертву 2800 кор. на внутренне украшене Церкви. Чест. Николай Дмитришинъ господарь въ Схѣдницѣ за жертву 1800 коронъ на справлене звона до церкви въ Схѣдницѣ. Чест. Мат. Слуцкій господарь въ Схѣдницѣ за даръ 400 кор. на внутренне украшене церкви. Чест. Стефанъ Дзюбакъ господарь въ Схѣдницѣ за жертву 600 кор. на внутренне украшене церкви.
- Ч. 2811/02. Чест. Василій Хрунякъ, начальникъ громады и провизоръ церковный въ Рѣпнику за примѣрне христіаньске жите, сповнюване обовязкѣвъ яко начальникъ громады и провизоръ церковный. Чест. Михаилъ Чарношь, Андрей Годжикъ, Михаилъ и Катирина Кумки, Николай Прокопикъ, Михаилъ Кармазинъ, Марія Кармазинъ, Лука Оршакъ и Прина Сенко господарь въ Ванѣвцѣ за доброохотнѣ жертвы грошеві на украшене мѣсцевой Церкви. Ч. Николай и Катарина Вороняки господарь въ Ванѣвцѣ за жертву 500 коронъ на внутренне украшене Церкви. Чест. Николай Смагула господарь въ Ванѣвцѣ за жертву 500 коронъ на внутренне украшене мѣсц. Церкви. Преч. о. Михаилъ Тымчишинъ сотрудникъ въ Ванѣвцѣ за ревнѣсть въ Богослуженю и проповѣданю слова Божого и стараня о украшене мѣсц. Церкви. Преч. о. Левъ Мѣйскій парохъ въ Ванѣвцѣ за труды и стараня понесені коло побудованя новой мурованой

Церкви въ Вановцѣ и ея внутреннего устроения. Преч. о. Богданъ Полинскій завѣд. въ Чорнорѣкахъ за ревнѣсть душпастирску. Чес. Юстина Ярошъ господинѣ въ Бонарѣвцѣ за удержоване въ Церкви порядку и чистоты. Чест. Рада громадека въ Вановцѣ за жертву 4000 кор. на внутренне украшене Церкви,

- Ч. 1141/02. Чест. Михаилъ Петрика господарь въ Шоломиничахъ за жертву 200 к. на внутренне украшене церкви мѣсцевой.
- Ч. 162. Чест. парохіане въ Подлѣскахъ малыхъ за хороше приукрашене мѣсцевой Церкви.
- Ч. 3566/02. Чест. Юрко Строгуновъ господарь въ Корничахъ за справлене для мѣсцевой Церкви паука за 340 кор. Чест. Марія Децькова господинѣ въ Берегахъ за жертву 200 кор. на вѣдновлене боцного престола Преч. Д. М. Чест. Дмитрій Децькъ господарь въ Берегахъ за жертву 120 кор. на внутренне украшене мѣсцевой церкви. Ч. Іоанъ и Теодозія Карпинцъ господарь въ Ольшанику за справлене образа запрестольного до мѣсцевой церкви.
- Ч. 6978/02. Чест. Михаилъ Волошинъ провизоръ церк. и господарь въ Боркахъ ад Дубрѣвка за 40 лѣтну, честну, вѣрну службу яко провизоръ церковный.
- Ч. 6115/02. Ч. Назарій Волчко господарь въ Волѣ великой за жертву 140 кор. на приукрашене мѣсцевой церкви.
- Ч. 6579/02. Чест. Дмитрій Гриневичъ, Григорій Итронъ. Иванъ Кунцякъ и Василій Сенчишакъ господарь въ Быстрѣмъ за понесеніи труда около будовы новой церкви.
- Ч. 6941/02. Всеч. о. Петръ Левицкій парохъ въ Яворовѣ за труды и стараня около побудованя новой церкви.
- Ч. 6954/02. Чест. Іоанъ Парилякъ и Товариши парохіане въ Мшанной перебуваючі часово на зарѣбку въ Амерницѣ за жертву 2544 коронъ на внутренне приукрашене мѣсц. Церкви, Чест. Андрей Губиць господарь въ Тылявѣ за жертву 140 кор. на справлене двоухъ хоруговъ. Чест. Теодозія Билиця и Товаришки парохіане въ Тылявѣ перебуваючі часово на зарѣбку въ Амерницѣ за жертву 500 коронъ на справлене вѣчной лампы передъ Найсв. Дарами въ Церкви.
- Ч. 6733/02. Чест. Панъ Зигмунтъ Пачесньовскій секретарь громад. въ Схѣдницѣ за умный впливъ, добру порадѣ и моральну заохоту до побудованя новой

церкви въ Схѣдницѣ. Чест. Панъ Михаилъ Стемпицкій начальникъ громады въ Схѣдницѣ за понесеніи труды около побудованія мѣсцевої церк.

Ч. 6736/02. Чест. Марія Уранинъ господинъ въ Кругелю Полкинськѣмъ за жертву 650 кор. на внутренне украшене Церкви въ Полкиняхъ.

Ц. 6989/02. Всеч. о. Викторъ Саламонъ парохъ въ Вороблику корол. за неусыпніи труды и старанія около побудованія новой мур. церкви въ Вороблику королев. и цѣлковите ея внутренне хороше устроене. Чест. парохіане въ Вороблику королев. перебуваючіи часово на зарѣбку въ Америцѣ за жертву 8000 кор. на внутренне украшене мѣсц. Церкви, 2000 кор. на закупно до тойже новыхъ дзвонѣвъ. Чест. громада въ Вороблику кор. за побудоване новой мур. Церкви коштомъ 60.000 кор.

Похвалу и узнане за ревне и совѣстне обучане науки религіи получили :

Ч. 3934/02. о. Терлецкій Волод, катехитъ шкѣлъ народ. въ Ярославю.

Ч. 4635/02. о. Кульчицкій Келестинъ парохъ въ Пѣдгайчикахъ и о. Петрыкъ Волод. сотрудникъ въ Комарѣвѣ.

Ч. 3993/02. о. Чижевичъ Сѣмонъ був. завѣдатель въ Бельковой вишни.

„ 3836/02. „ Гоцкій Володимиръ парохъ въ Колоденци о. Карсевичъ Іоанъ сотрудникъ въ Куликовѣ, о. Яросевичъ Петро, бывший сотруд. въ Зѣболкахъ, о. Иванецъ Іосифъ парохъ въ Ременовѣ, о. Телешницкій Дмитрій парохъ въ Артасовѣ.

Некрологія.

О. Евгений Витошинскій парохъ въ Устѣлновой горашной упоковъ ся 13. Сѣчня 1903.

Душу его поручае ся молитвамъ Преч. Кліра.

Вѣдъ Еп. Консесторіи.

Перемышль, дня 2. Лютого 1903.

† **Константинъ**
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Кандлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1903.

Выдано 17. Лютого.

Ч. III.

Ч. 7.

Ч. 57/орд. 0 св. великомъ постѣ.

КОНСТАНТИНЪ ЧЕХОВИЧЪ

Божю Милостію и св. Апостольскаго Престола благословенемъ

Епископъ Перемыскій, Самборскій и Сяноцкій,

Всецестному Духовенству и Возлюбленнымъ Вѣрнымъ Епархіи

Поздоровлене въ Божѣ и Архіерейске благословене!

Дорогі Братя! Люблю до Васъ говорити, до Васъ моимъ словомъ вѣдзвати ся, до Васъ всѣхъ, котрі до той просторон Епархіи належите, котру Провидѣне Боже менѣ и моимъ слабымъ силамъ вручило, щобы бути вамъ Архіереемъ, Епископомъ, провѣдникомъ, Васъ пасти, пастыремъ Вашимъ бути и до цѣли Васъ провадити. И нѣколи нечуюся щасливѣйшимъ, якъ коли вѣдду помежи Васъ, и чи то при посѣщеню Архіерейскомъ, чи при иной нагодѣ зближуся до Васъ, дорогі брата, трудячи ся безпосередно въ душпастврствѣ, до Васъ, дорогі вѣрні, коли придивлюся Вашому житю, придивлюся, якъ служите Богу и якъ працюете надъ

спасенемъ душъ своихъ, коли моими промовами могу впрость до Васъ вѣдозватися, захотити Васъ до добраго, честнаго и побожнаго житя, вѣдкрити Вамъ мое сердце.

Бо люблю Васъ цѣлымъ сердцемъ, радбимъ Васъ видѣти весьхъ щасливими, а щастя правдивога на томъ свѣтѣ нема, лише втоды можемо тоє щасте осягнути, если въ Бозѣ его шукати будемо, если жите наше такъ провадити будемо якъ тоє есть згѣдне зъ волею Божою. Длитога я, коли до Васъ промавлю, звертаю увагу Вашу на тую волю Божу, и взываю Васъ и молю щиро всегда, щобысьте все и въ всѣмъ пѣсля волѣ Божои поступали. Но Епархїи менѣ повѣрена есть велика, не ма можности, щобы я мѣгъ въ короткѣмъ часѣ у весьхъ Васъ, въ кождѣй парохїи бути; длитога вѣдъ часу до часу вѣдзываюся до Васъ моими листами, а Вы, читаючи тїи листы або слухаючи ихъ чуєте мои слова до Васъ зверненїя, а я тымъ способомъ промавлю до Васъ.

Тожъ тїи листы я Вамъ часами присылаю, а вже въ такѣмъ часѣ, въ якимъ теперъ знаходимося, въ часѣ передъ св. великимъ постомъ я кождога роду листъ до Васъ посылаю. Часъ бо той св. великаго посту, есть важный, свѣтый великїй; часъ, въ котрѣмъ Церковь св. прекрасными, трогательными молитвами и пѣснями до сердець вѣрныхъ еще горячѣйше промавляє, якъ коли инде, и тыми пѣснями, тыми молитвами, тыми довними богослужениями, тыми поклонами и самимъ постомъ стараєся сердца и найзатвердальниихъ грѣшникѣвъ змягчити до Бога привести.

„Покалінімъ ѿкраси ми дѣри живнодѣчи, оутриновтхъ во дѣхъ мой ко храмѣ скатѣмъ твоємѣ, храмъ носѣи тѣлїсный кієць ѿсквернїихъ: но їжкы цїдохъ ѿчїсти, благоотрѣбнї твоєю мїлостїю спѣває Церковь св. при вступѣ до великаго посту (Утр. нед. сыр.) а дальше: Покалінімъ нѣста крїма, коздержанїмъ покажїи плоды, ѿ дѣшїи моє: козари ко прїждѣ покљемшїмъ, коззовїи Хрѣтѣ: согрѣшїихъ спасїи мѣ, їкожи спасѣ єси Цїло мытарѣ, коздохїдѣши ѿ сердца вл҃гїи, єдинїи сїи многомїлостїиный.

И такъ черезъ цѣлый постъ Церковь св., тая найлѣпша и свѣта мати наша взыває насъ, щобы мы визнавали наше грѣховне, нещасне положене, взыває насъ и напоминає, щобы мы Христа Бога молили о милосердїе, щобы мы каляли ся о грѣхахъ нашихъ. А кто хоть трохи уважно розбере тїи упѣмненя Церкви св., кто розглянеся на около себе и вгляне щиро въ власне сердце, той мусїть признати, що въ теперѣшнихъ часахъ тїи упѣмненя набирають подвѣйнои силы, що намъ такожь зъ подвоєною ревностїю треба звернутися до покаянїя. Де небудь звернемо наши очи то видимо, якъ власть тїми веде борбу супротивъ царства Божога. Невѣрство пѣдносить свою голову и заперечує правды вѣры: безбожнѣсть ставить свои престолы насупротивъ трону живого Бога; всео що свѣте, що красне, що взнесле, що Христосъ Спаситель на томъ свѣтѣ для ихъ щастя и спасеня лишивъ — тоє всео безбожники заперечаютъ. Цнота зникає, любовь христїянська ближнаго счезає, и вмѣсто закона Христовога: „люби ближняго якъ самого себе“ люде тримаються инного закона, закона ненависти, закона дїявольскои злобы, шу-

кають вдоволеня, ба щастя въ тѣмъ, щобы ближнимъ зле робити, имъ докучати Ба, навѣтъ въ родинахъ нема щирои, на законъ Христовѣмъ опертои любви, але противно: родичѣ недбають о дѣти, дѣти не шанують родичѣвъ, мужъ зраджуетъ жѣнцѣ, жѣнка стае ся невѣрною мужевѣ, словомъ: грѣхъ, образа Бога въ различныхъ, тысячныхъ видахъ ширится що разъ бѣльше и, що за тымъ иде, дуниѣ християньски идуть скорымъ крокомъ на затрату вѣчну! То дорогі братя суть такі небезпеченства и такі нещастя, що очей на тое замикати не можемо, зло ширится щоразъ бѣльше и зъ страхомъ запытати ся треба, де знайти помѣчь, де ратунокъ, передъ тымъ нещастемъ. Богъ лише есть нашимъ помѣчникомъ, и спасителемъ, нашимъ защитникомъ и прибѣжищемъ. Вѣнъ лише, котрый родъ людскій сотворивъ, есть въ силѣ его обновити; лише вѣдъ него вѣдъ котрого мы родилися, можемо вѣдродитися. Тое вѣдровлене и вѣдроджене мусить у насъ, въ нашѣмъ серци статися; въ мысли и дѣланю кожного поодинокого чоловіка, въ поглядахъ и дѣланяхъ цѣлого народу. Безъ того внутреннего обновленя все змѣни, все реформы суспѣлнїи не здали ся на иѣщо на будучиѣсть, бо хотїибы мы незнати якими пѣдпорами дерево пѣдпирали, то оно неустоятся, мусить упасти, если въ середнїѣ е цѣлковито спорохнѣвѣле.

Длятого Церковь св. въ теперѣшнихъ часахъ частѣйше, якъ коли небудь взывае до наверненя, взывае до покаянн. И я въ тѣмъ свѣтѣмъ часѣ великого пошту о покаянн до Васъ дорогі Братя, говорити хочу.

„*Свѣтъ прїиде хъ кверци на зѣмлю, и что хощѣ ѣци оужи кезгорѣса.*“ (Лук. 12 — 49) каже Спаситель до насъ; я прїйшовъ, щобы огонь зѣслати на зѣмлю, и ничъ инного не хочу, лише, щобы горѣвъ. Чи горить той свѣтїй огонь, той огонь зъ неба, въ вашихъ душахъ, а може въ нихъ зимно? зимно, що до вѣры, недбало що до любви Бога, льшиво въ справахъ любви ближнього? Чи видно у Васъ той огонь Христовъ въ Вашихъ мысляхъ, въ Вашихъ бесѣдахъ? чи дѣла Ваши яснїи и свѣтлїи? А може вже обняла Васъ тьма, може въ Вашихъ серцияхъ нѣчь, нѣчь рѣвнодушности для справъ вѣры, для справъ спасеня душъ Вашихъ, нѣчь, котра походить зъ духа свѣтовости и любви свѣта? Если такъ есть, то въ тымъ нѣчїи вина, лише твоя власна, душе християньска. Богъ даеъ тобѣ Свое обявлене и ласку, прибравъ тебе въ тайнѣ крещеня въ одежу невинности, дозволивъ тобѣ, що ты пѣзнавъ, яке то щасте новыскизане мати чисту совѣсть, вѣнъ даеъ тобѣ спѣсѣбнѣсть, що ты можешъ правды вѣры пѣзнати, вѣнъ даеъ тобѣ св. Тайны, щобы ты мѣгъ душу твою освятити. И теперъ, и все, такъ якъ колись на крестѣ, розтирае Свои руки, щобы обнїти и надѣлїти тебе зновъ щастемъ чистого, спѣсѣбнѣного серця, помїмо великихъ грѣхѣвъ твоихъ. Въ тобѣ самѣмъ вѣдзываеся голосъ и упоминае тебе, и тягне тебе, до любви Бога, до тѣсного сполученя зъ Нимъ. Але коли ты хочешъ до Бога прїблизитися и зъ нимъ злучитися, то все щѣсь инного, щѣсь чужого втыскае ся меже тебе и Бога. Якъ хочешъ молитися, то тое

чуже ділає твоє серце зимнимъ, хочешъ піднести очи твої до Бога, то твої очи затемнюються. Хочешъ назадъ статися такимъ невиннимъ, якъ бувесь въ дитинстві твоїмъ, то щось тобѣ стає на дорозѣ. Хочешъ розпочати нове житє, побожне, Богу угодне, то нестає тобѣ сили. И щожь то перешкадає тобѣ въ твоїхъ наміреняхъ? — то грѣхъ, то твої власній грѣхъ, котрий тебе вѣдтягає вѣдъ свѣтла небесного и держить въ темнотѣ.

Немило чуємо мы тое слово: „грѣхъ“, якійсь несмакъ будить оно въ чоловіцѣ, якійсь бѣль выкликує, такъ, якъ бы ся раны дотулити. И въ самій рѣчи, грѣхъ єсть раною, раною тяжкою, раною смертельною. На тую рану гинуть поодинокі люде, гинуть цѣли поколѣня. Тысячѣ христїанъ не видять того зла, яке грѣхъ спроваджає, суть якѣ слѣпї, не видять якъ грѣхъ душу и тѣло чоловіка пицить. Але око лѣкаря, око Христа и Церкви Его св. видить якъ тое зло підкопує сили и спроваджує нещастя. А на тое зло лѣкаремъ єсть самъ Богъ, вѣнъ самъ зѣйшовъ на той свѣтъ и приготовивъ той лѣкъ, котрий насъ въ самой рѣчи вылѣчити може; тымъ лѣкомъ, то кровъ Его найсвятѣйша, котру на крестѣ пролявъ. На крестѣ Христосъ вѣдпокутовавъ тую незмѣриму вину, яку чоловікъ на себе стягнувъ черезъ супротивленєся Богу, черезъ грѣхъ, на крестѣ приготовивъ Христосъ тую купѣль, черезъ котру мы вѣдродженє отримуємъ, и за грѣхї нашї, котрі мы по крещеню въ уломности нашой поповниємъ. Тожь можемо мати еще надѣю, Христосъ на крестѣ просить о прощенє для грѣшникѣвъ, вѣнъ єсть тымъ Первосвященникомъ, котрий на землї грѣшникѣвъ шукавъ и ратовавъ, той, котрий грѣхї вѣдпускавъ и Своей Церквѣ позививъ власть, грѣхї вѣдпускати.

Христосъ, котрий прийшовъ на той свѣтъ, щобы: *выска́ти ѿ спасѣ́ти погнѣшагъ* (Лук. 19. 10) не шукавъ тыхъ, котрі думали о собі, що єуть праведными, але нещастныхъ грѣшникѣвъ, котрі самї о винѣ своей, о грѣхахъ своихъ переувѣдченї були и тяжко тое свое нещастє вѣдчували. То була тая свята борба, котру Христосъ піднявъ супротивъ силы и власти грѣха. Грѣхъ тримавъ людей якѣ звязаныхъ ланьцухѣмъ. Христосъ ланьцухъ той розбравъ; грѣхъ провадивъ людей до смерти вѣчної, Христосъ побѣдивъ смерть силою Своеи ласки, котра давала нове житє душѣ, коли Его уста высказали прощенє грѣхѣвъ. Такъ сказавъ до розслабленого: *„днѣдї чддо, ѿтпшцдютсѣ твѣ грѣсї твѣї“* (Мат. 9, 2) До грѣшницѣ, котра зѣ слезами щирого жалю Его ноги обмивала, вѣдозвавъ ся милыми словами: *„ѿтпшцдютсѣ твѣ грѣсї, кѣра твѣѣ силѣ тѣ: ѿдї вѣ мїрѣ.“* (Лук. 7. 48, 50). Вѣнъ простивъ чужоложницѣ, котра пѣсля права старого завѣта заслужила на смерть черезъ каменованє. (Іоан. 8. 11). А пригадаймо собі тїи прекраснї притчи о блуднѣмъ сынѣ, о каючѣмъ ся мытарѣ, котрі Церквѣ св. передъ великимъ постомъ читає, а пѣзнаємо тое превелике милосердїє, яке Богъ посредствомъ Своего сына грѣшникамъ оказавъ. — И такъ Христосъ вѣдпускавъ грѣхї всюди и каждому, если лише грѣшникъ зѣ вѣрою до него зблизався и звѣльненя вѣдъ того тягару щиро бажавъ.

А навѣтъ на крестѣ, въ годинѣ смерти, вѣтворивъ дверѣ рай каючому ся розбѣйникови.

Але всею цю Христосъ на земли дѣлавъ для спасеня вѣрныхъ, не мало переминути зъ Его вѣходомъ зъ той землѣ, тожь и тая власть, вѣдпускати грѣхи, позѣстала въ Его Церкви, бо дѣло Христа ажъ до кѣнця свѣта мае тревати. Длѣтого передавъ Христосъ ещѣ передъ Своею смертію власть ключѣвъ, власть вязати и розрѣшати, св. Ап. Петрови, коли Его скалою Своеи Церкви дѣлавъ : *И дамъ тиѣ ключи цѣрква и ѣже ѣши скѣжиши на землѣ, вѣдѣтъ скѣзано на небесѣхъ : и ѣже ѣши розрѣшиши на землѣ, вѣдѣтъ розрѣшино на небесѣхъ* (Мат. 16. 19) Такъ Божя мудрѣсть установила такого на земли, котрого власть сягае по за той свѣтъ, ажъ до вратъ небесныхъ ; котрый мае власть розрѣшати тое, цю вязнѣти и вѣдъ неба выключаетъ, — передъ всемъ грѣхъ, — и котрый мае власть привернути утрачене право на царсто небесне. И якъ головъ Церкви, такъ и всемъ тымъ, котри разомъ зъ нимъ и пѣдъ его властью яко пастырѣ Его Церковь ведутъ, удѣливъ Христосъ тую власть бо и до прочихъ Апостолѣвъ сказавъ : *„Примѣнь ко глаголю вѣмъ, велика ѣши седѣте на землѣ, вѣдѣтъ скѣзана на небсѣхъ : и велика ѣши розрѣшитѣ на землѣ, вѣдѣтъ розрѣшино на небесѣхъ.* (Мат. 18. — 18).

Тая велика, зъ неба походича власть, яку Христосъ пастыримъ Церкви приобѣщавъ, походить зъ спасителнои смерти Христовои на крестѣ. Длѣтого Христосъ коли на деревѣ крестнѣмъ за всю вину удоволивъ справедливости Божой, тую власть, котру передъ Своею смертію. обѣщавъ, по Своимъ воскресенію ясными словами удѣливъ, а именно : установивъ св. Тайну покаянїя, а надаючи своимъ ученикамъ власть вѣдпускати грѣхи наказавъ имъ тое. А то, явившися Своимъ ученикамъ, котри сидѣли въ страху при замкненихъ дверехъ, сказавъ : *„Аже послѣ мѣ Оцѣ, и азъ посылаю вы. И сѣе рѣкъ : дѣнѣ, и глагола ѣмъ : примѣнь Духъ свѣт. Иже ѣше стѣти грѣхѣ, ѣше стѣтѣ ѣмъ, и иже держитѣ держатѣся“* (Іоанъ. 20, 21).

Втоды отже, дорогї Братя, установивъ Христосъ торжественно св. Тайну покаянїя. Такъ, якъ Христа пѣславъ Богъ Отець, такъ само Христосъ въ той самѣй цѣли, зъ тымъ самымъ порученемъ и зъ такою самою властію посылае Апостолѣвъ; Христа пѣславъ Отець, цюбы тыхъ, котри були страченї, котри погибали, шукавъ и ратовавъ, цюбы душамъ, котри попали черезъ грѣхъ въ пѣчь смерти удѣлявъ нове жмѣ. Въ той самѣй цѣли посылае Христосъ ученикѣвъ. И на знакъ, цю имъ дае тую власть душѣ изъ смерти грѣха приводити до нового жмѣ, дунувъ на нихъ и сказазъ : *примѣнь Духа свѣтого.* Потѣмъ высказуе цѣль, для якои Духъ св., оживотворяющїй и освячающїй въ нихъ перебувати и черезъ нихъ дѣлати мае, якъ и назначаетъ ти власти, якї они выконувати повиннї : *вы маєте судити грѣшникѣвъ, вы маєте въ имени всемогучого Бога грѣхѣ вѣдпускати и грѣхи задержовати, такъ якъ я тое дѣлавъ, вашъ вырокъ якїй вы даете, чи дасте розрѣшене, чи нѣ, той вырокъ буде мати значене и вагу въ небѣ.*

Ктожь бы мѡгъ, дорогїи Братя, тое поняти и зрозумѣти, що така велика власть, надземска власть удѣлена зѡстала слабосильнымъ людемъ, еслибы Христось Господь, вѣчна правда, того такъ ясно и докладно Самъ не выяснивъ и не посвѣдчивъ? Зъ якоужь вѣдчностїю, зъ якою любовїю повинни мы теперь подносити очи нашїи до Спасителя за тое, що въ св. Тайнѣ покаянїя лишивъ намъ всѣмъ грѣшникамъ дорогу до вѡдпущеня грѣхѡвъ, що въ той св. Тайнѣ все, ажъ до кѡнца свѣта, Свои рамена вытягае, щобы кожного, котрый зъ покорою и зъ жалемъ до него приходитъ, приняти до своего вѡтцѣвского сердца зъ любовїю! Тожь непотребуемо завидовати тымъ, котрїи учули: зъ усть Христа: „отпускаются тобѣ грѣхи твои“, бо и мы чуемо тое его слово, коли священникъ до насъ тое выскаже.

Если же священникъ має судъ выдати о грѣхахъ, если має выдати вырокъ увѡльняющїи, або противно той вырокъ заперечити, то мусить совѣстно розслѣдити и втоды доперва оречи, чи грѣхи маются вѡдпустити, чи задержати. Для того священникъ мусить передъ всѣмъ грѣхи и станъ грѣшника докладно знати. Зъ той отже причины мусить грѣшникъ свои дѣла и станъ своей душѣ священникови вѡдкрити, то значить: мусить сповѣдатися.

То есть той вѡдъ Христа Господа установленый способъ щобы узискати вѡдпущеня грѣхѡвъ; той способъ мы бачимо въ Церквѣ все и всюда вѡдъ найдавнѣйшихъ часѡвъ. „Хочешь бути оправданий“ мовить св. Амвросїи, „то визнаи твои беззаконїя. Таке визнаие, переняте встыдомъ, звѡльняе тя вѡдъ узѡвъ беззаконїи“. А тое визнаие, то не має бути таке загальне, поверховне узнание людской грѣшности и уломности, противно, то має бути отверте, щиро визнаие, визнаие всѣхъ поодинокихъ грѣхѡвъ. „Сповѣдай ся, щось словомъ и дѣломъ, въ день и въ ночи поповнивъ“, такъ жадавъ св. Кириллъ навѣтъ вѡдъ катехуменѡвъ. Жално-го грѣха не можна замовчати анъ затаити, навѣтъ грѣхѡвъ, мыслями поповненихъ, котрыхъ въ дѣло перевелося, але сповѣдатися ихъ такъ докладно, якъ ясными они суть передъ всевѣдучимъ окомъ Бога.

Щобы же добре высповѣдатися, достойно приняти св. Тайну покаянїя, треба ю зъ добрымъ приготовленемъ и зъ належитымъ усposобленемъ принимати. Покаянїе має бути обновленемъ душѣ, тожь брате дорогїи мусишь при тѡмъ потрудитися силами твоими душевными, твоимъ розумомъ и твоею волею. Тожь розважно коротко, дорогїи братя, що масмо зъ нашей стороны робити, щобы достойно и зъ правдивымъ пожиткомъ щиро св. Тайну прияти, черезъ котру маемся навернути, що масмъ робити, щобы належито и достойно высповѣдатися.

Если, дорогїи брате, хочешь пристушити до Тайны покаянїя, то мусишь знати, що самъ, власною силою, не можешь до того достойно ириготовитися, лише черезъ ласку Божу. „безъ мнѣ не можете творити ничегѡже“, (Іоан. 15. 5.) мовить Спаситель, мы не можемо безъ помочи ласки Божой повзяти добрыхъ мыслей. О скѡлькоже бѡльше потребуемо ласки Божой, коли хочемо зачинати дѣло нашего наверненя и освященя. Тожь передъ всѣмъ мусимо передъ такимъ дѣломъ важнымъ

молитися, и въ дни сповѣди вѣдь вчасного ранку звернути цѣлу нашу увагу на Бога, зѣбрати наній мысли на тую важну справу, справу Божу, а жадными инними гадками и запятями нашихъ мыслей не розсѣвати, а потѣмъ укланкути передъ Г. Богомъ безконечно святымъ и справедливымъ и просити зъ покорюю о помѣчь Духа св. Якъ сонце дае свѣтло очамъ нашимъ такъ Г. Богъ лише може просвѣтити насъ и тѣму сумлѣня нашего въ правдивѣмъ свѣтлѣ намъ оказати. Тому, брате дорогій, зъ горячою побожностію вѣдмѣнь молитву: „Царю небесный“ и не лише устами слова вѣдмѣвляй, а зъ глубины сокрушенного серця взывай Бога о помѣчь въ той дуже важной справѣ въ тѣмъ пересвѣдченю, що вѣдь достойного принятя той св. Тайны, тайны покаянїя, залежить твоя судьба въ вѣчности. По тѣмъ розпочинай рахунокъ зъ твоею совѣстію.

Всѣхъ тяжкихъ грѣхѣвъ, котрі ты здѣлавъ и черезъ нихъ вину на себе стягнувъ, мусишь сповѣдатися, и мусишь сказати, кѣлькоразѣвъ ты якій грѣхъ здѣлавъ, а такожъ и всѣ обставины, котрі родъ грѣха чи побѣльняють си змѣняють. Той рахунокъ треба дуже старанно робити. Кто не часто, але рѣдко коли сповѣдае ся, той легко попадае въ тое, що лише поверховно, коротко и загально сповѣдь збувае, не належито собѣ пригадуе, якъ много вѣнь передъ Богомъ завинивъ, и тѣмъ стособомъ злу сповѣдь вѣдправляе, и вѣдходить не очищенный, не обновленный, не вѣдродженный, але противно новымъ тяжкимъ грѣхомъ обтяженный. Передъ всѣмъ треба розслѣдити, яка була остатня сповѣдь, чи була иѣрна и повна, чи зъ належитымъ жалемъ и постановленемъ поправы вѣдправлена, а если въ чѣмъ була недостаточна, то була недобра, не була достойна, не була пожиточна и треба си повторити.

Потѣмъ переходи десять заповѣдей Божихъ и пытайся самого себе, щось согрѣшивъ на супротивъ котрой въ мысли, словъ и дѣлъ. И стережи ся, щобысь въ чѣмъ небудь правду закрывавъ и себе уневинивъ, вправдѣ такимъ способомъ судю на тѣмъ свѣтѣ можешъ въ блудъ впровадити, але Бога всевѣдующого не ошукаешъ. Вѣнь знае и найтайнѣйші мысли и пожаданы длятого докладно выпытай себе що до всѣхъ твоихъ добровѣльныхъ, хотяй тайныхъ мыслей и пожаданъ: о всѣ сумнѣваня ся о правдахъ вѣры, о всѣхъ нечистыхъ похотяхъ и думкахъ, и всѣхъ мысляхъ, въ котрыхъ ты уносился завистю, пыхою, ненавистю и местю.

Такъ само перейди потѣмъ пять заповѣдей церковныхъ, въ чѣмъ ты супротивъ котрой согрѣшивъ, якъ такожъ и грѣхъ чужій, чи ты твоими бесѣдами або дѣлами, твоими неприличными жартами, твоимъ грѣшнымъ житемъ недавъ згѣршеня, не давъ поводу, що твоій ближній понавъ въ грѣхъ, бо знай брате, що если черезъ тебе твоій ближній согрѣшивъ, то на страшнѣмъ судѣ буде Богъ жадати душѣ брата твоего зъ рукъ твоихъ.

Дальше застановися надъ обовязками твоего стану. Если ты маєшь дѣти, то запытай себе, чи ты ихъ добре и побожно виховуешъ, чи пильнуешъ, щобы ра-

но и вечерь вѣдманяли молитвы, чи ходять, коли вже можуть, до церкви, чи стережешь ихъ передъ злымъ товариствомъ, де бы они могли невинность свою стратити, чи стараешся, щобы зъ нихъ выросли побожнїи, працьовитїи, чистїи и добрїи христїяне. А если маешь слуги, челядь въ твоимъ домѣ, чи ты на нихъ уважашь такъ, якъ и надъ твоими дѣтьми. А дальше, якъ ты обовязки твоего стану выполниешь, въ якѣмъ ти Богъ поставивъ, всео одно, чи ты господарь чи слуга, урядникъ, чи робѣтникъ, учитель чи ремѣсникъ. И не лише надъ тымъ мусишь застановитися, що ты дѣломъ чи словомъ согрѣшивъ, але надъ тымъ, що ты зъ лѣнства чи неохоты доброго опустишь. А грѣхи опущеня суть дуже численнїи, грѣхи, походячїи зъ лѣнства, зъ браку охоты до працї такъ душевнои якъ и дочаснои, зъ браку любви ближнихъ.

Если же докладно, старанно и основно твою совѣсть обрахуешь, то вtedy можешь мати надѣю на поправу твоего житя. То же есть цѣль св. Таинны покаянїи, щобы наше жите, цѣле наше ество поправити и обновити. А щобы тую поправу и тое обновлене осягнути, потреба двохъ рѣчей: жало за нашїи прогрѣшеня и щирого, святого постановленя що до дальшого житя.

Жаль, скруха есть то бѣль зъ причины, що мы согрѣшили, есть то вѣд-раза вѣдъ грѣха. А тое чувство есть у чловека такъ природне, що навѣтъ межи людьми не може бути бесѣды о дарованю провинны, дарованю образы, доки той, що провинився, не жалуе того, що здѣлавъ. Мы люде задоволяемся поверховными ознаками жалоу, бо въ сердце чловеку заглинути мы не въ силѣ. Инакше Г. Богъ, котрый видить найтайнѣйшїи мьсли нашего сердца, вымагае вѣдъ насъ правдиноого, внутреннеого, сердечнеого жалоу, щирого, глубокого смутку за грѣхи, вымагае щобы мы цѣлковито выреклися беззаконїи, якї мы дотеперь дѣлали. И взывае насъ Г. Богъ устами пророка Іоїля. „*растѣргинте сердца каша і не ризы каша*“ (Іоїль 2. 13) розѣдрѣть вашїи сердца, т. з. жалемъ, а не одежи вашїи, акъ дѣлано въ старѣмъ завітѣ на знакъ жалоу, а дальше каже Г. Богъ устами Давида: „*сердца сокрѣшиши и смириши, бѣхъ не оґничижитъ.*“ (Пс. 50. 10) сердце скрушено жалемъ и покѣрне знайде ласку передъ Богомъ. Тожъ не выстарчае, дорогїи брате, лише устами высказати при сповѣди, що ты жалуешь за грѣхи, але твое сердце мусить перенятися щирымъ жалемъ. Той щирый правдивый жаль есть для вѣдпущеня грѣховъ потребнѣйшїи, якъ сповѣдь Богъ може тобѣ твои грѣхи вѣдпустити и безъ сповѣди, если ты знаходишь въ такѣмъ мѣсти, що немаешь священника, щобы передъ нимъ высповѣдатися, але безъ правдивого жалоу никто неотримае вѣдпущеня грѣховъ вѣдъ Бога, памятай, никто. Дятого добре о томъ памятай коли идешь до сповѣди. Уклякви передъ сповѣдею передъ крестомъ, и жалуй зъ слезами скрухи за твои грѣхи, грѣхи велики, котрыми Бога образивесь. Обѣими ноги твоего Спасителя зъ любовїю и скрухою и скажи, скажи до Него зъ глубины сердца, якъ жаль тобѣ, що ты Его, найдобрѣтливѣйшого коли небудь образивъ.

Если дорогі братя въ той способъ и по такомъ разважанію до св. сповѣди приступимо и зъ дитинною покурою о прощени, о вѣдпущене нашихъ грѣховъ попросимо, то можемо мати надѣю, що Господь милосердно погляне на нашу скруху такъ, якъ колись милосердно и зъ любовію поглянувъ на грѣшницю, котра слезами Его ноги обмывала. И втѣмъ зъ нашою скрухи збудятся щирі постановленя, щобы мы нане дальше жите поправили. И то доперва есть ознака правдивого жалю, що зъ него повстае сильне постановлене, теперь вже жите на правду поправити, всео выдалити зъ серця и зъ дому свого, и зъ близости своеи, що моглобы ся зновъ стати случайностію до грѣха. Черезъ жаль и черезъ сповѣдь выдаляемъ трутину зъ нашою душѣ. Такъ якъ той, котрый перебувъ тяжку и довгу слабѣсть, коли поверне зновъ до здоровля, тѣшитя, що зновъ повернули ему силы, що може трудитя и працьовати, такъ само дѣся зъ тымъ, кто добре высповѣдався. Вѣтъ чуе въ собѣ, що его воля сталася зновъ сильною и доброю, що невидима рука розвязала ему пута, котрі его вязали зъ грѣхомъ. Вѣтъ зъ глубины серця объяе Богу що вже теперь лише до Бога належати буде, що буде жити въ чистотѣ и побожности, въ любви Бога и ближнихъ, въ щироу працѣ для славы Божои и власного спасеня, и въ самѣй рѣчи зъ подвоіною ревностію береся до нового богоугодного жита.

Длятого, дорогі братя, при сповѣди св. робѣть сильніи и певніи постановленя що до будущого жита. Не говорѣть лише загально: Я хочу ся поправити, и хочу уникати грѣха. Такі постановленя по наибѣльшой части немають нѣякои вартости. Таки постановленя, брате, мусятея вѣдносити до того, чимъ ты дотеперь грѣшивъ. Запитаі себе: Якъ я маю поступати, що робити а чого уникати, щобы не попасти знова въ грѣхъ. Если щось дае тобѣ случайність до грѣха, если ты сходилця зъ людьми, котрі тебе ведуть до грѣха, если ты маєшь зліи, переворотніи, грѣшніи книжки або письма въ своімъ домѣ, то маєшь святій обовязокъ случайність, вѣдалити, злого товариства уникати, книжки спалити, всяку способність до грѣха усунути. И тое не я тобѣ кажу, але Христосъ, котрый повѣдае що всео що дае случайність до грѣха треба вырзати и выкинути хотябы тобѣ такъ милымъ було, якъ власне око. Бо инакше твоя сповѣдь пожитку тобѣ не принесе.

Щобы однакже твои постановленя устоялися, щобы воля до доброго, котру грѣхъ ослабивъ, скрѣпилася, то въ той цѣли Церковь с. при сповѣди напровадкае тебе до покуты и задоситъучиненя. Вправдѣ черезъ розрѣшене въ сповѣди вина за грѣхъ и кара вѣчна вѣдпускае ся, але кара дочасна нѣ, якъ то вы вже въ листѣ о вѣдпустѣ чули. Вправдѣ черезъ св. Тайну покаенія душа чоловіка очищася и отримуе благодать освящающу, але черезъ тое еще склонність до грѣха не устала, незѣстала выкоренена, не придушено похоти змысловои, наново покусы окружають тебе, твое серце, зъ котрого ихъ недавно прогнано. Щобы те, якъ Спаситель перестерѣгае не сталося, що: „*вѣдѣтъ послѣднѣя чловека томѣ гѣрша першыхъ*“ (Мат. 12, 45), щобы отже твоіи новіи упадокъ не втрутивъ тебе въ бѣль-

шу, гóршу вину, то мусишь дорогій брате добре уважати и молитися. Уважай на очи твои, уважай на пайлекши порушеня твоего серця. Молися и неустанно шукай помочи у того, котрый лише оденъ помочи муже. Дѣлай дѣла покаянїя, вѣдмавай собѣ приемностей, старайся умертвляти твое тѣло, а по́сть св. дае тобѣ такую красну случайнѣсть до того: и до молитвы и до умертвленя. Принимай тїи противности, тїи клопоты и терпѣнїя, якї Богъ на тебе зсылае, радо яко лѣкъ, котрый тобѣ подае самъ божественный лѣкарь. Іс. Христосъ, котрый тѣлько для тебе и за тебе перетерпѣвъ, А коли чуешь, що твои силы слабнуть, коли покусы сильнѣйше на тебе натирають колы твоя воля менше стаеся вѣдпорною, втѣды прибѣгай до трапези Господньої, и покрѣпись хлѣбомъ небеснымъ. Прибѣгай зновъ до найсвятѣйшой Тайны Евхаристїи, бо прїймаючи тую, прїймаемъ Христа Господа, того котрый душу твою може здѣлати чистою и святою, того котрый яко „добрый пастырь“ кожду блудячу овечку бере на Свои святї рамена и несе до паствы: да будетъ едино стадо и единый пастырь.

Да благословить Васъ Богъ Отець, Богъ Сынъ, Богъ Духъ св. Аминь.

Въ Перемышля въ день иже во святыхъ Отець нашихъ. Василя Великого, Григорїя Богослова и Іоанна Златоустаго р. Б. 1903.

† Константинъ, Епископъ.

Поручае ся Всечестному Духовенству повысшїй листъ пастырскїй оголосити мѣсто проповѣди въ Недѣлю сыропустну. Въ парохїяхъ до котрыхъ дочернїи Церкви належать, мае ся той листъ пастырскїй въ каждой Церкви оголосити.

ОО. Катихиты шкѣль середныхъ и выдѣловыхъ мають той листъ молодѣжи шкѣльной мѣсто эксорты въ Недѣлю сыропустну прочитати, а въ школахъ народныхъ вѣдповѣдну эксортѣ выголосити.

Що до захованя посту, поручаемъ благоразумно поучати вѣрныхъ о приписахъ въ тѣмъ взглядѣ оголошенихъ на Синодѣ діецеզальномъ въ Перемышля въ роць 1898, то есть о ухвазахъ Синоду провинціального Львѣвского зъ року 1891. Гдѣбы однакожь заходила дуже важна потреба дальше идучого разрѣшеня вѣдъ посту, то удѣляемъ той власти Всч. Духовенству, на що особенно звертаемъ увагу Всч. ОО. Катихитѣвъ, щобы вѣдповѣдно зарядили въ бурсахъ для хлопцѣвъ и институтахъ для дѣвчатъ. Въ случаяхъ разрѣшеня вѣдъ посту що до молитовъ заховати правило Синоду пров. Львѣвского.

Рѣвночасно позваляемъ Всч. ОО. Сповѣдникамъ въ парохїяхъ надъ 2.000 душъ розпочинати св. Сповѣдь пасхальну вѣдъ 1. Поведѣлка, а въ парохїяхъ низше 2.000 душъ вѣдъ 3. Поведѣлка св. великого посту. Сповѣдь пасхальна кѣнчатъ ся зъ днемъ праздника Вознесеня Господня.

Заразомъ удѣляемъ власть на часъ св. вел. посту разрѣшати вѣдъ грѣхѣвъ власти Нашой задержанныхъ. кромѣ 1) умысле челоуѣкоубійство и 2) согнане челоуѣческаго плода (secuto effectu).

Кромѣ того силою власти вѣдъ св. апостольскаго Престола на пятилѣте Намъ удѣленой, удѣляемъ власть, всѣмъ Веч. ОО. Сповѣдникамъ на цѣлый часъ треваня сповѣди пасхальной, привертати каючимъ ся утрачене право, petendi debitum conjugale, cujus jus amisit per supervenientem affinitatem e copula carnali, habita cum consanguinea vel consanguineo sive in primo sive in secundo gradu suae uxoris respective sui mariti, що дѣлати ся мае въ слѣдующій спосѣбъ. По выголошеню формы разрѣшеня св. Тайны Покаянїя, (а звертаемъ увагу Веч. ОО. Сповѣдникѣвъ, що форма разрѣшеня мае докладно высказати ся при кождѣмъ сповѣдаючѣмъ ся, иначе каючїй ся не одержавъ разрѣшеня, мае ся сказати: „Кромѣ того властїю Преосвященному Епископу . . . . . удѣленую, а менѣ вѣдпорученую, привертаю тобѣ право, довгъ сопружескїй вѣдъ своего мужа (жены) жадати, котре черезъ грѣхъ плотскїй зъ сродною (зъ сроднымъ) жены твоеи (мужа твоего), поповненнїй утративъ есь. Въ имя Отца† и Сына † и святаго Духа † Аминь.“

Вѣдъ Еп. Ординарїята.
Перемишль дня 12. Лютого 1903.

† **Константинъ,**
Епископъ

Ч. 8.

Ч. 830. Конкурсъ на посаду гр. к. катихита при ц. к. гимназїи въ Ярославю.

Президїя ц. к. Рады шкѣльной краевой оголошуе н. днѣмъ 31. Свѣня 1903 Ч. 25 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при ц. к. гимназїи въ Ярославю зъ поборами пѣсля уставъ зъ дня 19. Вересня 1898 Дн. з. д. Пр. 173. Кандидаты, убѣгаючїй ся о тую посаду мають внести свой прошеня, заосмотренїй потрѣбными документами, найпѣзвѣйше до кѣнца Лютого 1903.

Тое подае ся до вѣдомости Преч. Клира епархїяльного.

Вѣдъ Еп. Ординарїята.
Перемишль, дня 13. Лютого 1903.

Ч. 9.

Ч. 854 Речинець до св. рукополаганя въ іереи.

Кандидатѣвъ духовнаго стану, окѣнчившихъ науки богословски и желаючихъ приняти св. рукоположене взмае ся, чтобы подави свои до д. 2 н. ст. марта

с. р. внесли, самиже явились въ канцеляріи Еп. Консистеріи дня 10. и. ст. марта рано о 10. годинѣ, выслушавши передъ тымъ св. Службу Божу.

Подана мають бути заосмотрені въ: 1) свѣдоцтвами всехъ наукъ шкѣльныхъ, 2) моральности, 3) здоровья, 4) убожества подтвержденного ц. к. Староствомъ, 5) вѣнчания, если суть женаті, 6) удоволеня войсковою повинности.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 14. Лютого 1903.

Ч. 10.

724. Вѣдкликане надрукованой книжки о. Львомъ Бѣрецкимъ парохомъ въ Прелукахъ пѣдъ написомъ „Ontologia“.

О. Левъ Бѣрецкій парохъ въ Прелукахъ дек. Яелиского выдавъ въ р. 1902 въ Перемышля на 159 сторонахъ надруковану книжку въ польскѣмъ языкѣ пѣдъ написомъ „Ontologia“ . . . (Metafizyka) napisana na podstawie realnego doświadczenia. Leon Birecki. Przemysł. Z drukarni Leona Schwarza 1902.

Въ книжцѣ сей, написаной незлоичнымъ, нефилософичнымъ и прямо погматванымъ складомъ мыслей, авторъ, намѣряючи якъ каже привести згоду мѣжь вѣрою христіянсько-католическою и философією, перечить основні засады вѣры и науку св. Церкви католицкой, впадаючи въ родъ заблудженя гностикѣвъ и манихейвъ а взглядно въ монізмъ пантеистичный.

Потягнений за выдане друкомъ того рода соблазняющого и вѣру св. Церкви кат. обиджающого твору до отвѣчательности, на здѣлані ему замѣты и доказы признавъ, що беручи ся до писаня той книжки дотычній трактаты науки св. Богословія наново собѣ не прочитавъ, однакъ що не мавъ ніякого злого намѣреня выдаючи сю бесплодну працю, такъ якъ цѣль его труда було погоджене въ способъ реальный правды вѣры зъ дослѣдами новочасной (матеріалистичной) философіи, и що ему видѣло ся що и цѣль тую осягнувъ.

Зложивъ протое слѣдуючій вѣдкликъ и заяву о котрой прилюдне оповѣщене просить: „Нынѣшнымъ заявляю, що все тезы умыщені въ выданой мною „Онтологіи“ г. 1902 въ языкѣ польскѣмъ, котрі суть противні науцѣ вѣры и нравственности Церкви христіянсько катол. зъ внутреннего пересвѣдченя вѣдкликую, за выкликану соблазнь жалую, и весь накладъ моего сочиненя зъ котрого лишь немного экземпляровъ розѣйшлося знищити якъ найскорше постараюсь.

Перемышль дня 6. Лютого 1903 Левъ Бѣрецкій парохъ Прелукъ“.

Що нынѣшнымъ подае ся до вѣдомости.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 10. Лютого 1903.

† Константинъ

Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,

Кандеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1903.

Выдано 9. Марта.

Ч. IV.

Ч. 11.

Ч. 248. Розпоряджене въ справѣ компетованя о посады катихитѡвъ.

Повѣдомляе ся Пречестный Клиръ, що священники могутъ убѣгати ся о сталй посады катихитѡвъ шкѡлъ народныхъ, выдѣловыхъ и середныхъ, если напередъ одержать позволене до того вѡдъ Епископского Ординаріята.

Вѡдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 6. Лютого 1903.

Ч. 12.

Ч. 547. Конкурсъ на одноразову запомогу фонда бл. п. П. Зарицкого для бѣдныхъ русскихъ церквей въ Галичинѣ.

Подае ся Преч. Духовенству до вѣдомости слѣдующе: „Конкурсъ на одноразову запомогу въ высотѣ 160 коронъ изъ „Запозогового фонда им. бл. п.

Павла Зарицкого для бѣдныхъ русскихъ церквей въ Галичинѣ“ на украшене или реставрацію церкви, зъ речинцемъ до 1 (14) марта 1903.

Соубѣгати ся о надане запомоги могутъ всѣ рускїи, греко-католическїи церкви въ Галичинѣ, котрїи потребуютъ украшеня или реставраціи, а не посѣдаютъ потрібныхъ на тоє фондѣвъ.

Препорученїи властивымъ Деканальнымъ урядомъ просьбы о надане запомоги доджни церковнїи комитеты нуждающихся ся церковей внести въ Ставропигїйскїи Институтъ у Львовѣ посредствомъ Еп. Консистоїи.

Черезъ принїате запомоги принимає надѣлена нимъ церковь взглядно єїи церковнїи комитетъ на себе обовязанїдсть постарати ся о тоє, щобы имя бл. п. фундатора-благодѣтеля було черезъ цѣлїи рѣкъ въ недѣли и свята поминаемо обь отпущенїи и оставленїи грїхѣвъ и прегрѣшенїи єго. Отъ Ставропигїйского Института. Львовъ, 11 (24) Сѣчня 1903.“

Вѣдъ Еп. Консистоїи.

Перемышль дня 13. Лютого 1903.

Ч. 13.

Ч. 482. Розпорядженє що до обучаня катехизму такъ въ церквѣ якъ и въ школѣ.

Епископскїи Ординаріятъ уважає бути всказанымъ звернути увагу Всєч. Епархіального Священства на велику донеслѣсть обучаня катехизму такъ въ церквѣ якъ и въ школѣ. Въ тѣи цѣли зобовязує ся кожного єрея въ совѣсти, щобы вѣдсвѣживъ собѣ въ памяти дотычачї сєго постановленя рус. провинціального Собора Львѣвского зъ р. 1891. Тит. I. Глава VIII. „О катехисмѣ“ (стор. 88—90) и въ своимъ кружѣ дѣйстви докладавъ неусипнои ревности и старанного труда, щобы тая переважна галузь душпастврства була совѣстно и взѣрцево плекана для щоразъ обильнѣйшихъ плодѣвъ въ славу Богу и добро повѣреного намъ стада.

При тѣмъ поручаемо, щобы згаданїи постановленя Синоду Львѣвского якъ и тутешнїи, въ повной силѣ истнующїи, розпорядженя зъ 10. мая 1892 Ч. 2247. (Вѣсти. Епарх. зъ р. 1892 стор. 66) що до обовязку записованя годинъ религїи въ дневнику школьнымъ и зъ 23. мая 1898 Ч. 2037 що до инструкціи и плянѣвъ до науки религїи въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ були предметомъ обговорєня и испьту на найближшѣмъ Соборчику деканальномъ. Въ цѣли але точной

евиденції священничой въ тѣмъ взглядѣ праць и евентуального ея узнааня постановляемо, щобы :

1) въ кождой парохіи безотволочно зоставъ запровадженый и постоянно бувъ утримованый дневникъ лекційный для записованя каждой недѣль и свята въ церквѣ преподаваной науки катехисму, исторіи библійной, молитовъ и спѣву церковного, — котрый то дневникъ при гдекотрыхъ церквахъ Нашой Епархіи вѣдъ давна провадитъ ся.

2) Всеч. ОО. Деканы при осмотрахъ деканальныхъ переглядали сей дневникъ лекційный, таковой по̀дписовали и о его провадженю въ дотычнѣмъ протоколѣ точне справоздане готовали.

3) Всеч. ОО. Деканы сопроводжаючи особисті прошеня по̀дчиненого Клира предлагали совѣстне справоздане о ревности дотычного ерея въ преподаваню науки катехисму въ церкви и школѣ; а

4) Всеч. ОО. Ординаріатскій комисарь до надзору науки религіи въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ переглядали школьный дневникъ лекційный изъ него выписовали дни, въ котрыхъ наука религіи була удѣляна, и тѣ въ дотычнѣмъ справозданю готовали.

По звѣстной ревности Всеч. Духовенства Нашой Епархіи, памятаючого на слова св. Ап. Павла „*Прилѣжащии же добръ ирессвитеры службы чести да сиодобляютца, паче же труждающии ся въ слово и ученіи*“ (I. Тим. V. 17), наддемъ ся, що повисшій Наші постановленя будутъ точно заховані для добре понятого интересу св. катол. церкви. Мы же зъ Нашой стороны при визитаціяхъ каноничныхъ будемо наблюдать надъ успѣхами праць катехитичной Всеч. Клиру епархіального.

Вѣдъ Еп. Ординаріанта.

Пережышь для 9. Лютого 1903.

Ч. 14.

Ч. 989. Речинець испыту конкурсового зъ наукъ въ цѣли отриманя душпастьрскихъ посадь.

Симъ опредѣляе ся речинцѣ до вспытѣвъ конкурсовыхъ о бенефиціи душпастьрскій: I. день 19, 20 и 21 Мая 1903 и II. день 10, 11 и 12 Листопада 1903.

Кандидаты желаючи по̀ддати ся испытову конкурсовому довжний при I. речинци внести свои прошеня до 5 Мая, при II. речинци до 25 Жовтня. Канди-

даты, приступаючи до испытю конкурсового по разъ першій, мають залучити въ своихъ прошеняхъ грамоту першого своего поставлени въ дѣяпастырствѣ.

Водъ гр. кат. Ординаріята.

Перемышль, дня 7. Марта 1903.

Ч. 15.

Ч. 990. Речинець испытю на катихитовъ школъ выдѣловыхъ.

Въ дняхъ 19, 20 и 21 Мая и въ дняхъ 10, 11 и 12 Листопада 1903 вѣдбуде ся испытъ квалификаційный на катихитовъ школъ выдѣловыхъ, до которого священники и слухателѣ четвертого року св. Богословія приступити могутъ.

Предметы испытю суть тѣ, якѣ въ реченыхъ школахъ выкладають ся а именно: исторія библійна, догматика и етика въ объемъ катихизма, литургика, кої откій поглядъ на исторію церковну и катихитика.

На данный темать выроблять кандидаты екзоргу, а на доволѣно выбранный темать выголосять пробный выкладъ.

Намѣряючи до того испытю приступити, мають свои прошеня внести въ первѣмъ речинци до дня 5. Мая, а въ другѣмъ до 25. Жовтня 1903.

Водъ гр. кат. Ординаріята.

Перемышль, дня 7. Марта 1903.

ХРОНИКА.

Именованя:

- Ч. 196. о. Максимовичъ Іосифъ — катихитомъ при нар. школахъ имени Франць Іосифъ I. на Гарбаряхъ въ Перемышля.
- Ч. 43. о. Скородинскій Таддей, парохъ въ Трускавци — орд. школъ. комисаремъ на деканатъ Дрогобыцкій (въ мѣсце уступившого добровѣльно о. Генрыка Пльницкого пароха въ Унятичахъ).
- Ч. 469. о. Урускій Іоанъ — префектомъ студій при епар. Семинаріи дух. въ Перемышля.
- Ч. 468. о. Урускій Іоанъ — заступникомъ професора права церковного при томъже заведеню.

- Ч. 637. о. Олимпъ Полянскій, парохъ въ Юрѳвцяхъ — им. мѣсто-деканомъ Сяноцкимъ (въ мѣсце уступившого добровѣльно о. Іоана Гамерского).
- Ч. 620. о. Вандзилякъ Константинъ, парохъ въ Лѣмнѣй — орд. шкѣль. комисаремъ до шкѣль нар. деканата Жукотиньского.
- Ч. 841. о. Куцерыбъ Дмитрій, парохъ въ Синявѣ — орд. шкѣль. комисаремъ до шкѣль нар. деканата Сяноцкого.
-
- Ч. 413002. Въ пропозицію на парохію Горциѣ дек. Канчуцкого приняті: 1. Кушпѣръ Евстахій, 2. Карановичъ Іосифъ.

Презенты получили:

- Ч. 646. о. Янѣвъ Петро на парохію Гнила дек. Высочаньского.
- Ч. 647. о. Венгриновичъ Діонизій на Кречовичи дек. Канчуцкого.
- Ч. 837. о. Гамерскій Іосифъ на Лубну дек. Бирчаньского.
- Ч. 888. о. Ступницкій Павель на Клоковичи дек. Нижанковського.
- Ч. 1010. о. Венгриновичъ Волод. (молод.) на Нижанковичи.

До каноничной институціи завѣзвані:

- Ч. 629. о. Коцюба Модестъ на Близянку дек. Коросвяньского.
- Ч. 802. Гриневецкій Ем. на Смолинъ дек. Любачѣвского.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 672. о. Левицкій Волод. на парохію Конотопы дек. Варяжского.
- Ч. 1216. о. Лучечко Петро на Мигову дек. Добромильского.
- Ч. 1242. о. Крвавичъ Вікторъ на Яжѣвъ старый дек. Яворѣвского.

Завѣдательства получили:

- Ч. 672. о. Паньковскій Илярій въ Нагѣрцяхъ дек. Куликѣвского.
- Ч. 1038. о. Гробельскій Михаилъ въ Прелукахъ дек. Яслиского.
- Ч. 1242. о. Левъ Михаилъ въ Залужу дек. Яворѣвского.

Сотрудництва получили:

- Ч. 557. о. Ильницкій Зеновій въ Волощи дек. Мокряньского.
- Ч. 668. о. Коваль Григорій въ Старѣй соли дек. Старосольского.
- Ч. 740. о. Баницкій Іосифъ въ Плоскѣмъ ад Галѣвка.
- Ч. 740. о. Савоцкій Волод. въ Волчи дѣльнѣй дек. Старосольского.

Ч. 1218. о. Менциньскій Емилиянъ получилъ посаду сповѣдника при катедраль. Храмѣ въ Перемышли.

Увѣльнене вѣдъ испыту конкурсового получили:

Ч. 615. о. Левицкій Володимиръ парохъ въ Цариньскѣмъ.

Ч. 954. о. Скородиньскій Тадей парохъ въ Трускавци.

Ч. 758. о. Давидовичъ Брониславъ парохъ въ Сприни вел.

Ч. 755. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 3. сѣчня 1903 р. Ч. 155108 продовжило дотацію зъ фонда рег. на ральшій оденъ рѣкъ для сотрудника пароха въ Зубковѣ.

Ч. 869. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 27. Сѣчня 1903. Ч. 7649 призволило на таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Свнявѣ.

Ч. 917. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 26. Сѣчня 1903. Ч. 7656. продовжило таку саму дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Тылявѣ.

Ч. 950. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 2. Лютого 1903. Ч. 7657 продовжило таку саму дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника пароха въ Спасовѣ.

Ч. 952. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 2. Лютого 1903. Ч. 7655 продовжило таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Липѣ.

Ч. 1013. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 31. Сѣчня 1903. Ч. 7652 продовжило таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Ваневѣ.

Ч. 1035. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 3. Лютого 1903. Ч. 10034 продовжило таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Дахновѣ.

Ч. 633. Выказъ жертвъ на украшене Церквей въ р. 1902.

1) Новосѣлки кардинальскій, доч. до парохія Динискъ. Чест. парохіане справили двѣ хоругви, „Патрицю“ для Брацтва церк. и образы за суму 370 кор.

2) Став, дочер. до пар. Корчѣвъ. Чест. парохіане пѣдмуровали зъ твѣрдаго камѣня фундамента церкви въ коштахъ 1000 кор.

3) Щспятинъ, доч. до пар. Корчѣвъ. Чест. госп. Теодоръ и Меланія Мриглоцкіи, и Анна Хиза, справили книгу св. Евангелія и двѣ хоругви за 290 кор.

4) Мосты великіи. Чест. парохіане поставили коло мурованой церкви желѣзній штахеты по надъ 80 метрѣвъ довготы, зъ брамою и фурткою на пѣдмурованыхъ фундаментахъ въ коштахъ до 1800 коронъ.

5) Угнѣвъ. За суму 200 коронъ жертвовану б. п. Симеономъ Магура,

мъщаниномъ, справлено новий аксамитный чорный фелонъ зъ гафтованымъ золотымъ крестомъ и такимъ же малымъ на всѣхъ долаткахъ. Три Брацтва т. е. Старече, молодече и дѣвоче справили дубову зъ шкляннимъ фронтомъ и вызолоченымъ насадомъ, и 5 шуфлядами шафу за суму 280 коронъ, назначену на сховокъ трехъ дѣвчатами при процесіяхъ носимыхъ олтарикѣвъ. Урядъ Деканальный Угнѣвскій, Мосы великій дня 30. Сѣчня 1903. Дѣдицкій.

Ч. 746. Выказъ жертвъ на будову церкви въ Волостковѣ.

Послѣдними часами благоволили надѣслати: Братство церк. въ Яворовѣ 2 к., Урядъ парох. въ Краснолѣ 23 к., Уряд. парох. въ Комаровъ 3 к., о. Фолисъ зъ Скнилова 2 к., о. Викторъ Кончило зъ Волоци 2 к., Стан. Соколовскій зъ Стоянецъ 2 к., Ник. Букартикъ зъ Стоянецъ 1 к., Марія Леганъ зъ Стоянецъ 2 к., о. Евг. Шухевичъ въ Пѣдберезцяхъ 2 к., Ив. Мальчукъ въ Львовѣ 4 к., о. Левъ Таворскій зъ Корманичъ 2 к. 4 с., о. Ланицкій 1 к., о. Юл. Стешкевичъ зъ Борокъ мал. 2 к., Урядъ парох. въ Богутинѣ 1 к., о. Из. Глинскій въ Буциевѣ 2 к., о. Адамъ Горлынский зъ Ляшокъ 4 к., Іосифъ Адамъшинъ зъ Стоянецъ 2 к., о. Петро Рудакевичъ зъ Вербова 8 к. 32 с., о. Теодоръ Левицкій зъ Топольниця 1 к., Церковь въ Виноградъ 2 к., о. Іоанъ Сосенко 2 к., Урядъ парох. въ Дашавѣ 2 к., о. Іоанъ Станчакъ зъ Высоцка 4 к., о. Іос. Шуховскій зъ Братковепъ 2 к., Урядъ парох. въ Волковѣ 2 к., о. Мих. Трешневскій зъ Гусного 2 к., о. Евг. Даниловичъ зъ Радовець на Бук. 2 к. 50 с., Вас. Цѣрогъ зъ Волосткова 2 к., о. Мих. Тындюкъ зъ Ялинковатого 3 к., о. Іос. Реваковичъ зъ Хмѣльвки 2 к., о. Влад. Юзычинскій въ Островѣ 2 к., о. Григ. Чайковскій зъ Бѣтлѣ 3 к., о. Ем. Соневицкій зъ Скоповки 3 к., о. І. Дорожинскій зъ Межирѣча 2 к., о. Павло Стукачъ зъ Тѣсной 5 к., Урядъ парох. въ Дошиѣ 3 к., о. Іос. Смеречинскій въ Воскресенцяхъ 1 к., Кость и Кат. Трусъ зъ Волосткова 61 к., Магда Букартикъ зъ Волосткова 1 к., Магда Шмѣгель зъ Волосткова 1 к., о. Иляр. Курпякъ зъ Карлова 2 к., Урядъ парох. въ Полянѣ 1 к. 29 с., Ставропигія въ Львовѣ 10 к., Мих. Буцакъ въ Волостковѣ 1 к., о. Григ. Коблошь зъ Тарнавы 2 к., Преосвященный Еп. Ординариатъ Перемыскій 30 к., Урядъ парох. въ Залужи 1 к.

За всѣ повизшій жертвы дякую сердечно именемъ бѣдныхъ парохіянъ и поручаю ся всѣмъ щиримъ патріотамъ и благодѣтелямъ ласкавой памяти. Всякіи жервы прошу посылати на имя пѣдписаного пароха. Урядъ парох. греко-кат. Волостковѣ ад Стоянецъ. Свящ. Антоній Жолкевскій, парохъ въ Волостковѣ, почта Судова Вишня.

**Ч. 282. Выказъ жертвъ впынувшихъ на будову новои церкви
въ Волосянцѣ великѣй.**

Прч. оо.: О. Іоанъ Тытаръ, парохъ въ Ганчовой 4 к., В. Гошовскій, парохъ Любачева 2 к., Іоанъ Пастернакъ, парохъ въ Тылявѣ 20 к., Іоанъ Дашкевичъ, парохъ въ Тустановичахъ 3 к., Левъ Таворскій, парохъ въ Корманичахъ 2 к., Гр. кат. урядъ парохіальный въ Дошню 6 к., Гр. кат. урядъ парохіальный въ Розлучи 15 к., Гр. кат. урядъ парох. въ Лопушанцѣ хоминѣй 11 к.

Всѣмъ повышшымъ жертводателямъ складае низше подписанный въ имени парохіанъ щире благодарене. Волосянка велика дня 12. сѣчня 1903. Альбинъ Добрянскій, парохъ.

Ч. 511. Выказъ жертвъ на вѣдреставроване Церкви въ Розборѣ Округлѣмъ деканату Порохницкого.

Всеч. о. Теодоръ Карпакъ парохъ зъ Белза 2 к., Всеч. о. І Ляторовскій завѣдатель Петрова 1 к. 8 с., Преч. Преч. Русько-кат. Урядъ парохіальный Павловъ и Холоевъ 2 к. 2 с., Преч. о. Н. Коронасъ въ Рябѣмъ 2 к., Преч. о. Гаранюкъ въ Осталовичахъ 2 к., Преч. гр. кат. Урядъ парохіальный въ Чижиковѣ 2 к., Преч. о. Григорій Гойвановичъ зъ Яблонова 2 к., Преч. о. Александеръ Даниловичъ, парохъ въ Нестаничехъ 3 к., Преч. о. Еміліанъ Кушикъ зъ Ольховець 2 к., Преч. о. Іосифъ Шанковскій, парохъ Ченішка 2 к., Преч. о. Григорій Боднаръ, парохъ въ Свистельникахъ 6 к., Преч. о. Василь Лисько, адміністраторъ Козлова 2 к., Преч. о. Ігнатій Гавацкій, парохъ Черемилова 3 к., Преч. о. Михайль Бровка въ Копачиньцяхъ 3 к., Преч. о. В. Салевичъ сотрудникъ въ Космачи 1 к., Преч. о. Стефанъ Питликъ, парохъ въ Сьльци бельковѣмъ 6 к., Преч. о. Фолисъ въ Склиловѣ 4 к., Преч. о. Володиміръ Антоновичъ (почта Богородчаны) 4 к. 50 с., Преч. о. Михайль Куневичъ Протоерей войсковый Перемышль 10 к., Вс. о. Василь Залозецкій, парохъ въ Горнѣмъ 8 к., Преч. урядъ парохіальный въ Кгѣцку 3 к., Преч. о. Александеръ Маланюкъ въ Павшѣвцѣ 2 к., Преч. Урядъ деканальный Белскій въ Жужелю десять примѣрниковъ „Отець Іоанъ Боско его жите“ написавъ о. К. Селецкій, Преч. о. Іосифъ Лятошинскій, парохъ въ Ольшаници 4 к., Преч. гр. к. Урядъ парохіальный въ Демяновѣ 4 к., Гр. кат. Урядъ парохіальный Вислокъ Нижній 2 к., Скарбона церковна въ Коровици 1 к., Преч. о. Годованскій въ Суроховѣ 2 к., Преч. о. В. Коритовскій въ Глумчи 1 к. 66 с., Преч. о. Іоанъ Сосенко зъ Королевки 2 к., Преч. о. А. Шанковскій, парохъ въ Нижборку 2 к., Преч. Урядъ парохіальный въ Бѣбиданахъ 2 к., Преч. Русько-кат. Урядъ парохіальный въ Лавровъ Чина Св. В. В. 2 к., Преч. Іоанъ Щуровскій, парохъ Струтина Вижного 2 к., Іоанъ Порайко, катехитъ ц. к. семинарій Станиславѣвѣ 2 к., Преч. о. Еугеній Шухевичъ, парохъ въ Подберезцѣ 2 к., Преч. о. Василь Курило, парохъ

въ Мацинѣ 9 к. 7 с., Преч. о. Єронимъ Баринь, парохъ въ Угриновѣ долѣшнѣмъ 2 к., Вп. Панъ Симеонъ Кульчицкій ц. к. инспекторъ податков. Львѣвъ 4 к., Др. о. Іосифъ Мѣльницкій Мѣсто-Ректоръ Львѣвъ 1 к., Преч. о. Юліянъ Туркевичъ парохъ въ Пониквѣ великій 2 к., Преч. о. Іларіонъ Гмитрикъ, катехитъ въ Самбовѣ 4 к., Впр. о. Теофілъ Павликѣвъ, Крылошанинъ парохъ Львѣвъ 10 к., Преч. о. Василь Лотоцкій, парохъ зъ Повѣтна 2 к., Преч. о. Густавъ Дроздовскій въ Книданяцяхъ 1 к. 20 с., Преч. гр. кат. Урядъ парохіальный Струтинъ нижній 4 к., Преч. о. А. Сумикъ, парохъ въ Волосовѣ 3 к. 20 с., Преч. о. Володимѣръ Мохнацкій зъ Чирной 3 к., Преч. о. Антоій Мокрицкій, парохъ въ Цѣвковѣ 1 к., Преч. о. Т. Савойка въ Селискахъ 2 к., Преч. о. Іоанъ Проскурницькій въ Корони 2 к., Преч. о. Збуровскій въ Зубрци 2 к., Романъ Алексевичъ зъ Угнова 5 к., Преч. о. Іоанъ Каратницькій, парохъ въ Долгѣмъ 3 к., Преч. о. Вінкентій Гр. Кузикъ, парохъ въ Оссѣвцяхъ 3 к. Преч. о. Василій Небыловець, парохъ Перегивьска 2 к., Преч. о. Михаілъ Гулла въ Борщевѣ 1 к., Вп. Панъ Николай Стецкиъ вахтмайстеръ жандармеріи Виннеса надъ Вислокомъ 6 к., Преч. гр. катол. Урядъ парохіальный въ Іладышовѣ 2 к., Гр. к. Церковъ въ Цвѣржи 2 к., Вп. Панъ Антонина Константиновичъ зъ Чирной 1 к., Гр. кат. руській Урядъ парохіальный въ Межирѣчу 3 к., Пр. о. Григоръ Журавецкій, парохъ въ Яворнику руськомъ 2 к., Пр. о. Теодоръ Савула, парохъ въ Дмитровичахъ 2 к., Управляющій Совѣтъ Ставропигійскаго Института Львѣвъ 10 к., П. Т. Родина Константиновичѣвъ въ Чирнѣ 6 к., Преч. гр. кат. Урядъ парохіальный въ Коратовѣ 2 к., Всеч. о. Іоанъ Златоустій Отто въ Липнѣ 2 к., Вп. панъ Василь Яворекій Старшій Совѣтникъ Скарбу Н. Санъ 3 к., Вп. Єугеній Сножарекій и В. Усьтенскій епіолка Львѣвъ 10 к., Парохіани въ Дорѣ 1 к., Преч. о. Іларіонъ Курпякъ изъ скарбѣны церков. въ Карловѣ 2 к., Кs Peter Kosłuba Wyuczko poczta Borszczów 1 к., Вп. профессоръ І. Черкавскій Львѣвъ изъ вечерку Маланки 8 к., Вп. Панъ Др. Косеакъ Львѣвъ 10 к., Вп. Панъ Др. Стефанъ Федакъ адвокатъ Львѣвъ 20 к., Всеч. о. Іосифъ Терешкевичъ зъ Воробийвки 2 к., Всеч. о. Тадей Галайчукъ, парохъ въ Микуличинѣ 3 к., Преч. о. Іоанъ Татомиръ, парохъ Черхавы 2 к., Высоко Преосвященный руско-кат. Еп. Перемышкій Ординаріатъ 40 к., Руско-кат. Урядъ парохіальный Скоповка почта Отинія 2 к., Всеч. о. Антоій Подляшецкій, парохъ въ Сквятинѣ 1 к. Разомъ сума грошева до дня 26 и. ст. сѣчня 1903. 525 к. 25 с.

Всѣмъ Найдостойнѣйшимъ и Великодушнымъ жертводавцамъ складаю щирю подяку и Спаси Богъ въ имени парохіянъ о. Іванъ Сенета, парохъ въ Розборѣ Округломъ дня 26. Сѣчня и. ст. 1903.

Ч. 703. Выказъ жертвъ вplyнувшихъ въ користь будовы церкви въ Цвѣржи.

Преосвящ. Еп. Ординаріатъ гр. кат. Перемышкій 40 к., Впр. о. Деканъ Ольшанскій 10 к., Впр. о. Т. Глушкевичъ 20 к., Впр. Игуменатъ Монастиря ОО.

Василійъ въ Крестинополи 10 к Впр. о. І. Пастернакъ зъ Тылявы 10 к., Впр. о. Николай Гелюхъ зъ Заболотова 10 к., Почт. Брацтво церк. Сокола 8 к., Прч. о. Ал. Хтьей зъ Бенювы 8 к., Впр. о. Н. Кувеничъ воинскій протосрей зъ Перемышля 5 к., Прч. о. Павло Стукачъ изъ Тѣеной 5 к., Прч. о. Іоанъ Сиротинскій зъ Домашева 6 к., Впр. о. Деканъ Гр. Левъ 4 к., Гр. кат. урядъ парох. въ Гладышовѣ 4 к., Прч. о. Ілія Крайчикъ 6 к., Прч. о. Орестъ Солтикевичъ 6 к., Прч. о. Антоній Бачинскій 3 к., Прч. о. Теодоръ Савойка 2 к., Прч. о. Василій Кондрацкій 4 к., Прч. о. Іванъ Титаръ 4 к., Прч. о. Николай Сенета 2 к., Прч. о. І. Преторюсъ 3 к., Прч. о. Владиміръ Положиновичъ 3., Прч. о. Константинъ Федевъ 2 к., Прч. о. Францъ Згорлякевичъ 2 к., Прч. о. І. Станчакъ 3 к., Прч. о. Симеонъ Чичловичъ 6 к., Впр. о. Деканъ Т. Турчмановичъ 4 к., Прч. о. Григорій Макарь 2 к., Прч. о. Анатолий Козаневичъ 5 к., Впр. о. Ст. Гавацкій Еп. Станиславѳска 2 к., Преч. Урядъ парох. въ Вишатычохъ 2 к., Прч. о. Михайлъ Вербицкій 4 к., Прч. о. Влад. Гинилевичъ 2 к., Впр. о. Іляріонъ Лукашевичъ зъ Еп. Станиславѳскои 50 с., Прч. о. В. Корытовскій 1 к 82 с., Вблг. Г. Іоанъ Михновскій учитель нар. въ Сивявѣ 2 к., Прч. о. Іоанъ Мудрый 2 к., Прч. о. Ант. Бескидъ 1 к., Прч. о. І. Дашкевичъ 2 к., Прч. о. Іоанъ Товарищскій 1 к. 40 с., Прч. о. Іосифъ Карановичъ 1 к., Прч. о. Орестъ Копытинскій 2 к., Гр. кат. урядъ парох. въ Толмачу Еп. Станиславѳска 5 к., Прч. о. Михайлъ Кузьмакъ 1 к. 50 с., Прч. о. Григорій Чайковскій 3 к., Скарбона церковна въ Млынахъ 2 к., Прч. о. Димитрій Кудерубъ 5 к., Прч. о. Іванъ Косоноцкій 2 к., Прч. о. Антоній Баривичъ 2 к., Прч. о. Левъ Таворскій 1 к., Церк. въ Молодковѣ Еп. Станиславѳска 1 к., Гр. кат. урядъ парох. Загоре ад Рудки 2 к., Прч. о. Теодоръ Савойка 2 к., Прч. о. Левъ Паппъ 4 к., Прч. о. Назарій Чабанъ 6 к., Вблг. Кикилія зъ Паппѳвъ Сподарикъ 2 к., Вблг. Антонина зъ Паппѳвъ Салъо 1 к. Изъ розпроданыхъ примѣрникѳвъ сочиненія „о Іоанъ Боско“ присланныхъ Впр. о. Деканомъ Кирилом Сълецкимъ 1 к. Сума всехъ жертвъ вплинувшихъ по конецъ Сѣчня 1903 выноситъ 261 к. 47 с.

За повизній жертвы да благословить Господь и воздасть сторицею всемъ великодушнымъ П. Т. жертводателямъ, а заразомъ умоляемъ и вѳдзываемъ ся до милосердныхъ сердець прочей во Христвъ Братіи, Впр. и Всв. Отцѳвъ, Ихъ Прихожанъ и Брацтѳвъ церк. щобъ не забули на насъ и наше печальне положенє и помѳчну руку намъ подати изволили. Вѳдъ гр. кат. урида парох. Въ Цѳѳржи дни 31. Сѣчня 1903. Орестъ Паппъ, ексенозить.

Вѳдъ Еп. Консесторіи.

Перемышль, дня 7. Марта 1903.

† **Константинъ**

Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,

Кашдєрь.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1903.

Выдано 23. Марта.

Ч. V.

Ч. 16.

Ч. 95/орд. Нормы дотычачй: 1) будовы, вѣдновленя и убезпеченя церквей. 2) внутреннегo устройства церквей, 3) удержованя цминтарей, 4) плеканя побожности въ душахъ вѣрныхъ, 5) завѣдованя мастркомъ церковнымъ, 6) веденя канцеляріи парохіальной, 7) будовы, вѣдновленя и убезпеченя будынкѡвъ парохіальныхъ и 8) мастрку парохіального.

При предпріятыхъ Нами вѣдъ р. 1897. въ кѡлькохъ декадатахъ Нанѡи Епархіи каноничныхъ визитаціяхъ Мы переконали ся, що Преч. ОО. Душпастырѣ вѣдличаются ревностію и вѣрцевою старанностію о добро такъ Церквей якъ и повѣреногo имъ духовногo стада.

При сей але нагодѣ Мы спостерегли въ докотрыхъ парохіяхъ певнй недостатокъ, котрй походятъ не такъ зъ легковаженя обовязкѡвъ пастырскихъ якъ бѡльше зъ неуваги и навѣкненемъ споводованогo недогляду.

Въ цѣли усуненя сихъ недостаткѡвъ Мы постановили звернути увагу Преч. Клира, щобы въ своей пастырской дѣяльности и при своей щирой, узнаня гѡдной охотѣ до труду доложивъ еще стараня въ низше выраженѡмъ напрямъ. И такъ:

1. Дотычно будовы, вѣдновленя и убезпеченя Церквей.

Мы пѣзнали щирю дбалѣсть многихъ Преч. ОО. Душпастырѣвъ въ справѣ будовы и вѣдновленя храмѣвъ Божихъ.

Въ послѣднихъ часахъ мимо невѣдраднихъ матеріальныхъ вѣдношенъ нашего народа побудованіе зѣстали многіе новіе мурованіе Церкви въ Нашей Епархіи и Мы мали нагоду нѣсколькократно совершити чинъ Архіерейского освященя новыхъ мурованыхъ Церквей въ различныхъ деканатахъ. Многіе Церкви зѣстали розширеніе и цѣлковито вѣдновленіе. Многіе Церкви утримуются въ взѣрцевѣмъ порядку и чистотѣ. Переважна часть Церквей Нашей Епархіи есть убезпечена вѣдъ огню. Правдивого узнаня гѣдного есть практика декотрыхъ ревныхъ и умныхъ Душпастырѣвъ, що до будовы новой мурованой Церкви или вѣдновленя и прикрашеня истнующей завчасу приготавливають фонды и матеріалы. Мимо того, що Церковь деревяна есть въ добрѣмъ еще станѣ, декотріе ерея собираютъ и окремо администрують фондъ на будову новой мурованой Церкви. До той цѣли въ Церквѣ умѣстили окреміе скарбѣнки, до котрыхъ вѣрніе складають доброохотніе жертвы и евентуальніе реституціи, немогучіе пошкодованой сторонѣ бути зверненными.

Но на жаль суть еще въ Епархіи такоже Церкви дуже нужденніе, старіе за нискіе, за маліе на число парохіанъ, денегде такой грозятъ заваленемъ, безъ належитого порядку, не убезпеченіе вѣдъ огню, не маючіе вѣконъ до вѣдсвѣжуваня воздуха, пѣдъ взглядомъ внутреннею устройства занедбаніе и т. п. Такіе Церкви не могутъ гѣдно служити своему высокому назначеню ширити хвалу Богу, и нехорошо свѣдчать о побожности дотычныхъ парохіанъ и ревности пастырской ихъ ересвѣ — особливо, если навѣтъ не розпочинае ся акція въ дѣлѣ собираня фондѣвъ на конечну будову нового Храму Божого, евентуально на розширеніе и вѣдповленіе его.

Въ цѣли усуненя повисенныхъ денегде заходячихъ недостаткѣвъ а предовсѣмъ для умноженя и утраленя хвалы Божой межи нашимъ глубоко религіинымъ и на цѣли богоугоднѣе жертволюбивымъ народомъ поручасмо, щобы Преч. ОО. Душпастырѣ:

1) доложили всякого можливого стараня и чимъ скорше предприняли отвѣтніе кроки, щобы Церкви, зъ якой вибуль причины невѣдповѣдаючіе своему назначеню, були заступленіе, вѣдновленіе и приукрашеніе пѣсля потребѣе и обставинѣ мѣстцевыхъ.

2) всеми возможными енособами старалися о вчасне а постоянное собираніе фондѣвъ на будову мурованыхъ Церквей, котріе на многіе лѣта убезпечать хвалу Богу и истнованіе парохіи, охороняють народѣе вѣдъ частѣйшихъ конкуренціи на будову петрвалыхъ Церквей деревянныхъ, запобѣжуютъ различнымъ зъ того powodu неприяностямъ, коллизіямъ и вреднымъ наслѣдкамъ для нашей Церкви и обряду.

3) при заходячой потребѣ направи коло Церкви тую завчасу споводовали недопускаючи проволоки и щоразъ бѣльшого ушкоджена Церкви.

4) Конечно и подъ личною отвѣчалностію убезпечили всѣ Церкви вѣд огню, и

5) позаосмотрювали Церкви вѣкнами до отвираня.

Примѣчае ся, що всякі труды Преч. Духовенства въ томъ взглядѣ понесені, будутъ Еписк. Ординаріатомъ отвѣтно узнані.

II. Дотычно внутрежноу устрою Церквей поручаемо:

1) щобы Преч. ОО. Душпастырѣ конечно зарядили и самі припилювали вѣдповѣдне выразнымъ приписамъ церковнымъ накрыване всѣхъ престоловъ літургійныхъ. Въ той мѣрѣ пригадуе ся що престолъ літургійный мае бути накрытый (смотри Син. Замоискій Тит. III §. IV) трема льняными обрусами. Первый, безпосередно на престолъ приходячій, обрусъ (катасарка) мае бути зъ грубоного полотна льняного, другій обрусъ (индита) мае бути вже зъ тоньшого льняного полотна, обаже довжні накрывати престолъ лише по его верхній краѣ. Третій зновъ верхній обрусъ мае бути еще зъ тоньшого льняного полотна и повиненъ бути такъ довгий, щобы боки обруса сягали пѣдлоги. Крайні части третого обруса т. е. часть котра закрывае стѣны престола може бути украшена и пр. шовкова або зъ иншой матеріи — но всегда вѣдповѣдна духови церковному. Межи двома спѣдними а третымъ верхнымъ обрусомъ мае лежати Антиминсъ. Всякі цираты зъ престола довжні бути зняті въ часъ св. літургій. По совершенѣмъ священодѣйствію престолы мають бути накрывані покрываломъ, щобы незанечистили ся (Син. Замоиск. Тит. III. §. 4). Всяка вѣдъ повысшихъ приписѣвъ вѣдмѣнна довѣльнѣсть въ накрываню престоловъ есть противзаконна и длятого ей жадною мѣрою не належитъ допускати и терпѣти.

2) щобы Преч. ОО. Душпастырѣ осмотрѣли Антиминсы на всѣхъ літургійныхъ престолахъ и переконали ся, чи они вѣдповѣдають церковнымъ приписамъ?

Звертае ся увагу Преч. Духовенства, що Антиминсъ повиненъ бути въ добромъ станѣ, мощи святыхъ повинні въ нѣмъ конечно находити ся, пѣдпись Епископа на нѣмъ мае бути четкій, назначене его до Церкви и си престола (головного или бочного зъ его титуломъ) довжно бути выражено и вѣдъ повиненъ лежати на томъ престолѣ, до котрого зѣставъ выданный (смотри тут. рѣшене зъ 31. мая 1873 ч. 1922 и Пастир. Богосл. Еп. Пелеша §. 176 о Престолахъ).

Еслибы проте на котромъ престолѣ Антиминсъ не вѣдповѣдавъ тымъ приписамъ, належитъ предложити ту прошене о выдане нового Антиминса а въ прошеню мае ся выразити, до какой Церкви и до якого престола мае вѣдъ служити?

3) щобы ковчегъ на великомъ престолѣ по мысли постановленя Синоду

Львівського (Тит. VI. Гл. II) бувъ такъ найридливіше украшенийъ и всегда зъ великою старанністю чисто такъ внутрь, якъ внѣ удержуваний одже, найлучше внутрь и внѣ вызолочений. Речений Синодъ поручає, щобы ковчегъ бувъ внутрь покритий якою металевою плитою. Тое належить заховати при справляню нового ковчега и то въ такій спосѣбъ, щобы блиха була вызолочена или що найменше жовта. Если про убожество Церкви ківотъ есть зъ внѣ лише полякерований, то въ внутрѣ конечно має бути що найменше выбитый бѣлою шовковою матерією. Тое выбите ківота въ внутрь належить конечно доповнити всюды, где внутрь не есть вызолочений а лише лжерерований. Евентуальне благословене ківота по его выбитю въ внутрь може совершити каждый ерей безъ спеціального уповаженія зъ стороны Еписк. Ординаріату.

4) щобы дарохранительница и ложочка до удѣляня св. причастія були добре вызолочені, ложочка въ чистый ручничокъ обвинена, має переховивати ся коло ківота. Ключикъ вѣдъ дверцей ківота має скривати ся на престолѣ. Ту примѣчає ся, що належить мати особну ложочку для удѣляня св. причастія хорымъ на заразивій слабости. По евентуальномъ ея употребленю доуженъ самъ священникъ ручникомъ при томъ уживанымъ добре обчистити, потѣмъ солею вытерти. Сѣль до ужиту належить зложити до святилища, а ручничокъ (очистныкъ) повиненъ бути старанно выпранный.

5) щобы на літургійномъ престолѣ находили ся що найменше двѣ восковій свѣчѣ.

6) щобы на престолѣ кромѣ ківота, креста, дѣхтарѣвъ зъ свѣщами, евангелія, служебника и въ рамкахъ оправленыхъ колѣноприклонныхъ молитовъ и молитвы до св. Іосифа, де тѣи молитвы не суть вправлені до літургійкона, приписанныхъ до вѣдмавлія по св. літургійничого не кладено. Молитвы ту згадані належить зъ церковной скарбони справити, гдѣбы ихъ въ Церквѣ не було.

7) щобы такъ звана „мирница“ с. е. сосудъ на св. миро и елей оглашенныхъ мала въ внутрѣ чисту вату, на котру належить вливати св. миро и елей оглашенныхъ а переховывала ся въ окремѣмъ бѣльшомъ деревянѣмъ сосудѣ, въ котромъ має бути зложена вата до отираня такъ пальцѣвъ священослужителя якъ и мѣстце помазанія. Сосудъ той деревяный повиненъ дѣлити ся на двѣ части; въ одной бѣльшой мѣстѣти ся вата чиста и мирница, въ другой, меншой, складає ся вата ужита, если тая не сналює ся по кождѣмъ удѣленю св. тайнъ крещенія и миропомазанія заразъ. Останки св. мѣра и елей оглашенныхъ передъ вѣдновленемъ належить вразъ зъ ужитою ватою на чистѣмъ камени или цеглѣ спалити а попелъ въ освященне мѣстце (sacragium) всыпати (смотри Додатокъ до Собора Львівського стор. 212—213). Въ той цѣли кожда Церковь доужна таке мѣстце мати приспособлене; ту має ся такожъ зливати воду по умытю пальцѣвъ по удѣленю св. тайнъ крещенія и миропомазанія.

8) щобы справлено до Церквей сповѣдальницъ, кратами заосмотреніи, въ вѣдповѣднѣмъ до стану ихъ ереевъ числѣ; сповѣдане въ закрестіи есть заборонене, вынятково лише можнабы тамъ сповѣдати такихъ каючихъ ся, котрі дуже недо-чувають, — якъ такожь вѣчну лампу передъ Найсв. Тайнами и Моностранцію (Спн. Львѣв. зъ р. 1891. Тим. IV. гл. VI, Тим. VI. гл. III и VI). — Если въ Церквахъ находятъ ся монстрарціи, котрі потребують нѣдповлени, то належить тое учинити и ихъ употребляти въ приписані торжества.

9) щобы книги церковніи назначеніи до вѣдправы Богослуженя були крѣпко оправленіи въ цѣли удержаня приличія при Богослуженю и довшого ихъ употребленя. Старіи церковніи книгы, котрі вже не уживають ся при Богослуженю, а писаніи въ особенности належить въ вѣдповѣднѣмъ сухѣмъ мѣстци переховати или зъ застереженемъ власности дотычної Церкви перестали до епархіального архивумъ въ цѣли сохраненя сихъ цѣнныхъ старинныхъ забытковъ по нашихъ предкахъ.

10) щобы по стѣнахъ Церквей не розвѣшано безъ змысла образѣвъ тандитной работы, котрі лише повазѣ храму Божого уближаютъ. Зъ той причины заказуемо привимане жертвованыхъ того рода образѣвъ до Церквей и поручаемо поучати охотныхъ жертводателѣвъ, щобы передъ справленемъ чогось до Церкви порозумѣвали ся зъ еи настоятелемъ.

11) щобы по евентуальнѣмъ обновленю Церкви находячіи ся въ ней старинніи образы, маючіи археологичну вартѣсть, були перехованіи въ якѣмъ сухѣмъ скарбци или зъ застереженемъ власности дотычної Церкви були ту до епархіального архивумъ пересланіи. Порозвѣшуване такихъ образѣвъ по стѣнахъ Церкви въ внутрѣ или зъ вѣѣ часто разитъ око побожного зрѣтеля, поводуе ихъ постепенне ищчене и ранитъ чувства религійніи. Если старіи образы не маюти ніякои археологичной вартѣсти анъ яко рѣчь правдивои штуки — въ чѣмъ для певности належить затягнути мѣбня знатокѣвъ, — лучше буде по попереднѣмъ поученю парохіанъ и за вѣдомостію старшины церковной такіи образы спалити на цминтари при спокѣйнѣмъ воздуся.

На жаль зъ нашої минувшости лише маліи останки лишили ся въ нашихъ Церквахъ, а нашіи рускіи Церкви мали и прекрасніи, правдиво артистичніи образы, и богату, артистичну утварь церковну, якъ на тое всказують декотріи позѣбавшіи рѣчи. Тожъ еще разъ взываемо Всч. Духовенство, щобы всео старинне, чи въ книгахъ, чи образахъ, чи инныхъ рѣчахъ якъ найстараниѣйше заховати передъ знищенемъ.

III. *Що до приличного утримованя цминтарѣвъ* поручаемо, щобы Преч. ОО. Душпастьрь стисло заховували частіи и основніи въ той мѣрѣ постановленя Рус. Провинц. Синоду Львѣвского зъ р. 1891. (Тит. XII. гл. II.).

IV. *Дотычно илеканн побожности въ душахъ вѣрныхъ:*

1) зъ одной стороны зъ правдивою радостію зауважалисьмо, що майже по всѣхъ парохіахъ Нами канонично осмотреныхъ весь нарѳдъ особливо при св. літургіи бере удѣлъ въ пѣню, но зъ другой стороны въ многихъ мѣсяцяхъ спостереглисьмо, що нашъ нарѳдъ за мало умѣе пѣсней побожныхъ. Той недостатокъ дае ся чувствовати особливо при торжественныхъ походахъ, въ часѣ котрыхъ лише поодинокы особы спѣвали загально вѣдомі пѣсны „Пречистая Дѣво Мати“ „О свѣптая Мати“ „Небо-земля“ „Вси Тя хоры“ „Ой кто кто Николая“ якбы нашъ обрядъ иныхъ пѣсней не посѣдавъ. Кладемо протѣ на сердце всѣмъ Преч. ОО. Душпастврямъ, щобы стараняѣйше плекали науку пѣсней церковныхъ, до нег тепло заохочували вѣрныхъ и завели въ Церквѣ звычай спѣваня пѣсней церковныхъ чито въ перерывъ межи вѳдправами поодинокыхъ Богослуженій, чито передъ или по Богослуженю (смотри Син. Львѳв. зъ р. 1891 Тит. IV. гл. V. точ. 8). Примѣчае ся ту, що „Богогласникъ посѣдае много хорошихъ пѣсней; надто въ послѣднихъ часахъ нашихъ композиторы уложили многозвучнй мелѳдін до новыхъ пѣсней, котрй Еписк. Ординаріатами зѳстали одобренй. Потреба лише, щобы дотычнй пѳдручники такъ Церкви, якъ священники, цѣвцѣ церковнй и вѣрнй собѣ закупили и ихъ выхѳсновали.

2) якъ найтеплѣйше поручаемо заняты ся заложениемъ церковныхъ брацтвъ на статутахъ одобренныхъ Еписк. Ординаріатомъ, котрыхъ взоры на желане Преч. Квира зъ вѳдти Преч. Урядамъ деканальнымъ могутъ бути удѣленй.

V. *Дотычно завѣдованя жаеткомъ церковнымъ* поручаемо, щобы Преч. ОО. Душпастврѣ точно провадили выказы приходѳвъ и розходѳвъ скарбѳнъ каждой зъ осѳбна Церкви.

Въ той цѣли належитъ за церковнй грѳни справити книгу зъ вѳдповѣдными друками, тую оправити, стороны позначити, книгу перешити, на послѣдней сторонѣ шпурки печатію Уряду деканального на ляку прикрѣпити заосмотрюючи книгу клявзулею що до числа сторонѣ. Въ сей книгѣ належитъ кожлоразовый приходѣ и розхѳдъ въ вѳдповѣдной рубрицѣ въ хронологичномъ порядку записовати найлучше рукою священника въ присутности церковныхъ провизорѳвъ. На долинь каждой стороны мае ся счислити суму приходѳвъ и розходѳвъ до переносу на слѣдуючу сторону, на котрой рѳвно належитъ зазначити переносъ зъ попередной стороны. Порадно естъ, щобы така книга мала рубрики не лише приходу и розходу въ гѳтѳвцѣ але и въ цѣнныхъ паперахъ (примѣромъ листахъ заставныхъ и книжочкахъ щадничихъ).

Если где иступе звычай, що въ порозумѣню зъ проводирами церковными удѣляютъ ся зъ скарбѳны церковной парохіанамъ за порукою и скриптами довжnymi пожички на мѣрнй вѳдсотки, въ такѳмъ случаю удаленй пожички кромѣ

записани въ головной книзѣ касовой належить готовить въ окремѣмъ выказѣ пожичокъ и въ томъ зачитовати кождоразову сплату такъ капиталу якъ и вѣдсоткѣвъ. Пожички, вѣдъ котрыхъ вѣдсотки анѣ раты въ протягу двоухъ лѣтъ не були сплачованіи, належить безусловно стягнути въ дорозѣ примусовой покликуючи ся на тутешне рѣшене.

Доказы касовіи на кождый выдатокъ зъ скарбони церковной (прим. книты или рахунки торговельніи, чеки или рецписы почтовіи, скрыпты довжніи, или бодай погвѣдчєня священника и одного провизора церковного) належить переховувати черезъ два послѣдніи роки по замкненю рахункѣвъ. Лише скрыпты довжніи мають бути зверненіи сторовъ пожичающѣи по ихъ сплаченю.

По уплывѣ если не кожного кварталу, то що наименше кожного року належить замкнути рахунки скарбони въ присутности церковныхъ провизорѣвъ, порѣвнати ихъ зъ станомъ касы и дотычныи выслѣдъ въ головной книзѣ касовой ствердити пѣдписомъ священника и провизорѣвъ церковныхъ. Сумаричныи выслѣдъ рѣчного рахунку церковной скарбони належить въ вѣдповѣдныи способъ подати парохіанамъ до вѣдомости, щобы знали о совѣстномъ завѣдованю грѣшными церковными. Кожда церковна скарбона въ правилѣ довжна переховувати ся въ Церкви и мати конечно три ключъ, зъ котрыхъ одєнь переховує священникъ а другіи мають бути у провизорѣвъ церковныхъ.

Аналогично належить провадити рахунокъ приходѣвъ и расходѣвъ брацтва церковного, если оно посѣдає свою окрему скарбону. Если въ скарбонѣ церковной єсть значыиша сума прим. надъ 100 коронъ а не заходить потреба бѣльного въ короткомъ часѣ выдатку, порадно єсть умѣщати гѣтовку въ певной щадницѣ, щобы охоронити Церковь передъ школою черезъ злобну руку — що на жаль не рѣдко случает ся.

Если котра Церковь посѣдає власніи гунты (орне поле, луки и т. п.), належить справдити, чи тая власнѣсть єсть добре заинтабульована? Надъ захованємъ цѣлости сей власности въ еи правныхъ границяхъ належить мати тяглу старанну опѣку.

Грунты церковніи мають по вѣдповѣдному оголошеню выдержавляти ся черезъ лицитацию и то христіанамъ. Актъ лицитациі мають пѣдписати священникъ, церковніи провизоры и два свѣдки. — Если грунты задля лучшей ихъ управы выдержавляє ся на 3—9 лѣтъ, належить зрѣбити вѣдповѣдныи контрактъ, въ котромъ условия уплаты чиншу мають бути точно поданіи и той предложити тутъ до затвердження. — Если чиншь державный за два лѣта въ речинци не зѣстанъ заплаченый, належить безусловно таковыи вѣдъ довжиника въ дорозѣ примусовой стягнути, покликуючи ся на тутешне рѣшене а евентуально державу выпѣвести. Въ такой способъ ведєне завѣдованє майномъ церковнымъ причинити ся до добра нашихъ Церквей, споводує бѣольшу жертволюбивѣсть парохіанъ на цѣли церковніи,

дать каждой хвилѣ точну евиденцію скарбонѣ церковной и поднесе большу у народа повагу и довѣре Преч. Духовенства.

VI. Що до веденя канцелярїи парохїальнои поручаемо:

1) щобы вѣказы вѣдправленыхъ літургїй такъ приватныхъ якъ фондациійныхъ и фонда религїйного, де таково суть, були совѣстно провадженї. До сей цѣли належить справити особну книгу для каждого рода службъ Божїихъ или по крайнѣй мѣрѣ въ одной и той самѣй книгѣ вѣддѣльно провадити выказъ поодинокихъ родѣвъ літургїй.

2) щобы евиденція цѣнныхъ ефектѣвъ, завинкульованыхъ на Церковѣ, парохїю или фундацію літургїйну, була въ инвентарѣ парохїальномъ точно проваджена а всяки евентуальнї змѣны, черезъ выльосоване или перемѣну споводованї, були належито выясненї. Точна евиденція бо въ томъ взглядѣ есть конечною для поясненя розличныхъ порученїй урядовыхъ, вѣдносячихъ ся до цѣнныхъ ефектѣвъ, завинкульованыхъ, будьто на якуюсь фундацію будьто на Церковѣ или парохїю и для уникненя розличныхъ неприяностей.

3) щобы Преч. Клирь добре перестудїовавъ обязуючїй приписы щодо веденя книгъ метрикальныхъ зъ подручника Дра Крыжановского, котрый належить до библіотеки парохїальнои закупити, и тїмъ точно заховувавъ. Именное поодинокї дѣйствїя належить такъ записовати, щобы дотычнї даты вразѣ зъ числомъ рядовымъ мѣстїли ся при кождѣмъ окремѣмъ случаю. И такъ при кождѣмъ актѣ належить вписати кто крестивъ миропомазовавъ, вѣнчавъ и хоронивъ а на долинѣ кождои стороны книги метрикальной має ся умѣстити приписане подтверждене о. пароха, завѣдателя, чи экспон. сотрудняка, якъ тоє выказано въ выше сказанѣмъ подручнику. При вписаню дѣйствїя выччаня належить конечно умѣстити вѣтцѣвске позволене для малолѣтнои стороны при подтверженю свѣдкѣвъ въ рус. языкѣ, евентуально навести всѣ свѣдоцтва и документы предложенї женихами при выраженю числа, подѣ котрымъ они въ актахъ парохїальныхъ находятя. При записованю дѣйствїя похорону належить вотовати станъ помершои особы т. е. вѣольный, супружїи и то зъ кимъ, вдовичїи по кимъ, а при невѣстахъ и родове назвиско, и чи особа померша була заосмотрена св. Тайнами?

Такожь поручаемо, щобы Преч. ОО. Душпастырѣ конечно списовали зъ женихами предбрачнї протоколы при свѣдкахъ, бо зъ залишеня сего обязку многї могутъ повстати неприянї и шкѣднї наслѣдки, передѣ котрымъ Преч. ОО. Душпастырѣ такъ себе якъ и женихѣвъ довжнї охороняти. Педантична осторожнѣсть и точнѣсть въ сѣмъ взглядѣ есть необходима.

4) щобы Преч. Клирь по мысли рѣшеня Синоду енарх. Перемыского зъ р. 1898 (стор. 81) завѣвъ лѣтописъ парохїальну, въ котрой мѣрѣ инструкцію подае

б. п. Епископа Дра Пелеша „Роззирава о духовномъ стилу“ въ §-фѣ „О книгахъ маючихъ ся находити въ канцеляріи парохіальной“.

5) щобы по мысли многократныхъ тутешныхъ рѣшеній бібліотеки парохіальной зѣстали — де лише тое есть возможнымъ — заведеній коштомъ церковныхъ скарбонъ и заосмотреній въ книги богословскій, Еписк. Ординаріатомъ въ Вѣстнику епархіальномъ порученій. Въ той цѣли належалобы въ Церквѣ умѣстити вѣдповѣдну шафу, въ котрѣй такожь оправленій рѣчники Вѣстника епархіального и акты парохіальной зѣ давнѣйшихъ лѣтъ моглибы переходувати ся. Еситуальній книги бібліотеки парохіальной належить внисати въ инвентарь парохіальной яко власнѣсть Церкви.

Щобы Преч. Духовенство могло щоразъ успѣшнѣйше справовати свои святій обовязки коло спасеня повѣреного стада конечно потреба собѣ вѣдсвѣжувати весь науки богословскій, въ нихъ поступати якъ и читати дѣла аскетичній въ цѣли покрьпленя духа священничого. Въ томъ взглядѣ конечно есть потребнымъ мати пѣдъ рукою письмо св., пѣдручники зѣ поодинокихъ предметѣвъ наукъ богословскихъ, пѣдручники проповѣдничій, руководство до катихизаціи — а по можности дѣла св. Отцѣвъ Церкви якъ примѣромъ Єфрема Сиріива, Пахомія, Іоанна Златоустого, Василія вел., Григорія Назіанзенського и др. Хорошу въ томъ дѣлѣ може вѣддати услугу выдаваня вѣдъ кѣлькохъ лѣтъ Всесв. О. Прал. Александромъ Бачиньскимъ „Бібліотека богословска“, Пояснене св. Письма черезъ Всесв. о. Дра Іос. Комарницкого, Житя святыхъ, дѣла проповѣдничій и катихитичній выданій въ рус. языкѣ и т. п.

Повеже студіоване выраженныхъ а тымъ подѣбныхъ богословскихъ книгъ черезъ Духовенство выходить на бѣльшій пожитокъ вѣрной поствы, уважаемо, що скарбонь церковній — наколи ихъ лише стати — могутъ причинити ся до постепенного побѣльшуваня бібліотекъ парохіальныхъ.

Понеже але декотрі скарбонь церковній суть надто убогій и не могутъ выстарчити на необходимій потреби Церкви, поручае ся Преч. ОО. Душпастврамъ, щобы старали ся при кождой матерной Церкви мати по крайной мѣрѣ „Письмо св.“ и тое по мысли Енциклики Св. Отца Льва XIII. „Providentissimus Deus“ зѣ 18. листопада 1893 (Вѣстн. Епарх. зѣ р. 1894) прилѣжно вѣдчитували. — Єсли церковна скарбона не много може выдавати на заложене взглядно побѣльшене бібліотеки парохіальной, могутъ Преч. ОО. Душпастврѣ сусѣдоючі такъ собѣ радити, щобы Церковь одной парохіи певній а Церковь другой парохіи вѣдмѣнній книги закупила. Душпастврѣ же взаимно моглибы собѣ удѣляти книги зѣ бібліотекъ парохіальныхъ за реверсомъ. — Въ рѣштѣ Преч. ОО. Душпастврѣ зѣ власныхъ, хотя и скудныхъ фондѣвъ повинній певну часть вѣдкладати на закупно потрѣбныхъ пѣдручникѣвъ и тіи по можности жертвовати до бібліотекъ парохіальныхъ. — Въ такій спѣсѣбъ

соединенными силами можнобы зъ часомъ утворити поважне жерело духовной пащи въ кождой парохіи.

VII. Дотычно будынкѣвъ парохіальныхъ поручаемо Преч. Душпастырямъ:

1) старанну дбалѣсть около ихъ утриманя въ добромъ станѣ, вчасной ихъ поправки и вѣдновленя — недопускаючи щоразъ бѣльшого ихъ ушкоджениа черезъ занедбане поменшихъ въ своимъ часѣ реставраціи а въ наслѣдку множеня великихъ тягарѣвъ для сторѣнъ конкуренціиныхъ и складаня на своихъ наслѣдникѣвъ бѣльшихъ невыгѣдъ и неприяностей.

2) конечно и пѣдъ личною отвѣчательностию убезпечити всѣ будынки парохіальнѣ вѣдъ огню; а

3) для легшого переведеня реставраціи при Церквахъ и будынкахъ парохіальныхъ по можности старали ся о выбѣрѣ священника на председателя комитету парохіального — а вѣдъ принятя такого выбору николи не вѣдтыгали ся.

Ту примѣчае ся, що всякѣ въ тѣмъ взглядѣ заслуги Преч. Клира будутъ Еписк. Ординаріатомъ вѣдповѣдно признанѣ.

VIII. Дотычно маетку парохіального поручаемо Всеч. Духовенству:

1) переконати ся, чи всѣ парцелѣ грунтовѣ, выраженѣ въ инвентарѣ парохіальномъ и аркуни посылости парохіи а остаючи въ посѣданю Душпастырѣвъ суть належито заантабульованѣ.

2) старанну опѣку надѣ цѣлостю грунтовъ парохіальныхъ въ ихъ правныхъ границяхъ. Въ случаю зайшовшихъ авульзѣвъ или непокоеня въ посѣданю належитъ предложити основно умотивоване донесене до и. к. Прокуратуриі скарбу зъ прошенемъ о удѣлене вѣдповѣдной инструкціи.

3) въ случаю потребности выдержавленя грунтовъ парохіальныхъ на бѣльше якъ 1 рѣкъ, списоване вѣдповѣдныхъ контрактѣвъ, котрѣ посредствомъ Преч. Урядѣвъ деканальныхъ належитъ ту предложити до затверженя. Занедбоване бо сего обавязку а именно, если одна сторона черезъ довѣшй лѣта тримае грунты парохіальнѣ въ державѣ, потягае въ многихъ случаяхъ шкоду для парохіи и безпотребнѣ а не рѣдко безуспѣшнѣ процесы.

4) недопускати своевольной замѣны грунтовъ ерекціональныхъ за инѣи хотѣбы на короткѣи часѣ. Въ тѣмъ взглядѣ треба затверженя высшихъ властей.

5) непозваляти приватнымъ сторонамъ ставити якѣ нибудь будынки на грунтахъ ерекціональныхъ.

6) допильновати, щобы право побору дерева опалевого, матеріалу на огорожене и знарядя господарскѣ, пашеня и т. п. було належито заантабульоване на дотычныхъ добрахъ.

7) администрацію лѣсовъ ерекціональныхъ раціонально и совѣстно вести не поводуючи кривды для наслѣдникѣвъ, и

8) въ справѣ вѣдбирания грунтовъ ерекціональныхъ по каноничной инсти-

туди строго придержувати ся тутешного рѣшеня зъ 1. грудня 1902 ч. 6360) Вѣст. епар. зъ р. 1902 ч. XI).

Предлежаче рѣшене належить обговорити точно на найблизшомъ Соборчику деканальномъ и зобовязати Прѣч. Духовенство до точного выконаня со-вѣстнаго въ будучности заховываня повышыхъ Нашихъ порученій.

При деканальныхъ визитаціяхъ Прѣч. Отцы Деканы зводять переконати ся, чи всѣ ту наведеніи справы зѣстали выконаніи? евентуально зъ якои причины нѣ? и дотычній спостереженя занотовати въ протоколъ посѣщени деканального.

По досвѣдченой Нами ревности Прѣч. Клира Нашой Епархіи въ загадѣ а Прѣч. ОО. Декановъ въ особенності надвемъ ся въ Бозѣ, що совѣстный трудъ и доглядъ въ повышомъ напрямѣ причинити ся до бѣльшой хвалы Божои въ нашихъ Церквахъ и выдасть обильный плоды для добра нашої св. Церкви и на-шого народа.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Пережмиль, дня 23. Марта 1903.

Ч. 17.

Ч. 1500. Конкурсъ на опорожненій парохіи.

Зъ речинцемъ убѣгательства до 31. мая 1903. выставляютъ ся на конкурсъ слѣдующіи парохіи :

- 1) Ветлина дек. Балыгородского, наданя приватнаго.
- 2) Горянка " " " "
- 3) Крыве ад Тѣсна " " "
- 4) Лопынка дек. " " "
- 5) Рябе " " право патрона почивае.
- 6) Боднарка " Бѣцкого, наданя приватнаго.
- 7) Выссова " " " "
- 8) Крывиця " Дрогобыцкого, наданя приватнаго.
- 9) Мысцова " Дуляньского, " "
- 10) Ростайне " " " "
- 11) Грозьова " Жукотыньского, право патрона почивае.
- 12) Днястикъ дубовый дѣк. Жукотыньского, право патрона почивае.
- 13) Береги гѣрній " Затварницкого, наданя приватнаго.
- 14) Поляна " " " "
- 15) Дубрѣвка " Кавчуцкого " "
- 16) Михалевичи " Комарняньского, " "
- 17) Нагорцѣ " Куликѣвского " "
- 18) Честыця " " " "

- 19) Чорнорѣки дек. Коросняньського, наданя приватного.
- 20) Крецѣвъ " Лѣського " "
- 21) Сокаль " Сокальського, ц. к. наданя (будучій парохъ буде обов'язаний передъ каноничною інституцією підписати декларацію, що годить ся на вѣдлу-
чене громадъ Поториця и Вѣлька поторицка вѣдь Сокаля).
- 22) Свидникъ " Старосамборського, наданя приватного.
- 23) Морохѣвъ " Сяноцкого, наданя приватного.
- 24) Бандрѣвъ " Устрицкого, ц. к. наданя.
- 25) Устянова " " наданя приватного.
- 26) Дрогомышль " Яворѣвського, право патрона почиває.
- 27) Залужь " " наданя приватного.
- 28) Млыны " " " "
- 29) Ляшки довги " Ярославського " "
- 30) Маковиско " " " "
- 31) Прелуки " Яслиського, право патрона почиває.
- 32) Явѣрникъ " " наданя приватного.
- 33) Ясель " " " "

Речинець розумѣє ся въ той способъ, що поданя до дня 31. мая 1903 мають бути зъ дотычныхъ урядѣвъ дек. предложеній Еписк. Консистеріи.

Поданя, котрі бы по 31. Мая 1903. тутъ вѣшли, будутъ звернені безуспѣшно.

Вѣдь Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 16. Марта 1903.

Ч. 18.

Ч. 1454 Выдане твору св. Іоана Златоустого о. Д. Дорожиньскимъ.

О. Діонизій Дорожиньскій професоръ ц. к. акад. гімназіи у Львовѣ вы-
давъ въ языкѣ рускомъ знамените дѣло св. Отца нашего Іоана Златоустого о
„Священствѣ“ яко прилогу до „Богословского Вѣстника“ за р. 1902.

Горячо поручає Еп. Консистерія сю незвычайно полезну книгу — котрої
цѣна 3 кор. — Преч. Епар. Духовенству.

Вѣдь Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 16. Марта 1903.

† **Константинъ**

Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,

Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1903.

Выдано 6. Мая.

Ч. VI.

Ч. 19.

Ч. 122/орд. Дотычно молитвъ на интенцію Высокопреосвященного Митрополита.

Всесвѣтл. и Высокопреосвященный Митр. Ординаріатъ оголосивъ въ Арх'епархіальныхъ Вѣдомостяхъ Ч. IV. слѣдующе:

„Ч. 47/орд. Всемилостивѣйшій Господь Щедротъ и всякого утѣшенія благоволивъ выслухати горячіи молитвы Св. Отца и всего Духовенства и вѣрныхъ Галицкой Церк. Провинціи и привернути здравле Дорогому Найлюбезнѣйшему Архипастырю Нашому Киръ Андрею. За тѣ заявленія найщиршой любви и найгорячѣйшого привязанія, и за тѣ сердечныи молитвы складаемъ симъ найперше у стѣпъ Св. Отца наипокорнѣйше наиглубшу сыновску подяку, такожь найгорячѣйшу подяку Преосвящ. Ординаріатамъ Перемыскому и Станиславѣвскому, и тоже найсердечнѣйшу подяку всему Всч. Духовенству и Возлюбленнымъ Вѣрнымъ Нашимъ Митрополит. Архидіецезіи. Молитвы, зарядженіи Всесвѣтл. Митроп. Капитулою вѣдкликують ся, и препоручае ся Всеч. Духовенству, щобы въ наиблизну, по получению сего Недѣлю, долучити до Службы Божои, кождый зъ Всч. Отцѣвъ, Службу

Божу „благодаренія о полученіи прошенія“ на намѣрене В. Пресвящ. Архієпископа и Митрополита Киръ Андрея.

Вѣдъ Митрополитальнаго Ординаріату.

Львѣвъ, дня 21. марта 1903.

Андрей Бѣлецкій

Генеральный Викарій и Офиціалъ.

Подаючи повыше до вѣдомости Всч. Духовенства вѣдкликуе ся такожь зарядженіи молитвы и поручае ся, щобы въ найблизшу недѣлю долучити до Службы Божой службу „благодаренія о полученіи прошенія“ въ намѣрене Выс. Пресвященнаго Архієпископа и Митрополита Киръ Андрея.

Вѣдъ Еп. Ординаріата.

Пережышль, дня 27. Цвѣтня 1903.

† **Константинъ,**

Епископъ

Ч. 20.

Ч. 1183. Въ справѣ вынагородженя за Службы Божіи и иншіи богослужебніи дѣйствія, котрыми обтяженіи суть фундаціи дотаціи.

Въ епархіи Нашой дотація декотрыхъ парохій обтяжена неразь численными обовязками богослужебными, котріи суть наложеніи або при ерекціи самѣи парохіи, або по ерекціи черезъ тыхъ, котріи хотѣли первѣстну ерекцію побольшити.

Посля уставы конгруальной зъ дня 19. Вересня 1898 В. з д. ч. 176 вынагороджене за вѣдправленя тыхъ богослужень не можна вставляти въ фасіи конгруальной яко выдатокъ, такъ щобы цѣльнй доходъ зъ тыхъ фундацій дотаціиныхъ вчисляе ся доси въ конгруу душпастирѣвъ, а душпастирѣ вѣдправляютъ Службы Божіи и иншіи богослужебніи дѣйствія, якими суть тии фундаціи дотаціи обтяженіи, безъ всякаго вынагородженя.

Въ цѣли уможливленя вынагородженя за тии дотаціи Службы Божіи ц. к. Намѣстничество зъ дня 20 лютого 1903. ч. 16360 удѣлило Намъ рескриптъ ц. к. Министерства просвѣты зъ дня 26. сѣчня 1903. ч. 39121, зъ котораго оказуеь, щобы повставъ проектъ урегулюваня той справы. После сего проекту выдѣленобы зъ маѣтку дотаціиного отвѣтну часть капитала въ цѣли утвореня окремыхъ фундацій богослужебныхъ, котрыхъ доходъ невчисляеь до доходѣвъ парохій.

Въ слѣдствіе того роздѣлу мусѣвъ бы фондъ религіійный а взглядво фонды державні убытокъ той покрыти. Щобы ся однакъ пересвѣдчити, до якої высоко-сти збѣсталибы фонды державні обтяжені, ц. к. Министерство просвѣты и вѣроу-повѣданя зажадало поясненія, якъ высокій есть мастокъ дотаційный парохіи, яке число Службъ Божихъ тяжитъ на нихъ и яку часть капитала належалобы вылу-чити въ цѣли утвореня окремыхъ богослужебныхъ фундацій.

Взымае ся Всеч. О. О. Парохѡвъ, Завѣдателѡвъ и экспонованыхъ Сотру-дникѡвъ тыхъ душпаствирѣвъ, котрыхъ душпаствирѣ обовязани суть водправляти рѡкъ рѡчно певне число Службъ Божихъ або иншихъ богослужебныхъ дѣйствій а не побирають жадного вынагородженя, щобы розслѣдили: чи той обовязокъ накладе на нихъ фундація дотаційна, чи то ерекційна, чи пѡзнійша и найдалше до 20. Мая 1903 предложили своему урядови деканальному выказъ тыхъ службами Бо-жими и иншими богослужебными дѣйствіями обтяженныхъ фундацій дотаційныхъ, спо-рядженный пѡсля низше поданого формуляра.

Веч. О. О. Парохи, Завѣдателѣ и экспонованіи Сотрудники тыхъ парохій, при котрыхъ такі фундаціи дотаційніи не истнують, не потребують вправдѣ пред-кладати повысшого выказу, но мають о тѡмъ найдалше до 20. Мая 1903. повѣ-домити свѡй урядъ деканальный.

Обовязкомъ же Веч. Настоятеля деканата буде, прислани выказы точно пере-глянути а на случай потреби водъ дотычныхъ парохѡвъ доповненя зажадати и вы-казы тѣи по можливѡй скорости Епис. Консисторіи найдалше до 31. Мая 1903. предложити. Въ кѡнци належитъ на окремомъ аркуши залучити спорядженный выказъ тыхъ парохій, при котрыхъ такі фундаціи дотаційніи не истнують.

Вѡдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 22. Цвѣтня 1903.

Деканатъ	Назва стаціи духов-ной и ея категоріи	Посада душпаствирска, для котрой фундація утворена	Фундація дотаційной (ерекційной и пѡзнѣйшей)			Примѣчане		
			Назвиско фондатора, рѡкъ утвореня фонд. и первѣстный взносъ фундаціи дотаційной	Теерѣшний станъ жезтку фундаціи дотаційной (въ наперахъ цѣнныхъ або въ грунтахъ и рѡчныхъ до-ходѣхъ въ тогоже	Число тяжачихъ на фундаціи дотаційной			
					читаныхъ службъ Божихъ		спѣва-ныхъ службъ Божихъ	иншихъ богослу-жебныхъ дѣйствій

Ч. 21.

Ч. 1455. О выданю „Чина парастаса и погребеня мірскихъ тѣлесъ“.

Въ книгарни Института Ставропигійскаго у Львова появилось ся новонапечатане пяте пересмотрене выдане „Чина парастаса и погребеня мірскихъ тѣлесъ“.

Повѣдомляе ся о томъ Преч. Епарх. Духовенство зъ увагою, що цѣна парастасника брошурованого выносить 60 с., на полов. въ полотно оправленого 80 с., а оправленого въ цѣле полотно 1 к. Заразомъ пригадуе ся Прч. Епар. Духовенству розпор. Еп. Конс. высловлене въ Вѣстнику Епар. зъ р. 1902 ч. XI. 60., и зъ р. 1903 ч. II. 4. где поручено появившій ся въ книгарни Ставропигійскаго Института: Инвентарь церковный и Іерейскій молитвословъ.

Водъ Еп. Консисторіи.

Перемышль дня 21. Марта 1903.

Ч. 22.

Ч. 1659. — Въ справѣ нового выданя св. Письма нового завѣта и Псалтири въ языкѣ церковно-словенскѣмъ зъ переводомъ на языкъ народный.

Выдавицтво Библиотекы богословской надѣслало ту слѣдуючу

В О Д О З В У

до Всечестнаго рускаго Духовенства:

„Настали сумныи часы! Народъ нашъ горне ся до читани. Рѣжныи люди, по бѣльшой части ворожи Церквѣ и вѣрь, роскидають межн нашъ народъ письма, и баламутять его. Старають ся зничити въ нзмъ вѣру, привязане до Церкви, до обряду. Хотять водобрати ему то, що есть ему найдорожнимъ — религію, ту звязъ межн Богомъ а человекомъ.

Въ такъ сумныхъ часахъ, намъ, служителямъ Божиимъ, не можна закладати рукъ, и ожидать, що зъ того дальше буде. Мы мусимъ тымъ стремлениямъ дяволяскимъ супротивъ стати. Противъ ложн поставити правду, водвѣчну правду. Ту правду водвѣчну треба намъ ширити межн народомъ. Она находить ся въ св. Письмъ.

Пушаймо протое въ народѣ св. Письмо.

Каждому, котрый лише умѣе читати, даймо до рукъ св. Письмо. Особливо св. Письмо нового завѣта, котре въ Церквѣ що дня читае ся на Службѣ Божій; Псалмы, котры читають ся на кождомъ нашомъ богослуженю, ширѣмъ межи нашимъ народомъ; а тамъ знайде вѣнъ кормъ для своей души. Народъ ожіе. Познасть правду. Полюбитъ своего Сотворителя, своего Откупителя, своего Утѣшителя. Познасть дорогу до спасенія — дорогу до щастя. Полюбитъ ту дорогу. Осигне щасте; осигне свою цѣль, свое назначеніе. Читаючи бо св. Письмо, зъ долученымъ переводомъ на языкъ народный, порозумѣе нашъ народъ и церковный языкъ; порозумѣе наше богослуженіе, буде брати радо участь въ Богослуженю, полюбитъ свой обрядъ. Буде горнути ся до Церкви; а тогды и адскіе силы не вѣдтягнуть его вѣдъ Церкви, вѣдъ обряду, вѣдъ народности.

Въ томъ взглядѣ Выдавництво Библіотеки богословской хоче Всечестному Духовенству прійти въ помѣчь. Намѣряе выдати Псалтирь и св. Письмо нового завѣта въ языкѣ церковно-словескѣмъ зъ переводомъ на языкъ народный по цѣнѣ нечувано низкѣй, бо за 2 томы въ оправѣ въ полотно лини за 6 коронъ въ дорожъ предплаты, такъ щобы и бѣднячій селянинъ мѣгъ ти книжки набути, и читанемъ ихъ душу свою скрѣпити. Сотки св. Письма повинни находити ся въ кождѣй нашей громадѣ. Тогды праця душпаствыра буде улегчена. Науки его не падутъ на несправлену землю. Пѣдъ его провѣдъ будутъ все горнули ся; бо зъ св. Письма вѣдъ самого Христа Спаса довѣдавать ся, що душпаствыръ есть слуга Божій; що вѣнъ есть шафаромъ ласкъ Божихъ и щедро удѣляе тѣмъ любячимъ Бога. Народъ нересвѣдчитъ ся, що священникъ не голоситъ своей науки, но науку самого Христа. Повтаряе и поясненіе лише ту науку, котру лишивъ намъ Христосъ Господь въ св. Письмѣ.

Щобы же наши добры намѣренія осуществили ся, цотребуемъ помѣчи, а то помѣчи вѣдъ тыхъ, котрымъ мы зъ помѣчию приходимъ. Просимъ о взаимности. Подайте, Всечестный Отцы намъ руку; збирайте якъ наибѣльше предплатниковъ на то выдане, понеже лише при численѣй предплатъ буде Выдавництво Библіотеки богословской могло зъ своего зъобовязанія вывязати ся, именно выдати по такъ дешевой цѣнѣ згаданій высше части св. Письма. А щобы и наибѣдиѣйшій мѣгъ мати св. Письмо нового завѣта и псалтирь, зобовязуемо ся до кождыхъ предплаченыхъ зъ одной громады 10 примѣрниковъ, додати еще одинъ примѣрникъ даромъ, щобы такожь крайно бѣдного, а умѣющого читати, не позбавити того духовного корму.

Въ той цѣли залучаемъ листъ на списъ предплатниковъ.

Всечестный Отцы зволятъ ласкаво, уже въ своемъ власномъ интересѣ, заняти ся въ своей парохіи збиранемъ предплаты и той списъ предплатниковъ разомъ зъ предплатою надѣслати до Выдавництва Библіотеки богословской, Львовъ пляць св. Юра Ч. 5. найдалше до 1-го червня 1903, щобы завчасу можна обчи-

слити число маючихъ ся печатати примѣрникѡвъ и сейчасъ приступити до печатаня. Добре бы було, щобы зъ списомъ цѣла предплата була выслана. Но щобы бѣднѣйшимъ и ту улегчити, прійемъ и задатокъ, що найменше 2 короны, зъ тымъ, щобы до кѡнца сего року решта предплаты була сплачена; инакше бо не могли бы мы выслати згадані книжки.

По выпечатаню тыхъ книгъ буде ихъ цѣна подвѡйна.

Мусимъ ту еще зазначити, що се выдане нового завѣта и Псалтири не мае ничого веспѡльного зъ выдаваемымъ уже въ мѣсячныхъ выпускахъ св. Письма старого и нового завѣта зъ поясненями. Тамъ находятъ ся поясненя екзегитичнѣй, обширнѣйші; ту же буде по при церковно-словенскѡмъ текстѣ чистѣй перевѡдъ на языкъ народнѣй безъ екзегитичныхъ поясненъ и лише короткѣй поясненя труднѣйшихъ до зрозумѣня мѣстцъ. Се выдане призначене бѡльше для народа и бѣднѣйшихъ мѣрянъ. Тамто же, яко обширнѣйше и дорожше, для священникѡвъ, Церквей, читалень и маєтнѣйшихъ мѣрянъ.

Вѡдъ Выдавництва Библіотеки богословскои.

Львѡвъ, дня 10. Марта 1903.

Александръ Бачинскій,
пращать Его Святости, канцлеръ Митр. Капітулы,
Редакторъ Библіотеки богословскои.

Вѡдчитавши ту вѡдозву Веч. Выдавництва Библіотеки богословскои зъ невыказаною радостію пріняли Мы еи и заудѣляемъ ю Всечестному Духовенству зъ тымъ пересвѣдченемъ, що вѡдчитавши ю, вѡдчує таку симу радѡсть и признасть, що высказана намъ гадка мае свою незаперечну основу. Маємъ протое надѣю, що Всечестне Духовенство буде веѣми силами старати ся якъ наибѡльше ширити выдане се св. Письма нового завѣта и Псалтири межи нарѡдъ, и що не кѡлька, а кѡлькадесять предплатникѡвъ назбирає кождѣй душпастьрь въ своей парохіи и тымъ способомъ полезнѣй змаганя Выдавництва Библіотеки богословскои попре.

Поручасмъ протое Всечестному Духовенству въ проповѣдяхъ поучити нарѡдъ о потребѣ и полезности читаня св. Письма и заохотити къ якъ найчисленнѣйшому приступленю до предплаты такъ дешевого выданя. Щобы же Епископ. Ординаріятъ мавъ такожь евиденцію о станѣ просвѣты нашего народа въ цѣлої дієцезіи въ загаль, а въ кождѡй парохіи въ частности, поручаемъ Веч. Духовенству прислати такожь посредствомъ своего уряду деканального списъ предплатникѡвъ въ кождѡй громадѣ окремо.

Вѡдъ Еп. Ординаріату.

Перемышль дня 26. Марта 1903.

Ч. 23.

Ч. 1539. О жертвахъ на будову Церкви въ Исканѣ.

Подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства слѣдуюча Вѣдозва:

„Всечестнѣйшій и Высокопреподобній Отцъ Добродѣѣ! На рубежахъ Руси коло Дубецка, надъ берегомъ рѣки Сянгъ, лежитъ невелике село Исканѣ. Житель сей малочисленои парохіи вслѣдствіе частыхъ послѣдними роками повсней и иного рода элементарныхъ нещастъ крайню пѣдупали а Церкви у нихъ дуже старенька еще изъ початку XVIII столѣтія. Необходима для нихъ нова Церковь, гдѣбы могли Богу молитись, Его величати, Ему честь вѣддавати, бо теперѣшна задля старости ледве — ледве держитя. Опечаленій пекучою потребою новои Церкви а не маючи задля своей лихой долѣ, своей нищеты иного способу до воздвиженія нового Храма Божого, покорно удаются до великодушныхъ Благодѣтелѣвъ зъ умильнимъ прошенемъ о помѣчь. Умилосердѣтся Благодѣтелѣ! Многій хороши и полезні учреждения, многій величави и многочисленни Церкви воздвигнуті Вашими щедрыми жертвами, не вѣдкажътъ и намъ въ нашой потребѣ, допоможътъ и намъ въ нашой крайной нищетѣ а Г. Богъ воздасть Вамъ сторицею. Милостивій жертвы присылати прошу до Уряду парох. въ Искани. Исканѣ, дня 13. марта 1903. Свящ. Іоанъ Сабарай, приходникъ, Дмитрій Чура, Онуфрій Садлякъ, Алексій Стречикъ, члены комитету.“

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемишль, 2. Цѣтня 1903.

Ч. 24.

Ч. 1565. Фабрыка штучныхъ цвѣтѣвъ въ Стрию П. Стефаніи Погорецкои.

На прошене прч. о. Иполита Погорецкого, пароха Бродокъ АЕп. Львѣвскои, Еп. Консистерія поручае Прч. Духовенству Епархіяльному фабрыку штучныхъ цвѣтѣвъ въ Стрию пѣдъ фърмою дочки его Стефаніи Погорецкои, тымъ бѣльше, що выробы першой того рода рускои фабрыки при ноторичной дешевости и артистичномъ выкованю надають ся до громадного закуплена для украшеня Церквей. За щирымъ попиранемъ такого пожиточного предпріемства промавляє и тое, що се есть фърма своя.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемишль, 27. Цѣтня 1903.

Ч. 2065. Приписы дотычно перештемплываня сконвертованыхъ 4·2% облигацій державныхъ

Оповѣщенемъ ц. к. министра скарбу зъ 25. Марта 1903 подано близши приписы дотычно перештемплываня всѣхъ облигацій одноцѣльного державного довгу (Staatsschuldverschreibungen), якихъ до 27. Лютого с. р. не зголошено до сплаты. До перештемплываня належить подати облигаціи кождо речинця платности вѣдсотокъ при помочи выказу въ двохъ примѣрыякахъ, а именно:

1. вѣнкульовани облигаціи вписуеся до консигнацій пѣсля ихъ числа, квоты и нашсы, 2. невѣнкульовани списуеся по порядку пѣсля поименныхъ квотъ и пѣсля чисель въ аритметичноѣ черзъ разомъ зъ приналежными купонами и тальонами.

При облигаціяхъ кѣнкульованыхъ, о скѣлько суть для нихъ листы выплаты вѣдсотокъ (Zinsenzahlungsbogen) запримѣтитъ ся въ тыхъ листахъ при нагодѣ найблизноѣ заплаты вѣдсотокъ, що тѣ облигаціи сконвертовано змѣною опрочентованя.

Перештемплыване вѣдбувае ся безъ някои оплаты во всѣхъ ц. к. касахъ державныхъ, а именно въ ц. к. податковыхъ урядахъ а кромѣ тыхъ въ слѣдующихъ институціяхъ фѣансовыхъ:

1. въ Галицкѣмъ банку краевѣмъ зъ філією въ Краковѣ.
2. въ філіяхъ австрійско-угорского банку въ Дрогобычи, Яслѣ, Коломыѣ, Краковѣ, Львовѣ, Перемышлѣ, Решовѣ, Станіславовѣ, Тарновѣ и Тарнополи.
3. въ філіѣ ц. к. упр. австр. заведеня кредитового для торговлѣ и промислу у Львовѣ.

Ажъ до 15. Липня 1903 буде ся перештемплывувати облигаціи въ позваныхъ касахъ, урядахъ и институціяхъ фѣансовыхъ, а по тѣмъ часѣ тѣлько въ ц. к. касѣ державного довгу у Вѣдни и въ ц. к. краевыхъ головныхъ касахъ.

Поручаеся проте прч. Духовенству Епархіальному передати облигаціи свои до перештемплываня приналежнымъ ц. к. урядамъ податковымъ.

Всч. ОО. Настоятель урядѣвъ деканальныхъ припилюють, щобы розпоряджене тое було переведене, имено по веспянѣмъ соборчику справу тую Всч. Священству пригадають. Понеже Всч. ОО. Настоятель деканатѣвъ знають изъ визитацій деканальныхъ, въ котрыхъ парохіяхъ того рода облигаціи знаходять ся, то особенно звернуть свою увагу на тѣ парохіи. Дебы по причинѣ приклонного вѣкку або немочи пароха заходила обава, що тая справа моглабы позѣстати не переведеною въ часѣ, въ такѣмъ случаю належить поручити найблизному соседному вѣдповѣдному священникови залагоджене той справы въ дотычноѣ парохіи.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, 30. Цвѣтня 1903.

Ч. 1669. Вст. Комісія управляюча Институтомъ вдовъ и сиротъ по гр. кат священникахъ епархіи Перемышской, зъ 25. Марта 1903 до Ч. 59 доносить слѣдующе

Станъ касы вдов. сирот. Института.

за часъ вѣдъ I. жовтня до 31. грудня 1902.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Прихѣдъ	Готѣвка		цѣнни папери		Розхѣдъ	Готѣвка		цѣнни папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
Переносъ	6509	29	36052		Переносъ	1563	20	—	—
Негребецкій Іосифъ	200				На закупно 4 ⁰ / ₀ Листѣвъ заст. Банку краєвого . .	1949		—	—
Шевчикъ Іоанъ .	120				На закупно 4 ⁰ / ₀ Листѣвъ заст. товар. кредит. земского	965	90	—	—
Вайглеръ зъ Пѣдволочискъ на счетъ довгу .	500				всего	4478	10	—	—
Мартиновичъ Емил.	70								
За требники бл. п. Гр. Шашкевича	20								
Гамерскій Володим.	200								
Усцкій Мирославъ	200								
Дорошъ Стефанъ .	200								
Комарицкій Мих.	200								
Венгриновичъ Вол.	400								
Коцьловскій Кир.	400								
Закуплено:									
а) 4 ⁰ / ₀ Листы заст. товар. кред. зем.	—		1000						
б) Листы застав. Банку красвого	—		2000						
Всего .	9019	29	363520						
Разомъ .	4478	20	—						
Остае .	4541	19	363520						

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

Прихѣдъ	Готѣвка		Розхѣдъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
Переносъ .	7975	90	Переносъ .	3912	80
Гарасовскій Теофилъ . . .	80	—	Милостивѣ удѣленіи вдовамъ зъ жертвы „Ризницы“ Самбѣрской	215	40
Демянчикъ Іоанъ	40	—	всего .	4128	20
Мартиновичъ Емилианъ . . .	45	20			
Осѣдачъ Николай	200	—			
Негребецкій Іосифъ	200	—			
Всего . .	8541	10			
Розхѣдъ .	4128	20			
Остае . .	4412	90			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	39332	87	17. Декан. Дрогобыцкій. именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. І. Ковальчинъ, Р. Коростяньскій, І. Мудракъ, А. Слоньскій, В. Коростень- скій, Ил. Сьокало, Вл. Со- заньскій, І. Отто, Т. Хоминь- скій, Н. Ивановскій, Н. Я- сеницкій, Ст. Хилякъ, Т. Ско- родиньскій, І. Дашкевичъ и Е. Горницкій; І. Ганасевичъ 10 кор.; Іосифъ Винницкій 30 кор.	340	—
2. Негребецкій Іосифъ .	6	—	18. Іваницкій Григорій .	40	—
3. Копыстяньскій Іосифъ	40	—	19. Декан. Куликѣвскій .	120	—
4. Давидовичъ Емилиинъ .	40	—	именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. С. Мацюракъ, К. Должицкій, Д. Телесницкій и І. Іванецъ; М. Зальтачъ 40 кор.	—	—
5. Калужняцкій Іоанъ .	40	—	20. Кондрацкій Василь .	20	—
6. Декан. Судовишенъс. именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. Гр. Левъ, Николай Кушнѣръ. Ат. Бованко, Кир. Пасѣвичьскій, Левъ Тыхо- вскій, Евд. Васильчакъ, І. Камѣньскій, Ант. Жолковскій, Михайль Теленъ и Р. Кор- дасевичъ	200	—	21. Декан. Жукотынскій именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. Т. Турчмановичъ, В. Фидикъ, М. Зубрицкій, Д. Гичко и М. Флюнтъ.	100	—
7. Деканатъ Сяноцкій .	260	—	22. Деканатъ Канчуцкій именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. М. Зятикъ, Н. Кол- тушокъ, Н. Лопатякъ, Д. Венгриновичъ, І. Карановичъ, А. Івасѣвка, Т. Шумило и Е. Кушнѣръ.	160	—
именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. І. Гамерскій, І. Калужняцкій, Корн. Кузикъ, Е. Константиновичъ, А. Мен- циньскій, О. Мекелита, Ю. Негребецкій, Ал. Очабрукъ, А. Пухиръ, В. Савчакъ, Л. Семѣратовичъ, Ор. Солтике- вичъ и Зин. Ільницкій.	—	—	23. Декан. Высочанскій именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. В. Кордасевичъ и А. Кордасевичъ.	40	—
8. Весоловскій Антоній .	40	—	24. Декан. Мушиньскій .	68	—
9. Полощиневичъ Волод.	20	—	именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. К. Константиновичъ и Г. Гватишакъ; Антоній Константиновичъ 28 кор.	—	—
10. Стеценъ Левъ	40	—	25. Декан. Порохницкій .	208	83
11. Попель Володимиръ .	40	—	именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. Т. Подляшецкій, З. Лехицкій, І. Сенега, І. Полянскій, М. Накловичъ,	—	—
12. Козаневичъ Анатоль .	40	—			
13. Деканатъ Добромилъс. именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. Г. Полянскій, В. Лысякъ, В. Балко и В. Вен- гриновичъ; по 28 кор. Гр. Коблошъ и Конст. Гукевичъ.	136	—			
14. Деканатъ Бирчаньскій. именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. І. Мацакъ, І. Жар- скій, Р. Прислопскій, Гр. Пержило, А. Копыстяньскій и Т. Савойка.	120	—			
15. Ломницкій Сава . . .	40	—			
16. Деканатъ Комарянъ. именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. Л. Манастирскій, І. Петрикъ, А. Ковальскій, К. Гватишакъ и С. Борисъ.	100	—			

П р и х ђ д њ	Готѡвка		П р и х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
Г. Падохъ и А. Дыгдалевичъ; І. Созанскій 21 кор. 10 с. и І. Демяничкъ 47 к. 73 с.			скаго 20 к. и О. Ів. Ра- децкого 21 к.		
26. Бачинскій Николай .	20	—	41. Обункевичъ Володим.	20	—
27. $\frac{0}{10}$ вѡдъ листѡвъ заст. Банку краснаго	1127	50	42. Деканатъ Перемыско- Загородскій	60	—
28. Декан. Старосольскій именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. М. Юзвьякъ, С. Коростеньскій, К. Грищик- вичъ и Іл. Киричинскій.	80	—	именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. А. Борисевичъ, З. Кривавичъ и М. Шведзицкій.		
29. Деканатъ Мостискій .	90	—	43. Декан. Угнѡвскій . .	299	85
именно зложили Всч. ОО. А. Гордынскій 24 к., Л. Ле- вицкій 20 к., П. Перчинскій 24 к., Н. Сенета 1 к., І. Рейнарловичъ 20 к. и М. Оль- шанскій 1 к.			именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. Геор. Жукъ, В. Мосевичъ, І. Сиротинскій, В. Мазикевичъ, В. Матюкъ, Ем. Дѣдицкій, Л. Набакъ, Евг. Омелянскій, Ст. Ко- зенка, К. Николаевичъ, В. Романовскій, Ал. Говда и Ан. Брунець; надто зложили: Т. Лысякъ 24 к. и М. Лы- сякъ 5 к.		
30. Хилякъ Аватолій . .	40	—	44. Декан. Дрогобыцкій .	171	10
31. Русинякъ Іоанъ . . .	40	—	именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. І. Куновскій, Г. Ільницкій, А. Рудавскій, І. Свлецкій, Гр. Савицкій, А. Вархолякъ и Ю. Шихъ; Кор. Гумецкій 21 к. 10 с. и Н. Гарбовскій 10 к.		
32. Лавровскій Антонъ .	60	—	45. Деканатъ Самборскій	244	13
33. Деканатъ Олешницкій (вѡдъ О. І. Кобі льна)	111	88	именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. І. Мельникъ, Н. Боберскій, Ст. Берсекій, Д. Гордынскій, Ю. Билинскій, М. Фенякъ и І. Литыньскій; надто зложили: Л. Щавинь- скій 60 к. и І. Татомиръ 44 к. 13 с.		
34. Деканатъ Бѣцкій . .	25	—	46. Гумецкій Юліанъ . .	40	—
именно вѡдъ О. І. Сороке- вичъ 20 к. и П. Подляше- цкого 5 к.			47. Людкевичъ Михаиъ . .	20	—
35. Чабанъ Назарій . . .	20	—	48. Габла Дмитрій . . .	20	—
36. Деканатъ Перемыско- Городскій	80	—	49. Тустановскій Петро .	20	—
именно зложили по 20 кор. ОО. Д. Михайлѡвъ, І. Ми- хальчукъ, Евг. Хоминскій и Пги. Калужняцкій.			50. Бачинскій Емиліанъ	20	—
37 Деканатъ Яворѡвскій	120	—	51. Декан. Любачѡвскій .	68	30
именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. М. Кручковскій, Л. Яремкевичъ, Л. Мацускій, Е. Крайчикъ, Н. Мацюракъ и М. Кузьмакъ			именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. І. Костекъ и Евсч. Пелехъ; надто зложивъ Всч. О. Ем. Гршневцкій 28 кор. 30 с.		
38. Декан. Бирчанскій .	100	—	52. Декан. Дрогобыцкій .	70	—
именно зложили по 20 кор. Всч. ОО. Іл. Маковей, Вл. Калужняцкій, Ор. Калужня- цкій, Гр. Журавецкій и І. Сабарай.					
39. Гнатившакъ Орестъ .	40	—			
40. Деканатъ Жовковскій	41	—			
именно вѡдъ О. В. Подолинъ-					

П р и х о д ъ	Готівка		П р и х о д ъ	Готівка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
именно зложили по 20 кор. Веч. ОО. Данило Грицай и Сенеринъ Ильницькій; надто зложивъ Веч. О. Іоанъ Грабовеньській 30 к.					
53. Декан. Ярославскій . именно зложили по 20 кор. Веч. ОО. Ігнатій Вахнянинъ, Броніславъ Гоцкій, Теодоръ Дорикъ, Василь Лициникъ, Левъ Сяноцкій и Іоанъ Хотынскій; надто зложивъ Веч. О. Іванъ Прокопъ 25 к. 6 с.	145	06			
54. Грушкевичъ Михаилъ	20				
55. $\frac{0}{0}$ вѣдъ Листѣвъ застав. Товар. кред. земского	4614	14			
56. Деканатъ Варяжскій именно зложили по 20 кор. Веч. ОО. К. Федоровичъ, В. Лаврецкій, А. Чарнецкій, П. Гиссовскій, Р. Осмакъ, С. Смулка, М. Ковшовичъ и Ил. Паньковскій.	160				
57. Деканатъ Белскій . именно зложили по 20 кор. Веч. ОО. Т. Карнякъ, М. Демцьо, І. Пленкевичъ, П. Крайчикъ, Я. Яхно, Гр. Грицикъ, І. Калинскій, М. Миколайчукъ, К. Сялецкій и В. Ковальскій	200				
58. Деканатъ Потелицкій, именно зложили по 20 к. Веч. О. О. Л. Тустановскій, А. Паславскій, В. Сиротинскій, С. Стцякъ, І. Козакъ, Л. Саламонъ, Т. Минчакевичъ и А. Леонтовичъ.					
59. Несторовичъ Левъ .	20				
60. $\frac{0}{0}$ вѣдъ Л. заст. Банку красв.	433	38			
61. Федевъ Іоанъ	20				
62. Впр. Капітула зъ фонду І. Лавровского	2000				
63. Впр. Капітула	300				
64. Деканатъ Бирчаньск. именно зложили по 20 к. Веч. ОО. Діон. Гудзьо и М. Гандякъ	40				

Приходъ	Готівка		Розходъ	Готівка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
65. Ольшанський Іоанъ	20	—	1. Переносъ	30687	36
66. Шведзицкій Антонъ Волод.	20	—	2. Передатокъ одерж.	22	—
67. Копко Максимъ	20	—	1. Лисковацка Сильнія	40	—
68. 0/0 вѣдъ книж. щадн. „Вѣра“	534	43	2. Ропицка Минодора	140	—
69. 0/0 вѣдъ невинк. лис- товъ заст.	166	32	3. Чеховичъ Марія	20	—
70. 0/0 вѣдъ облигац. фонда пропінац.	828	—	4. Ваць Мальвина	80	—
			5. Негребецка Петронели	40	—
			6. Терлецкій Маркіянъ	30	—
			7. Грицай Елена	40	—
			8. Гуркевичъ Льорета	40	—
			9. Кмицикевичъ Іосифа	60	—
			10. Ганасевичъ Софія	20	—
			11. Ропицка Александра	80	—
			12. Менциньска Стеф. и Юліянъ	100	—
			13. Пелехъ Павлина	30	—
			14. Яблоновска Саломія	40	—
			15. Строньска Марія	140	—
			16. Феданъ Володимира	20	—
			17. Бачиньска Розалія	50	—
			18. Подлуска Климентина	100	—
			19. Савчинъ Минодора	27	73
			3. Купонъ текуцій	16	26
			4. Штемплъ на квѣты	5	13
			5. Выдатки канцель-се- кретара	150	—
			6. Ремунаціи:	100	—
			а) Касіера	50	—
			б) Секретара	50	—
			в) Контрольора	100	—
			г) Ліквідатора	30	—
			д) Протоколянта коне. за цѣлый рѣкъ	30	—
			е) Услуга канцеляр.		
всього	54341	79	всього	32308	48
розходъ	32308	48			
остае	22033	31			

П О В Т О Р Е Н Ё :

Дня 31. грудня 1902 має бути въ касѣ :

I. Фондъ коренный	готівка	4541	К. 19 с., цѣнни папери	363520	К. — с.
II. „ резервовый	„	4412	„ 90 „ „ „	—	К. — с.
III. „ розпорядимый	„	22033	„ 31 „ „ „	—	К. — с.
Всього готівкою		30987	К. 40 с., ц. паперами	363520	К. — с.

Вѣдповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ :

А въ цѣнныхъ паперахъ :	363520 К. — с.	
II. 1. на книж. щадничихъ Перем. щадн. ч.	39.426	97 К. 61 с.
2. " " " „Вѣры” " "	810	12501 К. 02 с.
3. " " " „Вѣры,, " "	893	4772 К. 09 с.
4. готовыми		13616 К. 68 с.
	разомъ	30987 К. 40 с.

М. Подолинскій,
председатель.

Е. Менцинскій,
секретарь.

М. Копко,
касирь.

Вѣдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль 28. Марта 1903.

Ч. 26.

Ч. 1760. О скликаню І. загальныхъ зборѣвъ филии „Товариства запомогѣ убогихъ гр. кат. церковей имени св. Ап. Петра“ въ Перемышли.

Зъ Вѣстникомъ епарх. зѣставъ розѣсланный новыи статутъ „Товариства запомогѣ убогихъ гр. кат. церковей имени св. Ап. Петра въ Львовѣ.

На основѣ §. 11. точ. 3. статуту въ мовѣ будущого Товариства Еписк. Ординаріятъ скликае І. загальни зборы членѣвъ филии Перемыской, котри днѣ 2. червня 1903 н. ст. вѣдбудутся въ Перемышли въ здавю капітульнѣмъ при катедральнѣй Церкви о годниѣ 9¹/₂ передъ потуднемъ.

Речени зборы попередитъ св. литургія о призванѣ помѣчи св. Духа, котра згаданого днѣ вѣдправитя въ катедральнѣй Церкви о годниѣ 8 рано а послѣ неи послѣдуе вписане на приготоованѣй листѣ членѣвъ двѣйствныхъ (физичныхъ и моральныхъ), основательвѣ и вспомагаючихъ.

Порядокъ загальныхъ зборѣвъ буде слѣдуючій:

- 1) Вѣдкрыте зборѣвъ черезъ Ординаріятского Вѣдпоручника въ особѣ Всесвѣтлѣйшого и Впр. О. Митрата Кароля Волошиньского.
- 2) Выбѣръ Предсѣдателя Зборѣвъ и покликане черезъ него двоухъ секретарѣвъ.
- 3) Выбѣръ Предсѣдателя филии, 8 выдѣловыхъ и 4 заступникѣвъ на протягъ 3 лѣтъ (§§. 16. 1—2, и 17).

4) Выбѣръ комитету надзирающаго зъ 3 членѣвъ на протягъ 3 лѣтъ (§§. 16. 2 и 24).

5) Внесени членѣвъ.

Зъ уваги на велику донеслѣсть и спасительну цѣль Товариства запомоги убогихъ гр. кат. церквей имени св. Ап. Петра Еписк. Ординаріятъ якъ найтеплѣйше поручае Преч. Духовенъству познакомити найширшій круги зъ статутомъ сего Товариства, для него позысковати якъ наибѣльше число членѣвъ дѣйствныхъ, основательвъ и вспомогающихъ и запросити до численнои участи въ загальныхъ зборахъ Перемыской филіи.

Низька стопа членъскихъ вкладокъ не повинна никому стояти на перешкодъ вступити въ члены сего Товариства пѣсля выбранои собѣ категоріи.

Наколи всѣ Церкви и церковніи брацтва, вся патріотична интеллигенція духовна и свѣтска, всѣ свѣдоміи мѣщане, селяне, ремѣсники и робѣтники нашего св. обряду стануть членами Товариства св. Ап. Петра и тое при всякихъ обходахъ народныхъ, публичныхъ и частныхъ понирати будутъ, институція ся рѣкъ рѣчно зможе причинитися до поднесенія бѣльшой хвалы Божои черезъ будову и приукрашене Церквей въ нашѣмъ краю, убезпечити истноване гр. кат. Церквей и парохій въ декотрыхъ zagrożеныхъ мѣстцяхъ и предохранити вѣдь евентуальной змѣны нашего св. обряду и т. п.

Вѣдь Еписк. Ординаріятъ.

Пережышль, дни 4. Маи 1903.

ХРОНИКА.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 1346. о. Коцюба Модестъ на парохію Близянка, дек. Коросняньского.
- „ 1616. „ Венгриновичъ Волод. на Нижанковичи.
- „ 1617. „ Явѣвъ Петро на Гнилу дек. Высочаньского.
- „ 1656. „ Венгриновичъ Діонизій на Кречовичи дек. Канчуцкого.
- „ 1721. „ Цанинскій Петро на Берестъ дек. Мушиньского.
- „ 2115. „ Хомицкій Теофиль на Быличи дек. Старосольского.

Завѣдательства получили.

- Ч. 1328. о. Яминьскій Филаретъ въ Радичичахъ дек. Мостиского.
„ 1297. „ Саламонъ Левъ въ Честыняхъ дек. Куликѣвского.
„ 1721. „ Смолинскій Василій въ Ростоцѣ Вел. дек. Мушиньского.
„ 2115. „ Юзвякъ Михаилъ въ Зворѣ дек. Старосамбѣрского.
-
- Ч. 1679. о. Тустановскій Лонгинъ получивъ презенту на парохію Вульки Мазовецкй дек. Потельцкого.

Именованіи:

- Ч. 1581. о. Грицай Даниілъ, парохъ въ Михалевичахъ дек. Дрогобыцкого, им. тит. Совѣтникомъ Еп. Консистоіи и получивъ вѣдличія крилошанскй.
Ч. 1712. о. Боднаръ Михаилъ, парохъ въ Пакости, им. орд. школ. комисаремъ на деканатъ Мостискй.
-
- Ч. 1356. о. Фидикъ Василій, парохъ въ Розлучи, получивъ вѣдличія крилошанскй.
-
- Ч. 1843. о. Гиссовскій Петро, дотеперьшій М. Деканъ Варяжскй и парохъ въ Льскахъ, увѣльненый зѣставъ на власне прошене вѣдъ сеи довжности.

Увѣльнене вѣдъ испыту конкурсового получили:

- Ч. 1467. о. Бачинскій Володимиръ, парохъ въ Стубнѣ.
„ 1479. „ Полянскій Александеръ, парохъ въ Головецу Дѣльнѣмъ.
-
- Ч. 1312. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 23. Лютого 1903 Ч. 20252 продовжило дотацію зъ фонда рел. на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Чайковичахъ.
„ 1351. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 27. Лютого 1903 Ч. 19787 призволило на таку саму дотацію для сотрудника въ Верхратѣ.
„ 1690. Тоежь розпорядженемъ зъ 13. Марта 1903 Ч. 25880 призволило на таку саму дотацію для сотрудника въ Вороблику Королевскѣмъ.
„ 1730. Тоежь розпорядженемъ зъ 20. Марта 1903 Ч. 31138 призволило на таку саму дотацію для сотрудника въ Блажовѣ.
„ 1800. Тоежь розпорядженемъ зъ 30. Марта 1903 Ч. 33814 призволило на таку саму дотацію для сотрудника въ Новѣмъ мѣстѣ.

- Ч. 1811. Тоежь розпорядженемъ зъ 25. Марта 1903 Ч. 26444 призволило на таку саму дотацію для сотрудника въ Гойчи.
- „ 1833. Тоежь розпорядженемъ зъ 25. Марта 1903 Ч. 31486 призволило на таку саму дотацію для сотрудника въ Мижинци.
- „ 1831. Тоежь розпорядженемъ зъ 26. Марта 1903 Ч. 26449 продовжило дотацію зъ фонда рел. на дальній два роки для сотрудника въ Кувинѣ.
- „ 2066. Тоежь розпорядженемъ зъ 3. Цвѣтня 1903 Ч. 39130 продовжило дотацію зъ фонда рел. на дальшій одень рѣкъ для сотрудника въ Бутынахъ.
- „ 2134. Тоежь розпорядженемъ зъ 8. Цвѣтня 1903 Ч. 39187 продовжило таку саму дотацію для сотрудника въ Дальовой.

Вѣдпуестку для поратованя здоровя получили:

- Ч. 1650. о. Тымкевичь Андрей, парохъ въ Желдци на 10 недѣль.
- „ 1827. „ Лятошиньскій Теофилъ, парохъ въ Ольшаницѣ на 2 мѣсяць.
- „ 1776. „ Заградниѣкъ Людвикъ, парохъ въ Куниновичахъ на 8 недѣль.
- „ 1993. „ Кобринъ Юанъ, парохъ въ Олешичахъ на 4 недѣль.
- „ 1970. „ Киричичиньскій Стефанъ, парохъ въ Дашѣвицѣ на 8 недѣль.
- „ 2070 „ Константиновичь Емилъ, парохъ въ Сяноцѣ на 5 недѣль.
- „ 2138. „ Вахлянинъ Игнатій, парохъ въ Свнявѣ на 2 мѣсяць.
- „ 2231. „ Хлопецкій Едвардъ, парохъ въ Завадцѣ на 3 мѣсяць.

Дары милости для св. Отця.

Урядъ дек. Перемыско-Городекій 6 к. 50 с., Урядъ пар. Беско 6 к. 6 с., Урядъ дек. Олешницкій 25 к., Урядъ дек. Добромильскій 7 к. 37 с., Урядъ дек. Затварнищкій 8 к., Урядъ пар. Себечѣвъ 20 к., Урядъ пар. Нижанковичи 5 к., Урядъ дек. Олешницкій 5 к., Урядъ дек. Жолкѣвскій 12 к. 60 с., Урядъ дек. Перемыско-Загородекій 11 к. 40 с., Урядъ дек. Жолкѣвскій 31 к. 76 с., Урядъ дек. Дрогобыцкій 57 к., Урядъ дек. Белскій 62 к. 34 с., Урядъ пар. Монастырець 15 к., Урядъ дек. Олешницкій 11 к. 50 с., Урядъ пар. Куликѣвъ 12 к., Урядъ дек. Судово-Вишеньскій 36 к., Урядъ дек. Бѣцкій 71 к. 20 с., Урядъ дек. Жукотынскій 29 к. 79 с., Урядъ пар. Тартакѣвъ 6 к., Урядъ дек. Сокальскій 29 к., Урядъ дек. Яелискій 40 к., Урядъ дек. Яелискій 8 к. 60 с., Урядъ дек. Жовкѣвскій 6 к. 88 с., Урядъ дек. Бѣрчанскій 28 к., Урядъ дек. Самбѣрскій 96 к. 15 с., Урядъ дек. Мушинскій 75 к. 60 с., Урядъ дек. Коросиянскій 18 к. 42 с., Урядъ дек. Куликѣвскій 40 к., Урядъ дек. Дрогобыцкій 11 к., Урядъ дек. Белскій 24 к. 30 с., Урядъ пар. Краковецъ 13 к. 45 с., Урядъ дек. Любачѣвскій 72 к. 51 с., Урядъ дек. Горожанскій 11 к., Урядъ дек. Старосольскій 38 к. 24 с.,

Урядъ дек. Сокальскій 29 к. 28 с., Урядъ дек. Ольховецкій 45 к. 35 с., Урядъ дек. Прославскій 52 к. 42 с., Урядъ дек. Старосамбѣрскій 44 к. 83 с., Урядъ дек. Мостискій 21 к. 56 к., Урядъ дек. Комарнискій 59 к. 14 с., Урядъ нар. въ Ковровиці 7 к. 25 с.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

О. Лебеловичъ Іоанъ, парохъ въ Честыняхъ, упок. 2. Марта 1903.

О. Яминскій Атаназій, парохъ въ Радвинчахъ, упок. 6 Марта 1903.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Преч. Кліра.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемишль, дня 4. Мая 1903.

† **Константинь**

Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,

Кацдль.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1903.

Выдано 7. Липня.

Ч. VII.

Ч. 27.

Ч. 318/орд. Молитвы по причинѣ слабости св. Отца.

Св. Отець, Левъ II. XIII, занедужавъ тяжко, зъ той причины розпоряджася для тутешной епархіи слѣдующе:

1) все священники епархіи по каждой, щоденной службѣ Б. мають, возгласивши: „Помолимся о святѣйшомъ, вселенскомъ Архіереи Львѣ Папѣ Римскомъ“ вѣдмовити вразѣ зъ присутными въ Церквѣ вѣрными на интенцію св. Отца 3 разы Отче Нашъ, 3 разы Богородице Дѣво, и 1 разъ Вѣрую.

2) Каждый священникъ вѣдправитъ якъ найскорше по отриманю того розпорядження, по можности заразъ на другій день, одну службу Б. „о болящихъ“ на интенцію св. Отца.

3) Въ все недѣлѣ и свята, якъ довго слабѣсть тревати буде, належитъ прилучати до службы Б. службу „о болящихъ“ на интенцію св. Отца, а по службѣ Б. вѣдмовити молитвы, якъ подѣ 1.

Вѣдъ Еп. Ординаріята

Перемишль, дня 7. Липня 1903.

† Константинъ

Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,

Кацдеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1903.

Выдано 18. Липня.

Ч. VIII.

Ч. 28.

Ч. 2645. Въ справѣ похороненія особѣ помершихъ на заразной хоробы.

„Вѣдпись рескрипту и. к. Намѣстництва зъ дня 7. мая 1903 Ч. 55971 высланого до всѣхъ Панѣвъ Старостѣвъ и Панѣвъ Президентѣвъ мѣстъ Львова и Кракова.

Въ остатнѣмъ часѣ эпидемія тыфусу пятнистого розширяе ся въ краю що разъ бѣльше и то такъ подѣ взглядомъ скѣлькости навидженныхъ громадъ, взглядно повѣтѣвъ, якъ и подѣ взглядомъ населенія перебѣгу самои хоробы.

Зѣ предкладаныхъ справозданъ лѣкарскихъ виникае, що сѣбѣжи закаженія въ численыхъ случаяхъ повстають або черезъ вѣдвиджуване тыфусовыхъ, а затѣмъ зѣ причини недостаточной, або недбало переведенои изоляци, або за посредствомъ рѣчей, особенно одежи по хорыхъ або помершихъ тыфусовыхъ, котра по части недостаточна, а по части цѣлкомъ не була десинфекционована.

Дальше звертае ся увагу, що бувають случаи, въ котрыхъ тѣла умершихъ въ наслѣдокъ тыфусу пятнистого, гребуть безъ захованя санитарно-полициѣныхъ осторожностей при численнѣмъ удѣлѣ мѣсцевои людности въ походѣ похороннѣмъ, а по похоровахъ, або навѣтъ еще при тѣлѣ непохороненнѣмъ вѣдбувають ся въ домахъ жалобы, такъ званн стынн.

Здавалобы ся зъ того выникати, що Староства выдаючи зарядженя, не поступають въ порозумѣню зъ мѣсцевымъ духовенствомъ

Обставина, що епідемія тота що разъ бѣльше въ краю ширить ся, а въ декотрыхъ громадахъ триває зъ малими перервами черезъ довній часть, вказує, що тлумлене тои епідеміи не все єсть одноцѣльне, консеквентно и вытревало выконуване, а въ особенности, що покликани до того органа не чувають надъ перестерѣганемъ средствъ осторожности.

Въ наслѣдокъ рескрипту ц. к. Міністерства справъ внутрѣшнихъ зъ дня 24. цвѣтня 1903 Ч. 18542 взыває ся затѣмъ Пана, абы поручивъ лѣкарямъ урядовымъ и до тлумленя пятнистого тыфусу делегованымъ, абы ся не ограничали выключно на выдаваню службовыхъ поручень и заряджень, але абы особисто проводили цѣлой акціи тлумленя епідеміи и дозоровали точного перестерѣганя выданныхъ заряджень.

Въ мѣру потреби належить постарати ся о выученій персоналъ до обслуги хорыхъ, будьто черезъ спроваджене Сестръ Служебничокъ, будьто въ той цѣли выученой службы цивільной.

О скѣлько заходить потреба урядженя шпиталя зъ конечности, средствъ о переносеня хорыхъ, бѣля и т. п. звертає ся увагу Пана ц. к. Старосты (Пана Президента) на обѣжники зъ дня 12⁷ марта 1901 Ч. 17453 и поручає ся въ даномъ случаю до него ся застосовати.

Ц. к. Намѣсництво взыває Пана ц. к. Старосту (Пана Президента), абы въ случаю появленя ся навѣтъ поодинокихъ случаѣвъ тыфусу пятнистого, поступавъ зъ цѣлою енергією, становчостію и свѣдомостію цѣли, уживаючи всякихъ властивыхъ а закономъ дозволенныхъ средствъ, абы вже въ самомъ початку стлупити епідемію.

Повышене удѣляє ся гр. кат. Еписк. Ординаріятову до вѣдомости зъ умилною просьбою о выдане властивыхъ заряджень, абы похороны осѣбъ умершихъ въ загаль на заразливій хоробы, а въ особенности на пятнистый тыфусъ вѣдбували ся безъ численныхъ походѣвъ, безъ вношеня тѣль до Церквей, але просто зъ домѣвъ передпогребовыхъ взглядно трупарь, де въ кѣлька годинъ по смерти перенесеній бутя мають на кладбище, и абы душпастирь въ вѣдповѣдній способъ схотѣли выплынути на людей, абы занехапо звычайній стыпы посмертній въ случаяхъ слабостей заразливыхъ. — Ц. к. Намѣстникъ *Пиніюскій*.⁴

Повышене подає ся Прч. Клірови до вѣдомости и послѣдѣланя.

Вѣдъ Еписк. Ординаріяту.

Пережмышль, дня 23. Мая 1903.

Ч. 29.

Ч. 1942. О красѣмъ Товариствѣ кредитовѣмъ урядникѣмъ и священникѣмъ у Львовѣ.

Дирекція краєвого товариства кредитового урядникѣмъ и священникѣмъ у Львовѣ предкладає слѣдуюче прошене:

„Смиренно пѣдписана Дирекція Краєвого Товариства кредитового урядникѣмъ и священникѣмъ має честь предложити вѣ приложѣ свое справоздане рѣчне зѣ замкненнями рахункѣмъ и бѣлянсомъ за р. 1902 до вселаскавѣйшого перегляду и вѣдомости.

Заразомъ осмѣляє ся пѣдписана Дирекція занести до Всесвѣтлѣйшой и Высокопреподобной Консистеріи смиренну просьбу, щобы Всесвѣтлѣйша и Высокопреподобна Консистерія зволила вселаскавѣйше зѣзволити розѣслати таке справоздане Всечестному Духовенству епархіяльному разомъ зѣ найблизшимъ числомъ урядовыхъ епархіяльных вѣдомостей.

Таке ласкаве позволене причинити ся немало для позысканя нашому Товариству членѣмъ мѣжъ Всечестнымъ Духовенствомъ, а зновъ наше Товариство крѣпке числомъ членѣмъ, зможе тымъ лекше вѣдповѣсти своѣй задачі, достарчаючи дешевого и приступного кредиту для сферъ священничихъ, котрі якъ разъ дотеперъ не могли найти личного кредиту вѣ иннихъ институціяхъ.

При тѣмъ осмѣляє ся смиренно пѣдписана Дирекція просити, щобы Всесвѣтлѣйша и Высокопреподобна Консистерія зволила ласкаво звернути увагу и припоручити наше Товариство Всечестному епархіяльному Духовенству вѣ дѣтичнѣмъ числѣ епархіяльных Вѣдомостей“.

Не запѣзнаючи великой хосенности институціи, якою єсть краєве товариство кредитове урядникѣмъ и священникѣмъ, Еписк. Консистерія залучаючи /./ справоздане зѣ замкнення рахункѣмъ и бѣлянсѣмъ за р. 1902, припоручає тоє Товариство прч. Епарх. Духовенству зѣ найбільшою готовостію и надѣєся, що прч. Отць духовній не залишатъ вѣ члены сєй фінансової институціи громадно вписоватися.

Вѣдъ Е. п. Консистеріи.

Пережышль, 9. мая 1903.

Ч. 30.

Ч. 4018. Речинець до св. рукополаганя въ Єреи.

Кандидатѣвъ духовнаго стану, укѣнчившихъ науки богословскій и желаючихъ принять св. Рукоположене, взыває ся щобы поданя свои до дня 10. Серпня с. р. внесли, самі же явили ся въ канцеляріи Еписк. Консисторіи дня 17. и. ст. серпня с. р. о 9 годниѣ передъ полуднемъ.

Поданя мають бути заосмотрені: 1) свѣдоцтвами всеѣхъ наукъ шкѣльныхъ, 2) моральности, 3) здоровя, 4) убожества подтвержденнаго ц. к. Староствомъ, 5) вѣщаня, если суть жепаті, 6) удоволеня повинности войсковой.

Вѣдъ Еп. Ординаріята

Пережышль, дня 15. Липня 1903.

Ч. 31.

Ч. 4020. Речинець до подаваня ся до дух. семинаріи въ Львовѣ.

Кандидаты стану духовнаго, намѣряючіи убѣгатися о принятіи до духовной Семинаріи въ Львовѣ мають до дня 14. и. ст. вересня с. р. включно, поданя свои посредствомъ Веч. деканальныхъ урядѣвъ предложити Еписк. Консисторіи.

Поданя мають бути заосмотрені въ слѣдуючіи належито остемпльованіи свѣдоцтва:

- 1) Метрика крещеня и миропомазаня.
- 2) Свѣдоцтва всеѣхъ курсѣвъ шкѣлъ народныхъ, гимназіальныхъ и свѣдоцтво зрѣлости, въ случаю коли бы кандидатъ мавъ доновнити испытъ зрѣлости, може свѣдоцтво зрѣлости познѣйше лично предложити.
- 3) Свѣдоцтво здоровя, выдане лѣкаремъ повѣтовымъ або семинарскимъ зъ подтвержденемъ, що кандидатъ физично здѣбный до духовн. стану.
- 4) Посвѣдчене вѣдъ ц. к. Староства, що убѣгатель не належить до звизи войсковой або що ему прислугуе право освободженя.
- 5) Свѣдоцтво моральности.
- 6) Свѣдоцтво убожества затвержене дотычнымъ ц. к. Староствомъ.

Дня 28. вересня с. р. рано по выслуханю св. Литургіи о 8. годъ въ катедральній Церквѣ, мають кандидаты явитися въ великій салѣ духовн. Семинаріи о 9. годниѣ до дотычного исыту.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль 15. Лижня 1903.

Ч. 32.

Ч. 4019. Речинець до подаваня ся до Папскои Колегіи для Русинѣвъ въ Римѣ.

Кандыдаты намѣряючі убуѣгатися о принятѣ до рускои Папскои Колегіи въ Римѣ мають до дня 6. н. ст. вересня с. р. внести поданя посредствомъ Всч. дек. Урядѣвъ до Еп. Консисторіи.

Прошеня мають бути заосмотрені въ слѣдуючі належито остемпльовані свѣдоцтва:

- 1) метрика крещеня и миропозаня;
- 2) свѣдоцтва шѣбѣлъ народныхъ и гѣмназіальныхъ, евентуально свѣдоцтво зрѣлости;
- 3) свѣдоцтво здоровля выдане вѣдъ ц. к. повѣтового лѣкаря зъ подтвержденемъ, що кандыдаты физично здѣбный до стану духовного;
- 4) посвѣдчене вѣдъ ц. к. Староства, що кандыдаты не належить до войсковои звязи;
- 5) свѣдоцтво моральности;
- 6) свѣдоцтво убожества затверджене дотычнымъ ц. к. Староствомъ.

Дня 14. н. ст. вересня с. р. рано на выслуханѣ св. Службы божои въ катедральномъ Храмѣ, мають кандыдаты о 9 годниѣ явитися въ канцеляріи Еписк. Консисторіи.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 15. Лижня 1903.

Ч. 33.

Ч. 2576. О надѣленю одноразовою запомогою зъ фундаціи бл. п. Зарицкаго церковь въ Тарнавѣ Горной.

Подаеь до вѣдомости, що Упр. Совѣтъ Старопигійскаго Института, на засѣданю зъ дня 6. мая 1903 р. надѣливъ одноразовою запомогою зъ фонда бл. п. Павла Зарицкаго, въ сумѣ 160 кор. церковь въ Тарнавѣ горной, зъ примѣчанемъ, щобы квота тая була пѣднята дотычнымъ комитетомъ парох. въ продолженю одного року, и щобы имя фундатора було помянуто въ тамошней церкви въ недѣлѣ и празники черезъ цѣлый рокъ, а именно: „о отпущеніи и оставленіи грѣховъ и прогрѣшеній его“.

Вѣдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 19. мая 1903.

Ч. 34.

Ч. 3358. Веч. Комісія управляюча Инститомъ вдовъ и сирѣтъ по гр. кат. священникахъ епархіи Перемыской, зъ 6. Червця 1903 до Ч. 197 доносить слѣдующе:

**Станъ касы вдов. сирѣтъ. Института
за часъ вѣдъ 1. сѣчня до 31. марта 1903.**

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Прихѣдъ	Готѣвка		цѣбни папери		Розхѣдъ	Готѣвка		цѣбни папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
Переносъ зъ р. 1902	4541	19	3635	20					
Калужницкій Ор.	100	—	—	—					
За требники бл. п. Гр. Шашкевича	16	—	—	—					
Бодревичъ Даніилъ	200	—	—	—					
Кончило Викторъ	80	—	—	—					
Жертвы: Комісія шконтр.:									
{ Виницкій Павло	48	—	—	—					
{ Козаневичъ Левъ	32	—	—	—					
{ Рынявецъ Волод.	32	—	—	—					
Всего	5049	19	3635	20					
Розхѣдъ	—	—	—	—					
Остае	5049	19	3635	20					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		Розходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ зъ р. 1902 .	4412	—			
2. Декан. Старосамбѣрскій именно зложили по 20 к. Всеч. О. О. А. Венгриновичъ, В. Горницкій, Ф. Ортънскій, І. Стояловскій, и С. Ясени- цкій, М. Хомишинъ зложивъ: 21 к.	121	—			
3. Деканатъ Сокальскій . именно зложили по 20 к. Всеч. О. О. М. Дуркотъ, Е. Криницкій, І. Бирка и Я. Корчинскій	80	—			
4. Кмицикевичъ Стефанъ .	20	—			
5. Чайковскій Александръ	20	—			
6. Копыстянскій Іосифъ .	20	—			
7. Деканатъ Нижанкѣвскій именно зложили по 20 к. Всч. О. О. П. Виницкій, І. Люд- ковичъ, Гр. Тимчишинъ, В. Ильницкій, Ю. Кульматицкій, П. Ступницкій Т. Дякѣвъ и М. Шумило, Л. Адрияновичъ зложивъ 35 к.	195	—			
8. Деканатъ Старосольскій именно зложили по 20 к. Всч. О. О. І. Шемердикъ и К. Грушкевичъ, П. Витошинъ- скій зложивъ: 20 к.	68	—			
9. Осъмьловскій Николай	60	—			
10. Деканат Санокскій . именно зложили по 28 к. Всч. О. О. В. Саламонъ и Д. Куперыбъ, по 20 к. П. Дуркотъ и О. Саламонъ.	96	—			
11. Котецкій Іосифъ . .	20	—			
12. Гайдукевичъ Волод. .	20	—			
13. Козаневичъ Евгений .	20	—			
14. Фохисъ Михаилъ . .	28	—			
15. Щирба Михаилъ . .	20	—			
16. Деканатъ Устрицкій . именно зложили по 20 кор. Всч. О. О. П. Олексинъ, В. Ривявецъ, С. Киричинъ- скій, А. Мельникъ, Т. Вой- товичъ и М. Попель.	120	—			
17. Сѣлецкій Александръ	20	—			

П р и х ђ д њ	Готѡвка		Р о з х ђ д њ	Готѡвка				
	Кор.	с.		Кор.	с.			
18. Хомицкій Теофиль . .	20	—	1) Для доповненя квоты роздѣльной по рѣшеню Об- щого Собраня взято до фон- да розпорядимого	3600	—			
19. Шевчикъ Іоанъ . .	23	24						
20. Левицкій Володимиръ	40	—						
21. Др. Титъ Мышковскій	30	—						
22. Цепинскій Евстахій	60	—						
23. Дутковскій Казиміръ	20	—						
24. Крушинскій Теодоръ	40	—						
25. Деканатъ Жукотиньс. именно зложили по 20 кор. Всч. О. О. І. Господаревскій М. Калиничъ, А. Полянскій, и В. Яремкевичъ	80	—						
26. Савицій Петро . .	6	64						
27. Грабець Теодоръ . .	80	—						
28. Цѣпановскій Матей . .	53	62						
29. Клинь Теофиль . .	20	—						
30. Габлинскій Петро . .	60	—						
31. Захаріяевичъ Антонъ	20	—						
32. Пастернакъ Іоанъ . .	20	—						
33. Лебедовичъ Іоанъ . .	40	—						
34. Дек. Самбѡрскій рещту по бл. п. Билинскѡй Па- влинѣ.	54	10						
35. Кмитъ Поліевкъ . .	20	—						
36. Кончило Викторъ . .	5	—						
37. Мартиновичъ Емилианъ	20	—						
38. Крайчикъ Николай . .	20	—						
39. Черевко Іоанъ . .	20	—						
Всего .	6073	50						
Розхѡдъ	3600	—						
Остатъ .	2473	50						

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х ђ д њ	Готѡвка		Р о з х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ зъ р. 1902.	22033	31			
2. Преос. Еп. Констант.	200	—			
3. Котецкій Іосифъ . .	60	—			
4. Дрималикъ Іоанъ . .	28	—			
5. Гмитрикъ Іляріонъ . .	20	—			
6. Лучечко Петро . .	40	—			

П р и х ђ д њ	Готѡвка		Р о з х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
7. Крвавичь Викторь	40	—	1) Вдовамъ и сиротамъ		
8. Коцюба Модестъ	40	—	порядочна и надпорядочна		
9. Тимчининъ Григорій	40	74	запомога	25209	60
10. Кончило Викторь	20	—	2) Выдатки на подорожь		
11. Венгриновичъ Волод.	40	—	членѡвъ Комісіи шконтр. за		
12. Янѡвъ Петро	40	—	р. 1901. и 1002.	112	—
13. Гршневцкій Емилянъ	40	—	3) Пренумерата час. „Мер-		
14. Цанинскій Петро	40	—	куръ“	370	
15. Зъ фонда резервового			4) По рѣшеню Общ. Со-		
по рѣшеню Общого Собранія			бранія службъ Консисторск.	18	—
перенесено	3600	—	5) Выдатки канцел.	—	80
Всего	26282	05	6) Порто почтове	23	—
Розхѡдъ	25367	10	Всего	25367	10
Остаетъ	914	95			

П О В Т О Р Е Н Ё .

Дня 31. марта 1903 мае бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный	готѡвка 5049 К. 19 с.,	цѣннй папери 363520 К. — с.
II. „ резервный	„ 2473 К. 50 с.,	„ „ — К. — с.
III. „ розпорядимый	„ 914 К. 95 с.,	„ „ — К. — с.
Всего готѡвкою	8437 К. 64 с.,	ц. паперами 363520 К. — с.

Вѡдповѣдно до того справзданя найдено въ касѣ:

I. въ цѣнныхъ паперахъ:	363520 К. — с.
II. 1. на книж. щадничихъ „Вѣры“ ч. 810	2501 К. 02 с.
2. „ „ „ „Вѣры“ „ 893	4772 К. 09 с.
3. „ „ „ „Перем.“ „ 39426	97 К. 61 с.
4. готовыми	1066 К. 92 с.
разомъ	8437 К. 64 с.

М. Подолнскій,
предѣдатель.

Е. Менцинскій,
секретарь.

М. Кошко,
касіеръ.

Вѡдъ Еп. Консисторіи.

Пережышь, 12. Червня 1903.

Ч. 2223. О новѣмъ выданіи Типіка Перемыскаго.

Подаесе Всеч. Духовенству слѣдующе до вѣдомости :

Въ тыхъ дняхъ зѣстала выпечатана книжка: „Типиконъ сирѣчь Уставъ церковнаго пѣнія, третімъ тисненіемъ напечатанъ въ Перемышля въ книгопечатни рускаго Собора Крылошанъ г. 1903. Въ примѣчаніяхъ указано рѣшенія Львовакаго провінціального Синода, егоже уставъ положенъ при конци типіка. При содѣйствіи О. Василія Романовскаго бывшаго духовника Съменища Перемышльскаго, нинѣже пароха въ Угновѣ, трудомъ и издивеніемъ своимъ Іер. Миронъ Подолинскій кустосъ капитулы Перемышльскій“.

Типікъ сей, на основѣ книгъ церковныхъ печатаныхъ и рукописныхъ уставовъ (именно же типіка печатаного въ Москвѣ 1682 г. и найстаршаго рукописнаго изъ XV. столѣтя) и отвѣчнои практики при Церкви катедральной Перемыскаго написаній и выданныхъ бувъ въ р. 1852 б. п. Іер. Іаковомъ Досковскимъ. (Попередъ сего выдавъ бувъ тойже Іерей въ р. 1849 въ Перемышля маленьку книжочку на 86 сторонахъ 16ки „короткій типікъ или уставъ пѣнія церковнаго“ яко подготавлене до повыше наведеного типіка зъ р. 1852). Вторе выдане сего типіка до части розширене и мало змѣнене послѣдовало въ р. 1870 трудомъ б. п. Архіпресвитера капитулы Григорія Шашкевича. Нинѣшне трете выдане, що до уставонои части полищено незмѣнно, лишь гдѣкуда привернено текстъ первого выданя, въ примѣчаніяхъ увзгляднено рѣшенія Львовакаго пров. Синода р. 1891 и додано цѣльмъ уставъ тогожь Синода (такожь и уставъ о барвахъ ризъ церковныхъ) въ конци типіка. Окрѣмъ того на початку типіка переставлено порядокъ чинѣвъ (службъ) церковныхъ вообще, въ цѣли лучшаго перегляду, и додано точнѣйшій уставъ службы Божои св. Іоана Златоустаго. Въ части Минейнои додано уставъ 1) на 21 Ноемврія: Входъ въ Храмъ Пресв. Богород., 2) на 8. и 9. Декемврія: Предпразданство и Праздникъ Непорочн. Зачатія Пресв. Дѣвы пѣсля устава изъ типіка Всесв. О Дольницкаго. (Львовъ 1899), 3) на 31. Декемврія: Отданіе Праздн. Рождества Христова, 4) на 5. Януарія: додано точнѣйшій уставъ освященя воды, 5) на 8. Мая: св. Апост. и Евангелиста Іоанна Богослова, 6) на 21. Мая: св. Равноапост. Константина и Елена, 7) на 5. Юлія: св. Апостоловъ Славян. Кирилла и Методія.

Въ части Тріодной додано: 1) Уставъ о поставленіи Гроба Господня изъ рукописнаго устава XVI. столѣтя, 2) розширено уставъ на Недѣлю Пасхи, 3) на Праздникъ Святѣйшой Евхарістии подано точнѣйшій уставъ по рѣшеню Синода Львовакаго.

Въ загалѣ въ цѣломъ типіку переведено точну корректу и поправлено находившій ся въ попередныхъ выданяхъ случайнй ошибки.

Типіконъ сеї подучити можна въ „Ризницѣ“ въ Самборѣ и въ Львовѣ въ філії „Ризницѣ“ такожъ у Впр. О. Подольського въ Перемишлі.

Цѣлы призмѣрика на лучшомъ папери 4 к., на темнѣйшомъ 3 к., на пересылку поштово поручену, доплатити належить 60 сот.

Вѣдъ Еп. Ординаріята

Перемишль, дня 6. Маи 1903.

ХРОНИКА.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 2372. о. Тустановскій Льонгінъ на парохію Вульки Мазов., дек. Потелицкого.
- „ 2492. „ Ступницкій Павелъ на парохію Клоковичи, дек. Нижанковського.
- „ 2510. „ Ильницькій Іоанъ на парохію Доброгостѣвъ, дек. Дрогобыцкого.
- „ 3799. „ Кушняръ Евстахій на парохію Гориць, дек. Канчуцкого.

Презенты получили:

- Ч. 2489. о. Демцьо Михайлъ на парохію Крамарѣвка, дек. Порохницкого.
- „ 3962. „ Левицкій Волод. (мол.) на парохію Грозіову дек. Жукотыньского.

Именованя:

- Ч. 2709. о. Кароль Федоровичъ, парохъ въ Войславичахъ им. М.-Деканомъ Варяжскимъ, на мѣсце уступившого добровѣльно о. Петра Гиссовского.
- „ 4003. „ Іосифъ Долошицкій парохъ въ Добрусинѣ им. орд. водпоручникомъ до п. в. Рады шк. окружной въ Жѣвквѣ, на мѣсце уступившого добровѣльно о. Александра Савоцкого.

Водличія крилошаньскіі получили:

- Ч. 2132. О. Вербицкій Михаилъ парохъ въ Воли цеклиньской.
„ 2255. „ Федоровичъ Король парохъ въ Войславичахъ.
„ 2430. „ Головацкій Владиславъ парохъ въ Медицѣ.
„ 2625. „ Менциньскій Емилъ парохъ въ Ходновичахъ.

Завѣдательства получили:

- Ч. 2510. О. Татомиръ Михаилъ въ Залокти дек. Старосамбѣрскаго.
„ 3870. „ Тымчшинъ Михаилъ въ Лѣмвѣй дек. Добромильскаго.
„ 3881. „ Карановичъ Юсифъ въ Цетули дек. Ярославскаго.

Увѣльнене вѣдъ испита конкурсовога получили:

- Ч. 2367. О. Сапрунъ Михаилъ парохъ въ Куниньскѣй воли.
„ 2481. „ Мециньскій Антоній парохъ въ Новосельцахъ-Гисвонь.
„ 2497. „ Радецкій Іоанъ парохъ въ Мервпчахъ.
„ 2723. „ Книжвинскій Петро парохъ въ Тисовицѣ.

-
- Ч. 2369. О. Дацько Михаилъ получивъ сотруд. въ Ходновичахъ.

Управляючими сотрудниками поставленіи.

- Ч. 3425. О. Ковальчинъ Іоанъ въ Болохѣвцяхъ дек. Дрогобыцкаго.
„ 3657. „ Заяць Володимиръ въ Залужи дек. Ольховецкаго.

Вѣдпущку для поратованя здоровья получили.

- Ч. 2070. О. Константиновичъ Емилъ парохъ въ Сяноцѣ на 5 недѣль.
„ 2138. „ Вахнянинъ Игнатій парохъ въ Сѣнявѣ на 2 мѣсяцъ.
„ 2231. „ Хлопецкій Едвардъ парохъ въ Завадцѣ на 3 мѣсяцѣ.
„ 2358. „ Маляркевичъ Алексей парохъ въ Никловичахъ на 2 мѣсяцъ.

- Ч. 2443. О. Коростеньскій Ромуальдъ парохъ въ Бориславѣ на 4 мѣсяцѣ.
" 2387. " Калининъ Емилъ катихитъ въ Судовой вишни на 6 недѣль.
" 2427. " Пастернакъ Іоанъ парохъ въ Тылинѣ на 8 недѣль.
" 2439. " Баницкій Іосифъ сотрудникъ въ Плескѣ на 4 недѣль.
" 2419. " Щавинскій Левъ парохъ въ Самборѣ на 8 недѣль.
" 2446. " Шведицкій Михаилъ парохъ въ Поздичи на 2 мѣсяцѣ.
" 2482. " Хомицкій Волод. парохъ въ Дальной на 8 недѣль.
" 2501. " Гордынскій Адамъ парохъ въ Лискахъ гостниц. на 4 нед.
" 2514. " Карпакъ Теодоръ парохъ въ Белзѣ на 4 недѣль.
" 2551. " Гисовскій Петро парохъ въ Льскахъ на 4 недѣль.
" 2528. " Ивасѣвка Алексей парохъ въ Дубнѣ на 4 недѣль.
" 2549. " Хилякъ Стефанъ парохъ въ Стебнику на 2 мѣсяцѣ.
" 2560. " Копистянскій Антоній парохъ въ Липѣ на 6 недѣль.
" 2620. " Петрикъ Іоанъ парохъ въ Комарнѣ на 6 недѣль.
" 2594. " Ортинскій Димитрій парохъ въ Гордынѣ на 2 мѣсяцѣ.
" 2621. " Яворскій Іоанъ парохъ въ Стрѣлбичахъ на 6 недѣль.
" 2668. " Лепкій Данилъ парохъ въ Старѣмъ Самборѣ на 2 мѣсяцѣ.
" 2661. " Ковшевичъ Михаилъ парохъ въ Ульвѣнку на 5 недѣль.
" 2771. " Габла Димитрій парохъ въ Ралошицахъ на 4 недѣль.
" 2772. " Метеля Северинъ парохъ въ Люблинцѣ на 3 мѣсяцѣ.
" 3025. " Гисовскій Іоанъ парохъ въ Журанцѣ на 6 недѣль.
" 3006. " Городецкій Іоанъ парохъ въ Панлокомѣ на 3 мѣсяцѣ.
" 3105. " Максимовичъ Григорій сотрудникъ въ Прилбичахъ на 4 недѣль.
" 3244. " Корчинскій Яковъ парохъ въ Торкахъ на 2 мѣсяцѣ.
" 3313. " Хотинецкій Іоанъ парохъ въ Ярославю на 6 недѣль.
" 3339. " Гоцкій Володимиръ парохъ въ Колоденцѣ на 8 недѣль.
" 3357. " Дорыкъ Теодоръ парохъ въ Ветлинѣ на 5 недѣль.
" 3387. " Решетыловичъ Викторъ парохъ въ Мокротынѣ на 6 недѣль.
" 3424. " Рынявецъ Володимиръ парохъ въ Льсковатѣ на 3 недѣль.
" 3457. " Добрянскій Альбинъ парохъ въ Волосницѣ вел. на 4 недѣль.
" 3843. " Демціо Михаилъ сотрудъ въ Белзѣ на 4 недѣль.
" 3797. " Витошинскій Петро парохъ въ Волчи дѣльной на 2 мѣсяцѣ.
" 3926. " Стояловскій Іоанъ парохъ въ Яворѣ на 8 недѣль.
" 3958. " Борковскій Іоанъ парохъ въ Грушовой на 6 недѣль.

До каноничной институціи завѣзванный.

- Ч. 3266. О. Демціо Михаилъ на парохію Крамарѣвка.

Въ пропозицію прийняті :

- Ч. 3690. На парохію Залуже дек. Яворівського: 1. Яросевичь Іоань, 2. Подляшецькій Іоань, 3. Ленчикъ Іосифъ, 4. Яремкевичь Юліанъ, 5. Карановичь Іосифъ, 6. Левъ Михайль, 7. Головка Іоань.
- Ч. 3692. На парохію Мысцова дек. Дуклянського: 1. Съецкій Александеръ, 2. Лискевичь Іоань, 3. Гичко Діонизій, 4. Дуркотъ Володимиръ, 5. Гойдышь Володимиръ, 6. Ясеницькій Петро, 7. Подляшецькій Петро, 8. Фекула Іоань, 9. Дуркотъ Александеръ, 10. Тарновичь Стефанъ, 11. Генсіорській Георгій,
- Ч. 3694. На парохію Выссова дек. Бѣцкого: 1. Фекула Іоань, 2. Дуркотъ Александеръ, 3. Домбровській Діонизій, 4. Тарновичь Стефанъ.
- Ч. 3698. На парохію Прилуки дек. Яєлиського: 1. Клячиньскій Антоній, 2. Тымчшинъ Михайль.
- Ч. 3699. На парохію Морохѳвъ дек. Сяноцкого: 1. Фекула Іоань, 2. Клячиньскій Антоній, 3. Саламонъ Левъ, 4. Яминьскій Северинъ.
- Ч. 3703. На парохію Устіянова дек. Устрицкого: 1. Калпичь Максимъ, 2. Кузевъ Іоань, 3. Маковей Ілія, 4. Моравській Іеронимъ, 5. Княжиньскій Петро, 6. Гоцькій Брониславъ, 7. Мохнацькій Ігнатій, 8. Лискевичь Іоань, 9. Ольшаньскій Іоань, 10. Паньковскій Ілярій, 11. Подляшецькій Петро, 12. Паньковскій Николай, 13. Васильчакъ Евдокимъ, 14. Попель Михайль, 15. Клишь Василій, 16. Сиротиньскій Орестъ, 17. Ольшаньскій Валеріанъ, 18. Фенякъ Михайль.
- Ч. 3704. На парохію Лопѳвка дек. Балигородского: Крупскій Петро.
- Ч. 3707. На парохію Маковиско дек. Ярославского: 1. Мерена Теодоръ, 2. Грушкевичь Корнилій, 3. Кузевъ Іоань, 4. Маковей Ілія, 5. Подляшецькій Іоань, 6. Калужницкій Ігнатій, 7. Крайчикъ Николай, 8. Дыгдалевичь Мих. 9. Гоцькій Брониславъ, 10. Дуцько Іоань, 11. Пясецькій Левъ, 12. Проконъ Іоань, 13. Гойдышь Володимиръ, 14. Ольшаньскій Іоань, 15. Паньковскій Ілярій, 16. Федевичь Еміль, 17. Шумелда Іоань, 18. Набакъ Левъ, 19. Фенякъ Михайль, 20. Ковальскій Іоань, 21. Накловичь Михайль, 22. Гарасимчукъ Петро, 23. Домбровскій Діонизій.
- Ч. 3708. На парохію Честыні дек. Куликѳвского: 1. Щенковичь Франць, 2. Саламонъ Левъ, 3. Каровець Григорій, 4. Гоцькій Алексей, 5. Яросевичь Петро.
- Ч. 3709. На парохію Млыпы дек. Яворівського: 1. Вербицькій Георгій, 2. Коцюба Александеръ, 3. Паньковскій Ілярій, 4. Клячиньскій Антоній, 5. Товарницькій Іоань, 6. Карановичь Іосифъ, 7. Косоноцькій Михайль, 8. Накловичь Михайль, 9. Гарасимчукъ Петро.

- Ч. 3711. На парохію Крецовъ дек. Лѣскаго: Грынъ Іоанъ.
- Ч. 3391. На парохію Нагорць дек. Куликѣвскаго: 1. Пясецкій Левъ, 2. Паньковскій Іларій, 3. Набакъ Левъ.
- Ч. 3706. На парохію Боднарка дек. Бѣцкаго: 1. Фекула Іоанъ, 2. Клачинскій Антоній, 3. Гонда Александеръ.
- Ч. 3696. На парохію Сокаль дек. Сокальскаго: 1. Левицкій Василій, бувній прокураторъ для справъ Русинѣвъ въ Римъ, 2. Левицкій Петро, 3. Колтунюкъ Николай.
- Ч. 3705. На парохію Лянки дек. Ярославскаго: 1. Созанскій Іоанъ, 2. Колтунюкъ Николай, 3. Кузевъ Іоанъ, 4. Маковой Ілія, 5. Прокопъ Іоанъ, 6. Годкій Брониславъ.
- Ч. 3695. На парохію Бандрѣвъ дек. Устрицкаго: 1. Негребецкій Юліанъ, 2. Коцюба Александеръ, 3. Сиротинскій Орестъ.

-
- Ч. 2457. Высоке п. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 27. Цвѣтня 1903 Ч. 50201 продовжило дотацію зъ фонда рел. на дальній одень рѣкъ для сотрудника въ Лвтынѣ.
- Ч. 2463. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 27. Цвѣтня 1903 Ч. 50202 призволило на одень рѣкъ дотацію зъ фонда рел. для сотрудника въ Ходновичахъ.
- Ч. 2568. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 2. Мая 1903 Ч. 52860 продовжило таку саму дотацію на дальній одень рѣкъ для сотрудника въ Бориславу.
- Ч. 2569. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 21. Мая 1903. Ч. 52856 продовжило таку саму дотацію на дальній одень рѣкъ для сотрудника въ Чирной.
- Ч. 2646. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 8. Мая 1903. Ч. 56539 продовжило таку саму дотацію на дальній рѣкъ для сотрудника въ Зубковъ.
- Ч. 3016. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 16. Мая 1903. Ч. 59558 продовжило таку дотацію для сотрудника въ Реклинци.
- Ч. 3017. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 16. Мая 1903 Ч. 60434 призволило на дотацію зъ фонда рел. на одень рѣкъ для сотрудника въ Гордынѣ.
- Ч. 3135. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 30. Мая 1903 Ч. 58305 продовжило таку саму дотацію для сотрудника въ Висоцку нижнѣмъ.
- Ч. 3367. Тоежь розпорядженемъ зъ 30. Мая 1903 Ч. 67382 продовжило таку саму дотацію для сотрудника въ Никловичахъ.
- Ч. 3368. Тоежь розпорядженемъ зъ 30. Мая 1903 Ч. 66608 продовжило таку саму дотацію для сотрудника въ Ожомли.
- Ч. 3369. Тоежь розпорядженемъ зъ 30. Мая 1903 Ч. 67832 пр-довжило таку саму дотацію для сотрудника въ Мижинци.

- Ч. 3635. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 16. Червня 1903 Ч. 74087 призволил о на таку саму дотацію для надатися змячого сотрудникъ въ Тыличи.
- Ч. 3721. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 17. Червня 1903 Ч. 75395 продовжило таку саму дотацію для сотрудника въ Тарнавѣ.
- Ч. 3722. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 17. Червня 1903 Ч. 75390 продовжило таку саму дотацію для сотрудника въ Маластовѣ.
- Ч. 3904. Тоежь розпорядженемъ зъ 25. Червня 1903 Ч. 79287 продовжило таку саму дотацію для сотрудника въ Прибичахъ.

Н е к р о л ь о г і я.

- О. Іесипъ Володимиръ, катихитъ шкѣлъ пар. въ Дрогобычи, ул. 10. Червня 1903.
„ Кордасевичъ Іосифъ, парохъ въ Цетули, ул. 26. Червня 1903.
„ Полянскій Іоанъ, парохъ въ Боратынъ, ул. 5. Липня 1903.
Души ихъ поручають ся молитвамъ Прч. Клира.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 16. Липня 1903.

† **Константинъ**
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1903.

Выдано 19. Липня.

Ч. IX.

Ч. 36.

Ч. 332/орд. Апостольско благословене св. Отца зъ ложа болѣзни.

Отрималисьмо слѣдующе письмо:

„Sanctissime Pater. Post orationes multas pro conservanda sanitate Vestrae Sanctitatis vehementer desideratur Apostolica Benedictio Vestra ab Exell. Ep̄o Czechowicz Ordinario Premisliensi rit. Rutheni pro se, R̄mo Capitulo. Rev. Clero et populo. Et Deus... SSmus Pontifex benigne annuit precibus. Dat. ex Aedibus Vaticanis die 13. Julii 1903. † IM. Costantini Archiep. Patrensis“.

Подаючи Всеч. Духовенству тую милу вѣсть, що св. Отець зъ ложа болѣзни удѣляе намъ всемъ Свого Апостольского благословеня, поручаємъ обѣстити тоє вѣрнимъ зъ щиримъ завѣщанємъ, щобы тымъ усердїйше вѣь заносили свои молитвы до Господа Бога о привернене здоровья Его Святости, о продовжене того дорогого житя.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дни 19. Липня 1903.

† Константинъ
Епископъ.

Ч. 37.

Ч. 3855. Вчислюване опять за оповѣди до епитрахальныхъ доходѣвъ.

Ц. к. Намѣстництво рескриптомъ зъ дня 25. Червня 1903 Ч. 123587 розпорядило слѣдующе: „Въ слѣдствїе запытаня одной зъ Высокопреподобныхъ Консисто-

рій, чи зъ оплатъ епітрахильныхъ, черезъ завѣдателѣвъ опорожненыхъ парохій по сконченнѣй адміністраціи, мають бути обниті такожъ оголошеній заповѣди, ц. к. Намѣстництво звертає увагу, що послия §. 59. закона зъ 7. Мая 1874. Д. 3. Д. Ч. 50 доходы спорожненыхъ бенефіціѣвъ впливають до релігійного фонда. Понеже послия §. 23. того закона до доходѣвъ бенефіціальныхъ належать оплати за заповѣди, вѣнчаня и похороны, прите Преподобніи Администраторы довшіи суть такожъ оплати за заповѣди выказувати въ рахунку оплатъ епітрахильныхъ.

Послѣдній уступъ обѣжника въ 16. цвѣтніи 1889 Ч 20533., въ котрѣмъ оплати за заповѣди вынуждено, полягавъ на ошибцѣ. — Ц. к. Намѣстникъ Потоцкій.

Розпоряджене тоє подає ся до вѣдомости и вѣдповѣдного поступованя въ даныхъ случаяхъ.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Пережмышль, дня 16. Лижня 1903.

Ч. 1809. Выказъ книжокъ присланныхъ до Капітульной бібліотеки.

До бібліотеки Капітульной приславъ Веч. О. Киріянъ Добрянскій Мѣстодеканъ Ярославскій и парохъ въ Лежаховѣ слѣдующіи книжки:

- 1) Еухологійонъ си есть Требникъ изданъ въ Монастири Уневскѣмъ года 1739.
- 2) Малый Требникъ (16ка) на 309 означеныхъ карткахъ, печатанный г. 1722 безъ заголовного листа и кѣпця.
- 3) Траgedya nieukojonych pełna żalów okrutnych boleści Jezusowych w siedmiu niegdyś kazaniach w Stawropigii Lwowskiej ogłoszona przez X. Donata Popielewicza z S. B. W. superiora Świętospaskiego. We Lwowie w drukarni Jana Filipowicza R. P. 1761.

4) Katechizm Rzymiski kosztem J. W. IMCI Xiędza Michała z Granowa Wodzickiego Biskupa Przemyckiego wydrukowany w Przemyślu 1763 w drukarni Coll. Soc. Jesu.

Веч. О Жертводателю складає поляку Капітула.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Пережмышль, дня 19. Лижня 1903.

† **Константинъ**
Епископъ.
О. Іоанъ Стрыйскій,
Капцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1903.

Выдано 21. Липня.

Ч. X.

Ч. 38.

Ч. 334/орд. О кончинѣ св. Отца Льва П. XIII.

КОНСТАНТИНЪ ЧЕХОВИЧЪ

Божю Милостію и св. Апостольскаго Престола благословенемъ
Епископъ Перемыскій, Самбѣрскій и Сянѡцкій,
Всечестному Духовенству и Возлюбленнымъ Вѣрнымъ Епархіи
Поздоровлене въ Бозѣ и Архіерейске благословене!

Сумно вразила Насъ вѣсть о слабости св. Отца Льва П. XIII. Уже самъ приклонный вѣкъ Головы Церкви казанъ обавляти ся о тое такъ дороге намъ цѣлому католицкому свѣтону житю. А обставины, середь котрыхъ св. Отець проживавъ, ограниченъ на одну палату Ватиканьску, положену въ мѣсци, котре въ лѣтѣ не естъ здорове, якъ и спека теперь въ Римѣ пану юча, тымъ бѡльше непевиность Нашу побѡльшали. Тожъ на першу вѣсть о слабости такъ щиро Нами любленого Вѡтца Христіянства, найлѣпшого нашего Вѡтца, Мы завѡзвали Васъ, дорогі Братя

до горячихъ молитвъ о привернене здоровья Льву XIII. и Мы такожъ заносили щоденно сердечнїи молитвы до Подателя всякого блага о продовжене того дорогого жита.

Но инакне рѣшивъ Всемогучїи Богъ. Дня нинѣшного Мы одержали письмо Его Екцелленціи Высокопреосвященнаго Митрополита Нашого Кирь Андрея, що вчера, дня 20. н. ст. Липня о годниѣ 4 мін. 4 Святѣйшїи Отець Левъ XIII скѣнчивъ жите.

Хотяи при такъ высокѣмъ вѣцѣ, судячи по людски, лишь малу можна було мати надѣю на щасливый перебѣгъ слабости, вѣсть тая вразила Насъ тяжко. Мы бо, маючи тоє щасте вѣдѣ больше якъ десяти лѣтъ, кѣльократно видѣти въ Бозѣ почившаго Пану Льва XIII., видѣти, здавало ся, такъ слабосильнаго старця, а заразомъ подивляти тую надзвычайну память, ти превелкїи силы духа а такожъ поглядати на такї премудрї дѣла и таку незвычайну управу Кораблемъ Петровымъ, Церквою Христовою — видѣлисьмо въ тѣмъ чудо Бога Всемогучаго, котрый въ тыхъ тяжкихъ для Церкви часахъ удержувавъ Своего избранника такъ незвычайно довго на престолѣ св. Петра.

Скѣнчило ся однако по невыслѣдымымъ совѣтамъ Божиимъ тоє велике жите, замкнула ся одна карта въ исторїи Церкви Христової, славный и великїи керманичъ склонивъ Свою голову, лишило ся немѣчне тѣло а душа праведна и свята Намѣстника Христового пошла передъ престолѣ своего Спасителя, щобы зъ рукъ Его отримати нагороду за свои труды, працѣ, молитвы, посты, за цѣле свое святе жите, за свои заслуги. А заслуги ти были незвычайнїи и великїи.

Левъ XIII. родився дня 2. марта 1810 р. въ Карпинето, въ Италїи, изъ знатної родини графѣвъ Печчі и отримавъ на св. крестѣ имена: Іоакимъ, Винкентїи, Рафаиль, Альойзїи. Вѣдѣ дитинства въ щирої побожности выхованый а обдареный вѣдѣ Бога незвычайными талантами, кѣнчивъ школы зъ найкрасшними успѣхами и вже въ 22. роцѣ жита скѣнчивъ науки въ римскої колегїи зъ степенемъ доктора теологїи. Дальше вѣддавався на-

укамъ въ Академіи духовной для дворянъ, зъ нѣдки виходять члены дипломатіи Папскои; скѣпчивши тую збѣставъ папскимъ пралатомъ а въ р. 1837 отримавъ рукополагане на іерея. Въ р. 1843 назначивъ его Папа Григорій XVI на Нунція въ Бельгіи, и въ тѣмъ роцѣ збѣставъ яко Нунцій Архієпископомъ въ Дамієтъ въ предѣлахъ невѣрныхъ. Въ р. 1846 збѣставъ епархіальнымъ епископомъ въ Перуджіи, затримуючи титулъ Архієпископа, и на тѣмъ престолѣ Архієрейскимъ розвинувъ надзвычайну дѣятельность, стараючи ся передовсемъ о належите выховане молодого священства въ своей семинаріи. Въ р. 1853 отримавъ зъ рукъ Папы Пія IX достоинство Кардинала, и позбѣставъ на епископствѣ въ Перуджіи до р. 1878, отже черезъ 32 лѣтъ, т. е. до хвилѣ, коли Провидиѣе Боже покликало его на Голову Церкви.

Дня 7. лютого 1878 умеръ Папа Піи IX, дня 19. лютого збѣбрали ся Кардиналы на конкляве, щобы vybrати нового Папу а вже слѣдующого дня 20 лютого, при третѣмъ голосованю збѣставъ Кардиналъ Іоакимъ Печчі 44 голосами, на 61 голосующихъ, выбраний Головою Церкви, а дня 3. Марця вѣдбула ся торжественна коронація нового Папы.

Въ сумнѣмъ ставъ заставъ Левъ XIII. положене Церкви и Головы Єи, коли обнявъ правлене. Папску державу, котра вѣдъ вѣковъ належала до Папѣвъ, забрали, и ограничили Папу на одну палату Ватыканьску. Вороги Церкви зъ наругою вѣдносилися до священства и Головы Єи, а правительства заняли декотрі впростъ неприязне, инші обоятне становище супротивъ Церкви и Папы. Здавало ся, що Церковь що разъ бѣльше упадати буде, що повага Папѣвъ вже бѣльше непѣднесе ся. Левъ XIII. Своєю мудростію и працею, Своєю святостію и праведностію, Своими посланіями и науками, Своими превеликими трудами пѣднѣсь на ново тую повагу, и свѣтъ пѣзнавъ, що Церковь католицка то сила, зъ котрою числѣти ся мусить. Не лише католицки монархи, але и инновѣрцѣ удавали ся до Льва XIII. зъ своимъ поклонѣмъ а въ важныхъ справахъ и въ спорахъ рѣж-

ныхъ Его на своего судью просили. И Божя благодать спочивала видимо на томъ Намѣстнику Христовомъ и жадень Папа только великихъ памятокъ, только юбилеѣвъ необходимъ, якъ Левъ XIII. Обходивъ пятьдесятълѣтний и шѣстьдесятълѣтний юбилей Свого священства, пятьдесятълѣтний Свого епископства, установивъ рокъ юбилейный свитый въ р. 1900 для вѣчного мѣста Риму, а рокъ пѣзнійше для цѣлого свѣта католицкого, а въ минувшомъ и бѣжучомъ роцѣ обходивъ юбилеѣ: 25-лѣтний понтифікату, 50-лѣтний кардинальства, и 60-лѣтний епископства.

Зъ нагоды тыхъ юбилеѣвъ и мы Русины удавался до Риму, щобы тому великому Папѣ и тому правдивому Вѣтцеви всеѣхъ вѣрныхъ зложити нашъ поклѣнь и отримати Его Апостольске благословенство. И все вы дорогі брати, котрі булисте тамъ разомъ зъ нами, засвѣдчите менѣ, якъ щиро насъ Левъ XIII. приймавъ, якъ вѣдь серця насъ благословивъ, зъ якими чувствами радости, зъ якою вѣрою крышкою вы зъ вѣдтамъ вѣдохдили, якъ лѣпшими вы ставали ся. Мы все мали слезы въ очахъ: епископы и священники, мужчины и женщины, интелігенція, мѣщане и селяне! Я небуду повтаряти того, що я по каждой подорожи до Риму, до нашего Вѣтця, вамъ сказавъ, я лише пригадую, що кождому зъ насъ позѣстане найдорожшою памяркою ажъ до смерти тая хвиля, коли бачивъ св. Отца Льва XIII., коли отримавъ Его благословенство.

А и въ той послѣдній слабости, коротко передъ смертію, приславъ намъ всемъ: епископови и капітуль, священству и вѣрнымъ въ послѣдний разъ Свое вѣтцѣвске, Апостольске благословенство.

Найкешъ тоє послѣдне благословенство нашего Вѣтця буде намъ дорогою памяркою, най здѣлає насъ щастливими; а щастливими здѣлає насъ, если Его науки слухати будемо. Въ всеѣхъ Его письмахъ и посланяхъ перебиває ся одна гадка: цѣле щасте можна знайти лише въ Церквѣ Христовѣй, она стоить на сторожи всего доброго, всего красного, всего чесного, она одна

може забезпечити задоволенє тутъ и щастє въ вѣчности; тожь обовязкомъ всѣхъ Церкви св. и си наукъ крѣпко держати ся. Заховуючи тую дорогу памятку по въ Бозѣ почившомъ великомъ Папѣ, „вѣчную память“ окаямъ любовь нашу къ Нему молитвами нашими.

Дятого взываемъ Васъ, Дорогі Братя:

1. Въ слѣдуючу недѣлю перечитати вѣрнымъ той листъ Нашъ и заповѣсти за упокойні богослуженя за упоковшого ся Льва П. XIII.

2. Черезъ три дни по собѣ непосредно наступаючі маются вѣдправляти заупокойні Службы Божі зъ парастасомъ; вѣдъ дня отримани сего письма и кожного дня ажъ до укѣнченя тридневныхъ богослужень має ся дзвонити рано, въ полудне и вечерь. На одень день заупокойного богослуженя запросити належить мѣсцеві власти.

Если до котрой парохіи належить бѣльше церквей, то першого дня належить вѣдправити богослуженє въ матерной, а слѣдуючі дни, пѣсля числа дочерныхъ, въ дочерныхъ церквахъ; дебы однако обставины того вымагали, всѣ три дни въ матерной церквѣ.

3. Въ Ектеніяхъ и при великомъ входѣ маєя воспоминанє Святѣйшого Папы Римского оставляти ажъ до пѣзнійшого розпорядженя, котрымъ обвѣстится вступленє на Престоль нового Папы.

4. Покѣнчивши выше сказані заупокойні Службы Божі належить на всѣхъ парохіальныхъ Службахъ Божихъ въ Недѣлѣ и Свята брати такожъ Службу „о призваніє помощи св. Духа“ въ намѣреню выбору нового Папы Римского, о чѣмъ вѣрнѣхъ повѣдомити належить.

Благодать Бога съ всеми вами!

Дано въ Перемышли при Нашомъ катедральномъ Храмѣ Рождества св. Іоана Крестителя дня 8/21 липня р. Б. 1903.

О. ІОАНЪ СТРЫЙСКІЙ
канцлеръ.

† **Константинъ**
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1903.

Выдано 7. Сернія.

Ч. XI.

Ч. 39.

Ч. 348/орд. О выборѣ нового Папы римского.

КОНСТАНТИНЪ ЧЕХОВИЧЪ

Божю Милостію и св. Апостольскаго Престола благословенемъ
Епископъ Перемыскій, СамбѢрскій и СянѢцкій,
Всечестному Духовенству и Возлюбленнымъ ВѢрнымъ Епархіи
Поздоровлене въ Бозѣ и Архіерейске благословене!

По болестно вѢдчутѢй тяжкой стратѢ, яку св. кат. Церковь понесла черезъ кѢнчину б. п. славнаго и великаго Папы Льва XIII, ПровидѢне Боже въ своимъ неизреченѢмъ милосердію возрадовало весь свѣтъ католицкій. Божескій Женихъ и Сладчайшій Господь Іисусъ подавъ Своей невѣстѢ ЦерквѢ вѢдь Него основанѢй нову видиму Голову, новаго Керманича лѢди Петровои.

За вдохновенемъ бо св. Духа св. Колегія кардиналовъ св. Римской Церкви, збрана на конклизе по короткихъ парадахъ выбрала кардинала **Юсифа Сарто** Патріарху Венеціи на Намѣстника Христового, на Наслѣдника св. верховного и первоначального Апостола Петра, на Папу Римского, котрый прибравъ собѣ имя Пія X.

Тожъ всѣ католики всей вселенной щирымъ сердцемъ а зъ глубокою влочностію за Ёго всемилостиву опѣку о виноградѣ Христовый, обявлену такъ скорымъ выборомъ нового Намѣстника Христового, радуются, яко маемо Папу!

И нашъ вѣрный рускій народъ цѣлою душою подѣлитъ тую превелику радѣсть цѣлого свѣта католицкого, божь мы потомки нашихъ славныхъ предковъ, котрѣ въ соединенію зъ св. Римскою Церквою добровольно приняли единоспасающую вѣру Христову, за ню кровь свою проливали, святыхъ угодниковъ Божихъ выдали и свое дочасне и вѣчне щасте покладали на материнскѣмъ лонѣ св. катол. Церкви! — божь и мы днесъ живою — зеленою лѣторослею превеликою и плодovitой лозы Христовой пѣсля словъ „*Азъ емъ лоза — вы же рождіе*“ (Іоан. XV. 5), живыми членами Тѣла Христового, вѣрными дѣтьми единоп, святои, соборнои и апостольскои Церкви!

Воодушевленій радостнымъ событемъ скорого выбору нового Святѣйшого Отца Пія X. подаемо тую радѣстну вѣсть до вѣдомости Всечестного Духовенства и всего намъ повѣреного духового стада.

Радѣстнѣи хвилѣ мило вражають сердце человекъ, корыстно успособляють тоеже до зрозумѣня и запамятаня певнои, хвилѣ вѣдповѣднои, правды и науки, неменьше и до принятія всказѣвки на дальшій путь житія, котра зможе убезпечити тревалѣсть радости и щастя.

Радѣсть, котру Вамъ нынѣ обвѣщаемо, дае Намъ нагоду пригадати Вамъ хотя въ короткѣмъ начерку науку св. Церкви о главенствѣ Папы.

Кожда родина має свою голову; нѣяке товариство, анѣ громада, анѣ край и держава не може обѣйти ся безъ верховного начальника, котрыйбы товариствомъ чи громадою, краемъ або державою управлявъ. Безъ такого устрою утримане ладу булобы немислимимъ. И дѣйствию нѣтъ родины безъ вѣтця — опѣкуна; нѣтъ товариства безъ зверхника; нѣтъ вѣйска безъ вожда; нѣтъ державы безъ начальника.

Тожъ и Церковь Христова, яко найсовершенѣйше товариство людей на земли, котре зъ волѣ и постановленія еи Учредителя должно вѣдзначатися едностію загальною, розляною по всѣхъ свѣта народахъ, едностію вѣчною, бо до скончанія вѣка тревати маючою, едностію внутрешною — бо пануючою надъ волею и розумомъ людскимъ, мусить мати голову. Божескій Основатель Церкви Христовой

не перестає вправдѣ бути єи невидимою головою и яко такоїі нею управляти и опѣковати ся. Вѣнъ увѣривъ насъ, що „Азъ съ вами єсмь до вся дни до скончанія вѣка“ (Мат. XXVIII. 20). Но Вѣнъ совершивши Своє Божеске посланництво ту на земли, коли приближавъ ся часъ Его крестной смерти, коли и недалеко була хвили Его славногo вознесеня на небо, поставивъ въ особѣ св. Апостола Петра и єго законныхъ наслѣдникѣвъ Своего намѣстника, котрый яко видима голова Церкви именемъ Христа мавъ держати сторожу надъ єдностію Церкви и нею управляти.

Въ Кесаріи Филиповѣй Господь Іисусъ запытавъ апостолѣвъ „вы же кою мя глаголите быти?“ На що Сімонъ Петръ вѣдповѣвъ: „Ты єси Христосъ Сынъ Бога живаго.“ Спаситель же каже ему: „Блаженъ єси Сімонъ варъ Іона, яко плоть и кровь не яви тебѣ, но Отецъ мой, иже на небесахъ. И азъ тебѣ глаголю, яко ты єси Петръ и на семъ камені созижду церковь мою и врата ада не одолѣють єї. И дамъ ти ключи царства небесного и еже аще звяжеши на земли, будетъ звязано на небесахъ и еже аще розрѣшиши на земли, будетъ розрѣшено на небесахъ.“ (Мат. XVI. 15—19).

Ту предвѣсѣмъ апостоль Петро зѣставъ поставлений каменемъ угольнымъ Церкви. Чимъ фундаментъ въ будынку, тымъ єсть Петро и кождый его наслѣдникъ въ Церквѣ. Фундаментъ въ будынку єсть конечностію, єсть спѣйнею а єдностію цѣлого будынку. Петро протє єсть Церкви Христовой частію конечною, зъ котрой протекає єи спѣйня, тревалѣсть и єднѣсть, якъ въ кождѣмъ товариствѣ такъ и въ Церквѣ Христовѣй частію конечною єсть зверхнѣсть єсередоточена въ єдиѣй особѣ. Петро одже ставъ верховнымъ зверхникомъ цѣлой Церкви Христовой.

Той урядъ утвержає єще Христосъ Господь символомъ ключѣвъ. Символь бо ключѣвъ загально выражає найвысшу и цѣлковиту власть въ обємъ замыканой ними рѣчи-зданя или товариства. Такъ Сладчайший Спаситель всяку власть, яку мавъ на небѣ и на земли, передавъ св. Петрови дѣлаючи єго єдинымъ, найвысшимъ и независимымъ вѣдѣ нѣкого зверхникомъ цѣлой Своей Церкви.

Ту ю найвысшу власть дану Петрови Христосъ Господь недовго передъ своею страстію бо на тайной вечери утвердивъ и ближе пояснивъ при нагодѣ спору апостолѣвъ, котрыйбы мѣжъ ними бувъ бѣльшимъ? Звернувшись до Петра мовить Господь: „Сімонє, Сімонє, се сатана проситъ васъ, дабы съязъ, яко пшекицу. Азъ же молихся о тебѣ, да не оскудѣетъ вѣра твоя: и ты нѣкогда обрящя утверди братію твою“ (Лук. XXII. 31—32). Тыми словами Христосъ Господь и єгѣрь закончивъ и Петрови вѣддавъ начальну зверхнѣсть надъ братією, котра єсть живою Церквою Христовою. Общянымъ даромъ непогрѣшимости вѣры Петровой Господь Іисусъ накладавъ на установленого зверхника обовязокъ утверджаня братіи с. є. цѣлой Церкви въ вѣрѣ, тои братіи, котру дѣяволь пожадає пересѣваючи якъ пшеницю.

По своимъ же воскресеню маючи Христось Господь вже опустити своихъ апостоловъ и вѣдойти до неба еще разъ подтверждаетъ ея найвысшу власть св. Петра. Надъ озеромъ Тиверіадстѣмъ трикратно Сладчайшій Спасительъ пытае си Петра: *Симоне Йоанинъ любиши ли мя?* а по его вѣдповѣди. „*Ей Господи, ты вѣси, яко люблю, тя*“ мовить ему Господь: „*ааси аицѣмъ моимъ*“ и двукратно „*ааси овцѣмъ моимъ*“ (Іоаннѣ, XXI. 15—17). Въ тыхъ словахъ зѣоставъ св. Петрови повѣренній найвысшій урядъ пастырскій цѣлого вѣрнаго стада Христоваго, урядъ научаня, провадженя и управленя всѣми пѣддаными т. е. вѣрными и ихъ настоятелями, епископами, а силою того уряду св. Петро ставъ намѣстникомъ Христа на земли, видимою головою Церкви Христовой, первымъ найвысшимъ ея звѣрхникомъ и пастыремъ, первымъ папою т. е. Вѣтцемъ всѣхъ вѣрныхъ християнъ и епископѣвъ цѣлой вселенной.

И дѣйстно самі апостолы на основѣ повысшихъ всѣхъ сихъ изреченій Христа Господа всюды и всегда признавали св. Петрови первенство и начальство верховне. Вѣнъ же совѣтно выконуе удѣлену ему найвысшу власть. — По вознесеню Господнѣмъ, коли апостолы повернули зъ горы елеоньской, вѣнъ первый розказуе и переводить выбѣръ апостола на мѣстце Юды — предателя. По сошествію св. Духа вѣнъ первый розпочинае проповѣдане евангелія въ Єрусалимѣ; вѣнъ первый собирае и утверждаетъ перву Церковь; вѣнъ первый дѣлае въ имя Христа перве чудо; вѣнъ первый именовъ всѣхъ апостоловъ вѣдповѣдае; вѣнъ первый отвирае поганомъ двери до вѣры и царства Христоваго; его такожь яко звѣрхника и начальника старае ся увязнити власть противна проповѣданю евангелія. — Дятого то и всѣ Отцы св. и учителѣ Церкви первыхъ вѣкѣвъ согласно словомъ и дѣломъ признавали св. Петрови найвысшу власть въ Церквѣ Христовѣй. „Потреба було мовить св. Іоаннѣ Златоустый, щобы той замкнувъ товариство апостоловъ, котрому Господь вѣддавъ старане о цѣле свое стадо. Петро, мовить далше, буйъ княземъ всѣхъ апостоловъ“. „Возносячи ся на небо, пише св. Амврозій, оставляе заступника любви своея на земли.“ „Петро, додае св. Августинъ, всѣхъ апостоловъ есть головою, сторожемъ неба, ключникомъ царства Божого, основанемъ Церкви“.

Но Церковь Христова мае перетрвати всѣ вѣки такъ, „що и врата ада не одолѣють ея;“ она мае до скончанія вѣка позѣстати такую въ цѣломъ устройствѣ, якою основавъ ея Сладчайшій Спасительъ, бо що есть божееке и незмѣине, жаднѣй змѣнѣ людскѣй пѣдлагати не може. Колиже апостолы и св. Петро, яко смертнѣ люде могли лише короткѣй часъ жити на земли, конечно потреба було, щобы власть апостоловъ и ихъ головы св. Петра въ цѣлѣй повнотѣ переходила на ихъ наслѣдникѣвъ.

Законный проте кождочасный наслѣдникъ св. Петра на римскѣмъ епископскѣмъ престолѣ, черезъ него основанѣмъ и черезъ 25 лѣтъ занимаѣмъ, есть намѣ-

стникомъ Христовымъ, верховнымъ, головою Церкви католицкой, найвысшимъ пастыремъ и вѣтцемъ всѣхъ вѣрныхъ и епископѣвъ.

Така есть непрерывна наука св. католицкой Церкви черезъ всѣ вѣки. Того учитъ насъ св. Соборъ Ватиканскій орѣкаячи „св. Петро ажъ до теперѣшного часу и всегда въ своихъ наслѣдникахъ, епископахъ св. римского Престола черезъ него основаного, его кровію освященногo, жіе, предводитъ и судитъ“ — „самъ римскій Папа наслѣдникомъ блаженногo Петра, князя Апостолѣвъ, правдивымъ намѣстникомъ Христовымъ и головою цѣлой Церкви, есть Вѣтцемъ всѣхъ христіянъ и учителемъ, и въ блаж. Петрѣ вѣдъ Господа нашего Іисуса Христа повну получивъ власть провадження и управы Церквою вселенскою“ (Гл. 2. 3.

Хотя проте умеръ св. Петро, умирае поодинокій его наслѣдникъ - папа однакъ главенство Церкви или Папа яко дѣло Божо всегда жіе и по словамъ Божеского учредителя истновати буде до кѣнця свѣта сего!

Тую науку и вѣру въ серцю апостолѣвъ вцепивъ самъ Христосъ Господь, тон жадавъ вѣдъ всѣхъ исповѣдникѣвъ, коли мовивъ: *иже вѣру иметъ... спасенъ будетъ, а иже не иметъ вѣры, осужденъ будетъ*“ (Мар. XVI. 16) „*не вѣруй, уже осужденъ есть, яко не вѣрова во имя едиnorodного Сына Божіа*“ (Іоан. III. 18).

Пригадании Вамъ дорогі братя такъ важну правду нашої св. вѣры, тую головну науку Церкви св. католицкой о главенствѣ Папы и непогрѣшимомъ учительствѣ св. Вѣтца Церкви яко Намѣстника Христоваго и Наслѣдника св. Петра, зъ глубины души бажаемо, щобы она крѣпко вкоренилася въ сердцахъ Вашихъ, щобы все мали тое на памяти, цо, кто тую правду вѣры св., або яку иншу правду вѣры вѣдкиае, тымъ самымъ вѣдлучае себе вѣд Церкви и вѣдлучае вѣд вѣчного спасеня; щобы Вы по всѣ часы ажъ до послѣднего вѣддыху груди зъ сынѣвскимъ почитанемъ, повнымъ довѣріемъ, всегданьнымъ послушенствомъ и щирою любовію вѣдносили ся до найвысшого и наилучшого Вѣтца всѣхъ Христіянъ католикѣвъ.

Мы всѣ Русины, збулованіи на скаль Петровѣй, нашу святу вѣру и ея благодатнѣи средства, яко найдорожнѣйшій, вѣдъ Бога поданнѣи намъ скарбъ, яко найцѣннѣйшу спадцину по нашихъ предкахъ вѣрно переховуймо! Словомъ, дѣломъ и житемъ доказуймо непоколебимѣсть нашої вѣры, нашу сынѣвску любовь и привязане до единоспасающей св. Церкви католицкой и ея видимои верховной головы кождохасного Отця св.!

Мы всѣ Русины при укрѣпляючѣмъ насъ Іисусѣ по всей нашѣй можности причиняймо ся до сповненя Его Божескихъ слѣвъ „*и будетъ едино стадо и единъ пастыръ*“ (Іоаннъ X. 16.)

„Церковь Бога жива, нже естъ столпъ и утверждєніе истины“ (I. Тим. III. 15) „не любимъ словомъ ниже языкомъ, но дѣломъ и истинною“ (I. Іоан. III. 18), а вспоможемо до здѣйсненія пророческихъ слѣвъ незабвеннаго Папы Урбана VIII. „О мои Русины! черезъ Васъ надѣюся навернути востокъ на лоно св. катол. Церкви“ и собѣ уготовимо вхѣдъ до Церкви торжествующей и небеснаго блаженства!

Въ той цѣли зъ св. Псалмопѣвцемъ и царемъ Давидомъ сердечно воздыхаймо: „Аще забуду тебе — новый — Єрусалиме, забвена буди десница моя. Приляни языкъ мой гортани моему, аще не помяну тебе, аще не предложу Єрусалима, яко въ началъ веселія моего (Псал. 13, 6, 6)!

Зъ Нашого Архіерейскаго обовязку высылаемо въ имени Нашѣмъ, капитулы, всего епархіального клиру и повѣреннаго Намъ вѣрному народу принагѣдну адресу до Святѣйшаго Вѣтца зъ заявою загальнои нашей радости, сынѣвскон любви и непоколебимон вѣрности и преданности къ св. Римскому Престолу а заразомъ предкладаемо смиренне прошене о вселаскаве удѣлене всѣмъ намъ Апостольскаго благословенія.

Мы крѣпко вѣруемо, що Духъ св. всемогучою своею благодатию всегда буде просвѣщати и укрѣпляти Святѣйшаго Папу Пія X. въ всѣхъ Єго дѣлахъ вѣдносячихся до управы св. Церквою. Но послѣ обѣтницъ Сладчайшаго Спасителя „елика аще чєсо просите отъ Отца во имя мое, дастъ вамъ“ (Іоан. XVI. 23) нашимъ обовязкомъ естъ заносити до Бога горячій молитвы и прошенія, щобы милостиво заховавъ Єго Церкви святѣй „въ миръ цѣла, честна, здрава, долгоденствующа и правоправяща слово своея истины.“ Тѣмъ поручаемо всѣмъ Преч. Настоятелямъ Церквей нашей Епархіи, щобы :

1) получивши тое Наше Архіерейске Посланіе заразъ въ перву недѣлю на Божеств. литургіи тоеже вѣрному народу вѣдчитали по св. Евангелію мѣсто проповѣди, на той св. литургіи долучили „Службу благодаренія за полученіе прошенія“ по заамвонной молитвѣ при выставленю Найсв. Дарѣвъ вѣдспѣвали пѣснь благодарственну св. Амброзія „Тебе Бога хвалимъ“ а по отсутствіи внесли трикратно многолѣтствіе Святѣй. Вселенскон Архіерею Пію Папѣ Римскому!

2) въ слѣдующу же недѣлю на св. литургіи долучили „службу на всякое прошеніе“ зъ воспоминанемъ въ дотычнѣй ектеніи имени Святѣй. Отца Пія, а по заамвонной молитвѣ зъ народомъ побожно вѣдмовили на интенцію Св. Отца „5 Отче нашъ“ 5 „Богородице Дѣво“ и 1 разъ „Вѣрую“;

3) вѣдъ получения сего Архіерейскаго посланія при св. литургіяхъ и всѣхъ

богослужебныхъ чинахъ пося установы нашего св. обряду воспоминали имя Свя-
тѣйшаго вселенскаго Архіерея Пія Папу Римскаго.

Благодать Господа нашего Іисуса Христа со всѣми вами аминь.

Дано при Нашѣмъ катедралиомъ Храмъ Рождества св. Іоанна Крестителя
въ Перемишля днѣ 6. Серпня 1903.

† КОНСТАНТИНЪ
ЕПИСКОПЪ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1903.

Выдано 27. Серпня.

Ч. XII.

Ч. 40.

Ч. 362/орд. О вправахъ духовныхъ.

Якъ минувшихъ лѣтъ, такъ и въ бѣжучомъ роцѣ, вѣдбудутся въ Перемышли вправы духовныя, а то пѣдъ проводомъ Всч. О. І. Волосяньского, пароха въ Краковѣци.

Вправы тѣи зачнутся дня 22. вересня н. ст. о годинѣ 8. вечеромъ, а закончатся вѣспѣльнымъ св. Причастіемъ дня 26. вересня рано.

Задача клира Христоваго прекрасна, внесла и высока, бо Священство мае бути проводникомъ народа, показовати ему дорогу, котрою поступати мае, щобы и въ томъ житію знайшовъ можливе на земли задоволене, и въ будучомъ позыскавъ собѣ щасте вѣчно. Однако задача тая стаеся въ теперѣшныхъ часахъ не легкою. Рѣжнороднѣ струѣ пруть на суѣспѣльность, жите стаеся щоразъ менше спокѣйнымъ, выринають що разъ новѣ пытаня, многѣ, незважаючи на тое, чи покликанѣ до того и чи пѣдготовленѣ належито, берутся рѣшати найважѣйшѣи справы забуваючи на тое, що кожду справу треба рѣшати въ дусѣ Христовѣмъ, на кожде пытанѣ задивлятися зъ тои точки, яку Христосъ лишивъ намъ яко законъ.

Священство, стоячи посередѣ тыхъ струѣ рѣжнородныхъ, обтяжене справами душпаствырскимѣ, немогучи залишити и справъ мате, іальныхъ, конечно до жи-

тя потребнихъ, не есть неразъ въ можности щоденно, або хотяй рѣдше, належито зѣбрати духа свого, щобы перевести розмышляне надъ Богомъ, надъ своимъ призначенемъ, надъ собою самымъ, щобы всегда належито обновлятися и освящати, а неразъ може приключитися, що и священникъ, необновляючися, пѣрваний струєю, яка около него кружить, забуде на законъ Христовъ.

Тожъ найлѣпша рѣчь вѣдъ часу до часу вѣдбути вправы духовнѣи чи то въ якомъ монастыри, чи въ иньомъ мѣсци.

Случайнѣсть къ тому даеся Вамъ дорогѣ Братя, въ догоднѣомъ часѣ и догоднѣомъ мѣсци. Тожъ прибувайте численно, а обновившися на тыхъ вправахъ зъ подвояною ревностію будете працювати надъ вѣрнымъ нашимъ и щирымъ народомъ, не забуваючи такожь на освящене и щасте власне.

Помѣщене приладитя въ домѣ пресвитеріальнѣомъ и въ семинаріи а кто намѣряе взяти участь въ тыхъ вправахъ духовныхъ, зволить до 18. вересня повѣдомити о томъ Вспр. о. крил. А. Зубрицкого, адресуючи до Всеч. катедрального уряду парохіального въ Перемышли.

Такъ епископъ якъ и П. Т. члены капітулы возьмутъ участь въ тыхъ реколекціяхъ, протое въ томъ часѣ не буде можливо удѣляти послухань.

Перемышль, дня 23. Серпня 1903.

† Константинъ
Епископъ.

Ч. 41.

Ч. 4779. Речинець подаваня ся до пѣвческаго заведеня.

Въ цѣли приняти воспитанникѣвъ до пѣвческаго заведеня фундаціи бл. п. Еппа Сяѣгурского въ Перемышли на рѣкъ шк. 1903/4 вызначае ся речинець на день 1. жовтня 1903 р. н. ст.

Условия до приняти необходимо потребнѣи суть слѣдующіи:

- 1) укѣнченнѣи 17-тый рѣкъ житя;
- 2) непорочнѣость обычаѣвъ;
- 3) укѣнчена четверта або по крайной мѣрѣ трета кляса школѣ народныхъ зъ добрымъ успѣхомъ;
- 4) добрый чистый голосъ.

Убѣгатель довжний свои поданя неостемпльованнѣи, заосмотреннѣи въ потребнѣи свѣдоцтва, посредствомъ дотычныхъ урядѣвъ парохіальныхъ Еп. Консисторіи предложити найдалше до 25. вересня с. р. а сами лично дня 1. жовтня н. ст. явитись въ школѣ дяковскѣи Институту въ Перемышли. Кто зъ кандидатѣвъ высше наведенныхъ условіи не доповинтъ, того подане не буде увзглядане.

Мѣсто формального свѣдоцтва крещеня може дотычний урядъ парох. сопроводжаючи подане убѣгателя, подати рѣкъ, мѣсяць и день уродженя просителя а такожъ имя и станъ вѣтця его.

Вѣдъ Еп. Консисторіи.
Перемишль, дня 24. Серія 1903.

Ч. 42.

Ч. 4672. О высылцѣ вѣдозвъ Товариства св. Петра громадамъ.

На прошене выдѣлу товариства св. Петра у Львовѣ поручася прилежачій /- примѣрникъ вѣдозвы того товариства до громадъ оповѣстити парохіянѣмъ и захотити ихъ до вступленя въ члены сего вельми хосенного товариства. Примѣрники вѣдозвы належитъ доручити такожъ дочернымъ громадамъ.

Вѣдъ Еп. Консисторіи.
Перемишль, дня 24. Серія 1903.

Ч. 43.

Ч. 4604. Справоздане и вѣдозва филии Товариства запомогии убогихъ гр. к. Церквей им. св. Ап. Петра въ Перемишли.

Отвѣтно до зазиву Преосвященнаго Еп. Ординаріату (Вѣстникъ Еп. ч. VI. ст. 26 с. р.) вѣдбули ся дня 2 червня с. р. I загальніи Зборы товариства запомогии убогихъ гр. к. Церквей им. св. Ап. Петра въ Перемишли. На тыхъ зборахъ выбрано предсѣдателемъ филии о. Крилошанина Михаила Мрыца, 8 выдѣловыхъ, 4 заступникѣвъ и комитетъ надзирающій зъ 3 осібъ. На засѣданію Выдѣлу дня 29. червня с. р. уконституовавъ ся тойже, выбираючи зъ помѣжь себе заступникомъ предсѣдателя Впр. о. Зенона Крвавича, декана Перемыско-загородского, секретаремъ о. Льва Несторовича, касиромъ о. Назарія Чабана а контрольоромъ о. Пгнатія Калужняцкого, прочіи члены выдѣла Впр. о. крилошанинъ Зубрицкій, о. Ю. Падохъ, о. А. Борисевичъ, о. I. Преторіусъ.

Подаючи до вѣдомости Впр. и Всеч. ОО. Собратей епархіальныхъ о заснованю ся такъ хосенного а въ теперѣшній добъ необходимого товариства, якъ такожъ о уконституованю ся выдѣлу, звертаемъ ся теперь до загалу патріотичного и жертволюбивого нашего Священства, щобы своими жертвами и громаднымъ при-

ступенемъ въ члены що ино завязаного товариства дало ему можливість стати сейчасъ на сильныхъ основахъ. Теперѣшній бо духъ часу застрашаючо грѣзний неспокойный, переворотный. Всѣ тоє бачать и на тоє увагу звертають. Во виду того неможна бути рѣвнодушнымъ, коли грозить небезпеченство епидеміи, то заходить потреба средствъ предохраненныхъ. И такую цѣль має наше товариство — подавати помѣчь удѣлюванемъ безпроцентовыхъ запомогъ на будову новыхъ и вѣдповлене старыхъ Церквей — крѣпостей св. вѣры, заборона св. обряду и народности нашей. О различного рода перешкодахъ мѣстевыхъ и не споминати — неразъ дробка вѣрныхъ сыновъ св. Церкви и обряду зъ мужествомъ подиву достойнымъ боре ся зъ гѣркою долею и зъ всякими перешкодами, зъ самоотверженемъ заходить ся около будовы Церкви — и однакъ не въ силѣ безъ посторонной помочи святого дѣла доконати.

На чинхъ же раменахъ спочиває ведене, ширене и оборона справъ нашихъ, священству такъ близкихъ — питомыхъ? Мы Христомъ поставленіи „стражію дому Израилева“ есьмо изъ самого стану нашего покликани духа вѣры, побожности, привязани до св. обряда пѣддержовати, крѣпити и на достойну высоту пѣднести. Однакъ лише въ соединеніи сила!

Если же получимо ся въ одну громаду, то нашѣ дѣла вѣчно будутъ кулявѣти. А кто на томъ найгѣрше выйде? Очевидно що наша Церковь, нашъ обрядъ и нашъ народъ.

Зъединити ся и то скоро зъединити ся — лежить въ нашѣмъ интересѣ такъ дуже, що хіба слѣпый сего видѣти не буде. И таке сполучене матеріальне для всѣхъ насъ неощененой ваги и наслѣдковъ мусять насъ згуртовати въ товариствъ св. Петра. Знаємо що до належитого переведеня якои будь справы крѣмъ силы моральной треба грошей. Черезъ приступлене цѣлого Священства, Церквей, брацтвъ, Институцій нашихъ а такожъ и всѣхъ вѣрныхъ до товариства св. Петра, утворилибы мы легкимъ заходомъ институцію розпоряджаючу рѣкомъ рѣчно тысячнымъ капиталомъ — тогды товариство св. Петра въ своей прекрасной и полезной цѣли будова и украшене Церквей а черезъ тоє скрѣплене и пѣднесене ввыше нашего обряда — станулобы вѣдразу на высотѣ своей задачи.

Думаємо що нашъ покликъ въ такъ пекучѣй а животной справѣ не перейде безслѣдно и никто изъ Всч. ОО. Собратей, хвальныхъ брацтвъ и пр. рационально не вѣдмовитъ своего приступленя въ члены товариства св. Петра — а и тѣмъ що до него належать не пожалуютъ труда придбати для доброй справы якъ наибѣльше число членѣвъ.

Выдѣль товариства доперва пѣзнѣйше поименує делегатѣвъ деканальныхъ якъ такожъ выготовитъ карты членскѣй — теперъ просить всѣхъ ОО. Душпаствъ рѣвнѣ заняти ся збиранемъ вкладокъ и вѣдъ часу до часу передавати ОО. Деканамъ або впрѣсть до выдѣлу вѣдсылати. Пригадуємо що вписове выноситъ 1 кор.

членська вкладка вѣдъ особи физичной 1 к. а моральной 5 к., члены основатель 50 коронъ найменше а спомагаючі 10 кор. найменше.

Вѣдъ Выхѣду филии Товариства запомоги убогихъ гр. к. Церквей имени св. Ап. Петра въ Перемишля. Перемишль дня 20. Липня 1903. О. Михайль Мрыць председатель, О. Левъ Несторовичъ секретарь.

Списъ членѣвъ филии Товариства св. Петра въ Перемишля по день 20 Липня 1903 и зложеныхъ вкладокъ:

Вир. о. К. Волошинскій, Архиврзв. 11 к., о. А. Захаряевичъ 2 к., Церковъ въ Вышатичахъ 6 к., о. В. Гоцкій зъ Острова 2 к., Церковъ въ Островѣ 6 к., о. А. Вархолякъ зъ Орового 2 к., о. І. Куновскій зъ Бильча 3 к., о. Ю. Падохъ зъ Кривчи 2 к., о. Крвавичъ зъ Негрыбки 2 к., о. І. Максимовичъ зъ Перемишля 2 к., о. В. Головацкій зъ Медьки 3 к., Церковъ въ Медыцѣ 6 к., Брацтво въ Медыцѣ 6 к., о. Л. Несторовичъ зъ Перемишля 2 к., о. Н. Чабанъ зъ Перемишля 2 к., о. І. Урускій зъ Перемишля 2 к., о. М. Мрыць зъ Перемишля 2 к., о. В. Паславскій зъ Перемишля 2 к., питомцѣ: Ф. Байко, М. Горницкій, Р. Гуменюкъ, Ю. Пристань, І. Чеховичъ, В. Лапицкій, В. Ольшанскій по 2 к., ОО. І. Козаневичъ, о. А. Борысевичъ зъ Дрогоева, о. С. Баранецкій, по 2 к., о. М. Конко 1 к., о. І. Калужняцкій зъ Пралковичъ 2 к., Церковъ въ Пралковичахъ 6 к., о. В. Залескій, о. Преторіусъ зъ Буцова, о. А. Зубрицкій зъ Перемишля, о. І. Круликовскій по 2 к., Церковъ въ Довгомостискахъ 6 к., о. І. Хотинскій зъ Ярослава 2 к., Церковъ въ Наконечномъ 50 к., Церковъ въ Вѣльцѣ росновскоій 6 к., о. В. Венгриновичъ въ Наконечномъ 2 к., І. Гудзьо секретарь суду въ Сяноцѣ 5 к., О. В. Порождо зъ Глинська 2 к., Брацтво въ Глинську 5 к., о. Кокуровичъ зъ Бѣгалѣвъ 3 к., Церковъ въ Бѣгалахъ 6 к., Церковъ въ Лукавици 6 к., о. С. Метеля зъ Люблинця 6 к., деканатъ Бирчанскій 42 к., (а именно зложили по 2 к., ОО. І. Мацакъ, М. Гандякъ, І. Гвоздовичъ, І. Жарскій, В. Коритовскій, І. Маковей, Р. Прислонскій 4 к., М. Устіяновскій, І. Сабарай, Г. Пержило, А. Копистянскій І. Щевчикъ, Копыстянскій, Гудзьо, Городецкій, Чучкевичъ, Т. Савойка, П. Тустановичъ, Журавецкій, Калужняцкій,) О. Котысъ 2 к., Церковъ въ Телесниці 5 к., вѣдъ 11 господарѣвъ одноразовый датокъ 11 к., зъ Акафистѣвъ 9 к. 7., Дръ М. Долинскій лѣкаръ зъ Перемишля 2 к., Церковъ въ Буцовѣ 6 к., о. І. Карановичъ зъ Цетулѣ 5 к., о. І. Билинскій зъ Устрикъ дѣльныхъ 2 к., вѣдъ Церквей въ Устрикахъ, Ясени и Стрвяжику а 2 к., Церковъ ОО. Василянъ въ Кристынополи 6 к., деканатъ Куликѣвскій цѣлый 203 к. (а именно по 6 к. Церкви: въ Артасовѣ, Дорогошевѣ вел. и маломъ, Жовтанцяхъ, Звертовѣ, Зѣболкахъ, Колоденци, Колоднѣ, Печихвостахъ, Кукизовѣ, Руданцяхъ, Куликовѣ (мат. и дочер.) Гребенцяхъ, Нагорцяхъ, Передримихахъ, Могилянахъ. Новомъ селѣ, Кошелевѣ, Ременовѣ, Выслобокахъ, Стронятынѣ, Пѣдлѣскахъ, Судимовѣ, Удновѣ, Цеперовѣ и Честыняхъ,

а по 2 к. всѣ ОО. кондеканальні), П. І. Раставецкій нотаръ въ Куликовѣ 3 к.,
Дръ І. Крушинскій конципіентъ адвок. въ Жовквѣ 2 к.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемишль, 17. Серія 1903.

ХРОНИКА.

Презенты получили:

- Ч. 4057. О. Саламонъ Левъ на Честынѣ, дек. Куликовскаго.
- „ 4125. „ Тарновичъ Стефанъ на Ростайне, дек. Дуклянскаго.
- „ 4127. „ Журавецкій Григорій на Дрогомышль, дек. Яворовскаго.
- „ 4174. „ Паньковскій Николай на Устянову, дек. Устрицкаго.
- „ 4302. „ Дуркотъ Волод. на Мысцову, дек. Дуклянскаго.
- „ 4342. „ Набакъ Левъ на Честынѣ, дек. Куликовскаго.
- „ 4456. „ Домбровскій Діонизій на Выссову, дек. Бѣцкаго.
- „ 4480. „ Крайчикъ Николай, на Маковиско, дек. Ярославскаго.
- „ 4574. „ Клачинскій Антоній на Мороховѣ, дек. Сяноцкаго.

До каноничной институціи завѣзваніи.

- Ч. 4474. О. Левицкій Волод. на Грозьову, дек. Жукотынскаго.
- „ 4481. „ Тарновичъ Стефанъ на Ростайне.
- „ 4482. „ Саламонъ Левъ на Честынѣ.
- „ 4649. „ Паньковскій Николай на Устянову.
- „ 4650. „ Журавецкій Григорій на Дрогомышль.

Ч. 4119. Колтунюкъ Николай парохъ въ Тарнавцѣ, получилъ вѣдличія крыло-шанскія.

Ч. 4417. Гиссовскій Евгений укѣнченый богословъ получилъ вѣдпустку на Епархію Станиславовску.

Водпустку для поратованя здоровья получили.

- Ч. 4139. О. Калужняцкій Володимиръ на 4 недѣль.
" 4412. " Кульматыцкій Софроній на 5 недѣль.

Сопомочництва получили:

- Ч. 4587. О. Шевчикъ Іоанъ въ Дальовій дек. Яслиского.
" 4656, " Лысякъ Мирославъ въ Тыличи дек. Мушиньского.
" 4774. " Копытынскій Евгенийъ въ Липъ дек. Бирчаньского.

- Ч. 3940. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 17. Червня 1903 Ч. 78871 призволило дотацію зъ фонда рел. на 2 роки для экспонованого сотрудника въ Плоскѣмъ ad Галѣвка.
Ч. 4106. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 4. Липня 1903. Ч. 82868 продовжило таку сому дотацію на дальшій одень рѣкъ для сотрудника въ Речиговѣ.
Ч. 4215. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 8. Липня 1903. Ч. 86454 продовжило таку саму дотацію на дальшій одень рѣкъ для сотрудника въ Издебкахъ.
Ч. 4273. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 10. Липня 1903 Ч. 89534 продовжило таку саму дотацію на дальшій одень рѣкъ для сотрудника въ Тылявѣ.
Ч. 4377. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 23. Липня 1903. Ч. 94330 призволило на таку саму дотацію на одень рѣкъ для додати ся маючого сотрудника парохви въ Крукеншчахъ.

- Ч. 4427. Выказъ предметѣвъ и книгъ присланныхъ до музея и библиотеки капитульной.

Въ часъ каноничной визитаціи деканата Лѣского и Ольховецкого вышукано и отдѣлено, а опѣсля Веч. Духовенство тыхъ деканатѣвъ прислало до библиотеки капитульной слѣдующіи предметы и книги:

I. 1) Старый тканый шовковый фелонъ зъ епитрахилемъ изъ Берески дек. Балигор. 2) такойже фелонъ изъ Полонной дек. Ольхов. 3) плащениця мала (мовъ антиминсѣ) зъ XVI. вѣка зъ Церкви въ Высочанахъ ad Полонна, 4) сосудъ на св. Мирѣ и Елей (склянный въ деревлянѣмъ яцику) зъ Ропенки ad Ванькова, 5) два медайлѣоны зъ Лыцавы, 6) антиминсѣ шолковий Еппа Шумлянського.

II. Рукописныи книги: 1) стара метрика крещ. зъ Высочанъ ad Полонна, 2) Статутъ брацтва церк. зъ Тыржавы сѣльной, 3) Ирмологіонъ въ 4 зъ XVII. вѣка въ Высочанъ, 4) Ирмологіонъ зъ XVII. вѣка зъ Кальницѣ, 5) Акафистникъ (часть)

зъ XVII. в. зъ Кальницъ, 6) Евангеліе зъ початку XVI. вѣка зъ Голучкова ад Тырява сѣльна, 7) Евангеліе зъ XVI. вѣка зъ Лѣщавы горѣши. (хорошо писана), 8) Евангеліе зъ XVII. вѣка зъ Семушевой ад Тырява сѣльна, 9) Апостоль въ XVI. вѣка зъ Семушевой (зъ маргінесами), 10) Апостоль зъ XVI. вѣка зъ Лѣщавы горѣши., 11. Апостоль зъ р. 1502 зъ Середницъ дек. Лѣскаго (писаный въ лѣто 7010 (1502) рукою многогрѣшного Павла попа Сяноцкаго намѣстника въ градъ Сяноць при Церкви св. великаго Христова Мученика Димитрія), 12. Евангеліе учительное (in fol.) преданое Церкви Божій веси Яворнику при Храмѣ ст. вел. Муч. Димитрія. Выписалъ г. 1637 Іоаннь Гавриловичъ Іерей Яворницкій. За его милости Сельвестра Вовйтинскаго Епа Перемыскаго и Самборскаго, 13) Миней празднична (трефолой) отъ Септемвр. до 23. Апріля, въ второй части Тріодъ цвѣтна до вторника свѣтл. седмици (XVII. вѣк.), 14) Октоихъ (in fol.) зъ Лѣщавы горѣши. I часть гл. 1—4 зъ початку XVI. вѣка (почеркъ дуже хорошій), II. часть гл. 5—8 зъ XVII. вѣка, 15) Миней общая (in 4°) писана въ р. 1724, 1725 и 1727 зъ Лѣщавы горѣши. (въ части второй есть 3 проповѣди похороній и 10 праздничныхъ), 16) Часословъ in 4° зъ мѣсяцословомъ и уставомъ зъ XVII вѣка зъ Середницъ, 17) Часословъ in 4° зъ XVII вѣка зъ Постолова, 18) Тріодъ постна и цвѣтна in 4° зъ XVII. вѣка зъ Семушева ад Тырява сѣльна, 19) Акафистникъ писаный въ р 1711 in 4° безъ початку до 42 листа зъ Кальницъ.

III. Книги печатані: 1) Науки церковній in fol. зъ Кальницъ, 2) Требникъ. in 4° печатаный въ Львовѣ 1668 зъ Станьковон ад Завадка дек. Лѣскаго, 3) Науки парохіальній in 4° печатаный въ Почаевѣ 1794, зъ Угерецъ дек. Лѣскаго, 4) Тріодъ постна in fol. печатана въ Кіевопечерской Лаврѣ 1627, зъ Постолова, 5) Тріодъ цвѣтна in fol. печатана въ Кіевопечерской Лаврѣ 1631, зъ Постолова дек. Лѣскаго.

IV. Всч. О. Теофиль Глушкевичъ парохъ Малнова дек. Мостискаго при-славъ до капитульной бібліотеки 1) Рукописне Евангеліе зъ XVII. вѣка и 2) Въ-нецъ Христовъ зъ проповѣдей Антонія Радивиловскаго печатаный въ Почаевѣ 1688

Всч. О. Северіянъ Полянскій парохъ Мокрянъ дек. Мокрянскаго при-славъ Метрику крещеныхъ села Винникъ ад Мокряны вѣдъ р. 1721—1764.

Всѣмъ Всч. Отцамъ жертводателямъ складае подяку Капитула.

Вѣдъ Еп. Консисто́ріи.

Перемышль, 25. Серпня 1903.

† КОНСТАНТИНЪ
ЕПИСКОПЪ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1903.

Выдано 26. Вересня.

Ч. XIII.

Ч. 44.

Ч. 5293. Конкурсъ на опорожненій парохіи.

Зъ рѣшищемъ убыгательства до 21 Листопада 1903 выставляють ся на конкурсъ слѣдующі парохіи:

1. Ветлина дек. Балигородского, надани приватного.
2. Горянка " " " "
3. Крыве ад Тьсна дек. Балигородского надани приватного.
4. Лопьика дек. Балигородского надани приватного.
5. Рыбе " " право патрона почивае.
6. Днѣстрикъ дубовый дек. Жукотыньского, право патрона почивае.
7. Береги гѣрній дек. Затварицкокого, над. приватного.
8. Комарники дек. Высочаньского, надани приватного.
9. Михалевици дек. Комарняньского, " "
10. Лѣмна дек. Добромильского, " "
11. Купновичи дек. Комарняньского, право патрона почивае.
12. Чорнорьки дек. Коросияньского, надани приватного.
13. Щирецъ дек. Любачѣвского, надани приватного.
14. Ростока велика дек. Мушиньского, надани приватного.
15. Залокоть дек. Старосамбѣрского, надани приватного.
16. Звѣрь дек. " " " —
17. Свидникъ дек. " " " —

18. Любинѣ, дек. Яворѳвского, наданя приватного.
19. Коханѳвка дек. " " "
20. Волча дѳльна дек. Старосольского, наданя приватного.
21. Горинецъ дек. Любачѳвского, наданя приватного.
22. Токаря дек. Сянѳцкого, наданя приватного.
23. Цетуля дек. Ярославского, наданя приватного.
24. Предуки дек. Яслиского наданя приватного.
25. Явѳрникъ " " " "
26. Ясель дек. " " "

Речинець розумѣе ся въ сей способѣ, що поданя до дня 21. Листопада 1903 мають бути зъ дотычныхъ урядѳвъ дек. предложені Еп. Консистеріи. Поданя, котрѣ бы по 21 Листопада 1903 тутъ вѳйшли, будуть звернені безуспѣшно.

Вѳдъ Еп. Ординаріята.
Перемышль, 19. Вересня 1903.

Ч. 45.

Ч. 5283 Конкурсь на посаду катихита при школѣ выдѣл. женьс. имени св. Ядвиги въ Перемышли.

Ц. к. Рада шкѳльна окружна въ Перемышли оголошуе п. дн. 14. Вересня 1903 Ч. 1669 конкурсь на посаду гр. к. катихита при школѣ выдѣлової женьскѳй, полученѳй зъ 4-класовою школою народною женьского имени св. Ядвиги
Прошеня о тую посаду можна вносити до кѳнця Жовтня с. р.

Вѳдъ Еп. Консистеріи.
Перемышль, дня 19. Вересня 1903.

Ч. 46.

Ч. 5509. О вынайденю метрики вѳнчаня п. Туряньского и Іоанны зъ роду Бернацком

Поручае ся вѣмъ прч. урядамъ парох. переглянути книги метрикальнѣй вѳнчаня вѳдъ р. 1839 до 1850 въ цѣли сконстатованя, чи не находятъ ся где записане дѣйствіе вѳнчаня пана Туряньского и Іоанны зъ роду Бернацкой. Дотычний урядъ парох. въ котрого метрикахъ названѣй актъ записанѣй, надѳшле сюда выставлене по формѣ сѣвѣдоцтво вѳнчаня, за що интересована особа зъобовязана ся вынагородити понесенѣй трудъ квотою 100 к.

Вѳдъ Еп. Консистеріи.
Перемышль, 30. Вересня 1903.

ХРОНИКА.

Презенты получили:

- Ч. 4741. О. Вербицкій Георгій на Млыны.
„ 4903. „ Левъ Михаилъ на Залуже.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 4886. О. Саламонъ Левъ на Честыиѣ.
„ 4887. „ Демцьо Михаилъ на Крамарѳвку.
„ 5020. „ Набакъ Левъ на Нагорцѣ.
„ 5021. „ Паньковскій Николай на Устиянову.
„ 5046. „ Негребецкій Юліанъ на Бандрѳвъ.
„ 5375. „ Журавецкій Григорій на Дрогомышль.

До каноничной институціи завѳзваніи.

- Ч. 4882. О. Дуркотъ Володимиръ на Мисцову.
„ 5026. „ Домбровскій Діонизій на Выссову.
„ 5025. „ Крайчикъ Николай на Маковиско.
„ 5263. „ Клачиньскій Антоній на Морохѳвъ.
„ 5364. „ Вербицкій Георгій на Млыны.

- Ч. 5431. Въ пропозицію на парохію Крыница деканату Дрогобыцкаго вриняті: 1. Комарицкій Іоанъ, 2. Валухъ Іоанъ, 3. Гарасимчукъ Петръ, 4. Луцкій Петръ.

Завѳдательства получили:

- Ч. 4913. О. Саноцкій Володимиръ въ Волчи дѳльной.
„ 5020. „ Паньковскій Илярій въ Горинци.
„ 5021. „ Грынь Іоанъ въ Крецовѣ.
„ 5046. „ Спротиньскій Орестъ въ Токариѣ.
„ 4426. „ Кульчицкій Евгенийъ въ Боратынѣ дек. Порохницкаго.
„ 4875. „ Кмитъ Георгій въ Купновичахъ.
„ 5291. „ Гамерскій Володимиръ въ Яселю.
„ 5220 „ Скубишь Іоанъ въ Явѳрнику рускомъ.

Сотрудництва получили.

- Ч. 4887. О. Накловичъ Михаилъ въ Белзѣ.
„ 4790. „ Ганасевичъ Іоанъ въ Нагуевичахъ.

- Ч. 5045. О. Сембратовичъ Людомиръ въ Завадцѣ дек. Лѣского.
" 5064. " Гарасимчукъ Петро въ Яворовѣ.
" 4413. " Гринишинъ Іоанъ въ Тарнавицѣ дек. Яслиского.
" 4770. " Тесля Михаилъ въ Крукеничахъ.
" 4804. " Б. Владимиръ въ Курылѣвцѣ.
" 4906. " Цешпорскій Андрей въ Верхратѣ.
" 5134. " Гаранджа Павло въ Куневѣ ад Волча дѣльна.
" 5069. " Усцкій Мирославъ въ Чайковичахъ.

Новооставленіи пресвитеры получили слѣдующіи посады:

- Ч. 5221. О. Гуменюкъ Романъ сотруд. въ Болиновичахъ.
" 5222. " Чеховичъ Іосифъ сотруд. въ Мостахъ великихъ.
" 5223. " Сороковскій Станиславъ сотруд. въ Теплицяхъ.
" 5224. " Сембратовичъ Евгенийъ сотруд. въ Крыницѣ дек. Мушиньского.
" 5225. " Рудавскій Іоанъ сотруд. въ Карликовѣ.
" 5226. " Ольшанскій Волод. сотруд. въ Выгѣвцѣ.
" 5227. " Малирчикъ Алексѣй сотруд. въ Добровлянахъ.
" 5228. " Крайчикъ Василій сотруд. въ Жужелю.
" 5229. " Карнякъ Михаилъ сотруд. въ Зѣболкахъ.
" 5230. " Калимонъ Іоанъ сотруд. въ Добрай.
" 5231. " Ильницкій Іоанъ сотруд. въ Никловичахъ.
" 5232. " Байко Филипъ сотруд. въ Борыславю.
" 5233. " Була Михаилъ сотруд. въ Корчевѣ.
" 5234. " Гамерскій Іоанъ сотруд. въ Тарнавѣ дек. Добромилъского.
" 5220. " Журавецкій Михаилъ катихитору при школахъ народныхъ въ Дрогобычи.
" 5237. " Чичиловичъ Анатолий катихитору при школахъ народ. въ Любачевѣ.
" 5236. " Шихъ Игнатій катихитору при школахъ народ. въ Турцѣ.
" 5235. " Горицкій Модестъ сотруд. въ Улычнѣмъ.

Некрологія.

О. Витошинскій Петро парохъ въ Волчи дѣльна. уп. 27. Серпя 1903.

О. Заградникъ Людвикъ парохъ въ Купновичахъ уп. 3. Вересня 1903.

Души ихъ поручають ся молитвамъ преч. Клира.

Вѣдъ Еп. Консистоіи.

Перемышль, дня 26. Вересня 1903.

† КОНСТАНТИНЪ
ЕПИСКОПЪ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлерь.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1903.

Выдано 28. Листопада

Ч. XIV.

Ч. 47.

6807/601. Речинець до св. Рукополаганя.

Кандидатѡвъ стану духовного, укѡнчившихъ науки богословскій а желающихъ принять св. Рукоположене взымаеся, щобы поданя свои вносили до 10. грудня н. с. 1903, самі же явили ся въ канцеляріи Еп. Консистеріи дня 15. грудня с. р. н. с. о 9 годниѣ рано до испыту. Поданя заосмотреніи бути мають: 1) свидѡцтвами вѣсхъ наукъ шкѡльныхъ, 2) поровѣтвенности, 3) здоровля, 4) убожества, подтвержденного ц. к. Староствомъ, 5) вѣнчаня (если суть женаті), 6) удовольеня вѡйсковою повинности.

Вѡдъ гр. кат. Ординаріята.

Пережышь дня 25. Листопада 1903.

Ч. 48.

Ч. 5956. Въ справѣ рѡвномѣрного упорядкованя способу побору стипендіи и даткѡвъ зъ фондациі.

„Ц. к. Намѣстництво зъ дня 10. Жовтня 1903 Ч. 127928.

На основѣ рескрипту ц. к. Миністерства внутреннихъ дѣлъ, дня 18. Вересня 1903 Ч. 32.976, выдаеся слѣдующе розпоряджене, въ цѣли рѡвномѣрного упорядкованя способу побору стипендіи и даткѡвъ фондациі, котрі належать до обсягу дѣяльности ц. к. Намѣстництва.

О подтвержене житя, убожества, незаможности и иншихъ обставиль вѣд-носичыхъ ся до стану маэткавогo на поквитованяхъ згаданныхъ поборѳвъ фундаційныхъ, мають особы интересованій удавати ся на будучнѳсть до властей законно до сего покликанныхъ.

Отже уряды душпастирскій, котрымъ поручено ведене метрикъ, мають подтверждати жите, станъ вѳльній, або сирѳтскій, або вдовицїи и принадлежнѳсть до вѳроисповѣданя — о скѳлько такихъ выказѳвъ спеціально не буде ся высылати; подтвержене убожества, незаможности, крайнои нужды, або бѣдности увзглядненя, незаосмотреня, тожь и подтвержене, що до стану маэтку належить до урядѳвъ громадскихъ, подтвержене же нездѳльности до зарѳбку (неможности самого себе удержати) будутъ выдавати лъкаръ урядѳви.

Згаданїи подтверженя повинни бути выдаванїи точно пѳсля постановленїи властивыхъ рескриптѳвъ (декретѳвъ и интиматѳвъ), а ихъ змѳсть мае бути о скѳлько зможности короткїи, однакъ выключаючїи всякїи сумнївы.

Позаякъ лїквїдоване поборѳвъ фундаційныхъ може слѣдувати при сповненїи приписанныхъ условїи що до способу ихъ пѳдойманя, мають сторони вѣ вла-сїѳмъ интересѳ перестерѳгати точного сповненя условїи побору а о всѳхъ несправ-дженихъ перешкодахъ ставляныхъ при жаданїи клявзуль подтверженя, доносити ц. к. Намѳеництву.

Се оповѣщене, що безъ проволочки мае обовязувати, подае ся до вѣдомо-сти ц. к. Радъ шкѳльнѳи краевѳи, всѣмъ метроп. и епископ. Ординарятамъ всѳхъ трехъ обрядѳвъ вѣ краю, суперїнтендантови вѳроисповѣданя евангелицкогo вѣ Бѣ-лѳи, всѣмъ израельскимъ зборамъ, ц. к. Дирекцїи полицїи у Львовѣ и Краковѣ, ц. к. головнѳи Касѣ краевой у Львовѣ, ц. к. фїліяльнѳи Касѣ краевѳи вѣ Краковѣ и всѣмъ урядамъ податковымъ.

Зъ ц. к. Намѣстництва.“

Повѣщене подае ся до точного и стислого выповненя наведеногo розпо-рдженя.

Вѳдъ Еп. Консїсторїи.

Перемышь, 16. Листопада 1903.

Ч 49.

Ч. 6288. О богослужебныхъ стипендіяхъ бл. п. Архипресв. Григорїя Шашкевича.

Управляючїи совѣтъ Института „Народный Дѳмъ“ вѣ Львовѣ, яко управ-витель стипендіино-богослужебнои фондациї бл. п. Григорїя Шашкевича, бывшогo Архипресвитера Перемыскои Кавїтулы, проситъ пѳдъ днѣмъ 18. Жовтня 1903 ч. 1203, щобы Еп. Консїсторїя оголосила конкурсъ на рѳкъ 1904 о десять стипендіи богослужебныхъ.

Тои фундаціонной грамоты §. 8 буква д) опредѣляе, що ті стипендія по 100 коронъ повинні въ першій лѣтній получати найнижше дотовані сотрудники, сценонвані сотрудники и завѣдателѣ парохій, даьше загально знані убогі, численною родиною обтяжені парохии.

Понеже зъ початкомъ року 1904 вже въ мѣсяцю сѣчню мае ся одна спъвана Служба Бога зъ парастасомъ вѣдиравляти, ддятого вызвае ся управненихъ до получения реченой стипендіи на рокъ 1904, щобы свои неостемпльовані прошения въ речинци до 10 грудня 1903 послѣдствомъ деканального уряда Еписк. Консисторіи предложили.

Вѣдъ Еп. Консисторіи.
Пережмышль, дни 8. Листопада 1903.

Ч. 50.

Ч. 6465. О издавництвѣ бібліотеки богословской.

„Вѣдозва. Маеми честь повѣдомити Всч. Духовенство, що „Новый Заветъ“ въ языкѣ церковно-словенскомъ зъ переводомъ на языкъ народно-рускій и поясненіями, одобреній Впреосв. Митроп. Ординаріятомъ п. д. 16. Липня 1903, Ч. 4531 уже выпечатаній и переданій до переплеть, а „Псалтирь“ печатае ся, и буде въ половинѣ Грудня уконченій и до переплеть вѣдданій, а при кѣнци р. 1903 и въ першихъ дняхъ Сѣчня 1904 будутъ обѣ ті книжки вѣдослані всѣмъ тымъ П. Т. предплатникамъ, котрі до кѣнца сего року надѣшлють цѣлу предплату въ квотѣ 6 коронъ.

Хтобы хотѣвъ ті книжки отримати въ хорошихъ окладинкахъ зъ скѣры зъ позолочеными берегами, мае за обѣ книжки прислати 9 коронъ.

Вѣдъ 1. Сѣчня 1904 цѣна тыхъ книжокъ буде пѣдвысшена, и такъ: Новый заветъ самъ безъ Псалтири, оправленій въ полотно, буде стояти 6 коронъ, а въ оправѣ въ скѣру зъ позолочеными берегами 8 коронъ, а Псалтирь оправленій зъ полотно 2 к. 50 с., а въ оправѣ въ скѣру зъ позолочеными берегами 4 к.

Въ кѣнци почуваемъ ся до милого обовязку зложити подяку всѣмъ Всч. Отцямъ, котрі заняли ся збиранемъ предплатникѣвъ межи своими парохіяннами, такъ що не зъ одной парохіи маеми по кѣлькадесятъ а навѣтъ по надъ сто предплатникѣвъ. Господь Богъ най позволитъ имъ тѣшити ся многі лѣта хорошимъ успѣхомъ своєї душпастьерской ревности. — Вѣдъ Издавництва Библиотеки Богословской, Львѣвъ пл. св. Юра Ч. 5. — Александеръ Бачинскій“.

Повышене подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства.

Вѣдъ Еп. Консисторіи.
Пережмышль, 14. Листопада 1903.

Ч. 6584. Всч Комисія управляюча Институтомъ вдовъ и сиротъ по гр. кат. священникахъ епархіи Перемышской, зъ 16. Падолиста 1903 до Ч. 322 доносить слѣдующе :

**Станъ касы вдов. сирот. Института
за часъ вѣдъ I. цвѣтня до 30. червня 1903.**

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		цѣны папери		Розходъ	Готѣвка		цѣны папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
Перенось	5049	19	363520	—	Перенось	—	—	—	—
Юзвьякъ Михаилъ	200	—	—	—	Закупно 4 ⁰ / ₀ Л.	—	—	—	—
Щурко Стефанъ	400	—	—	—	З Банку красвого	—	—	—	—
Полянскій Іоанъ	196	—	—	—	Ser. III. Nr. 1370	997	—	—	—
Шумелда Іоанъ	200	—	—	—	Выдано зъ касы вы-	—	—	—	—
Закуплено 4 ⁰ / ₀ Л.	—	—	—	—	льсорованый Л.	—	—	—	—
З Банку краев.	—	—	1000	—	заст. Банку кра-	—	—	—	—
Ser. III. Nr. 1370	—	—	—	—	св. 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ Ser. III.	—	—	1000	—
За выльсорованый Л.	—	—	—	—	Nr. 4442	—	—	—	—
заст. 4 ⁰ / ₀ Ser. III.	—	—	1000	—					
Nr. 13633.	—	—	—	—					
Всего	6045	19	365520	—	Всего	997	—	1000	—
Розходъ	997	—	1000	—					
Остас	5048	19	364520	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		Розходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Перенось	6073	50			
2. Юзвьякъ Михаилъ	22	58			
3. Виковичъ Алексей	60	—			
4. Луцкій Петро	77	—			
5. Полянскій Іоанъ	127	23			
6. Декан. Старосамбѣрскій именно зложили Всч. ОО. Альбинъ Добрянскій 42 к., и Едв. Кушпѣръ 20 к.	62	—			
7. Головацкій Володиславъ	100	—			
8. Яросевичъ Петро	100	—			
9. Посѣкира Михаилъ	50	—			
10. Деканатъ Дрогобыцкій . . . . . именно зложили Всч. ОО. Іоанъ Гавасевичъ 10 к. и Ант. Хвлякъ 17 к.	27	—			
11. Дяковъ Теодоръ	20	—			
12. Шумелда Іоанъ	20	—			

П р и х о д ъ	Готѳвка		Р о з х о д ъ	Готѳвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
13. Панькѳвскій Николай	100	—	1. Переносъ	3600	—
14. Юзьвякъ Михаилъ	20	—	2. Эквивалентъ: рѣшта за р.	919	46
15. Декан. Старосамбѳрскій именно зложили Веч. ОО. Іоанъ Валюхъ 40 к. и Дан. Лепкій 20 к.	60	—			
16. Полошиновичъ Волод.	8	51			
17. Лесакъ Іоанъ	10	—			
			Всего	4519	46
Всего	6937	82			
Розхѳдъ	4519	46			
Остасъ	2418	36			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѳвка		П р и х о д ъ	Готѳвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	26282	05	Сенета, В. Исеницкій, Гр.		
2. Венгриновичъ Дионизій	40	—	Клинь, А. Бенцѳгъ, М.		
3. Хомицкій Теофилъ	40	—	Боднаръ, Ор. Папъ и М.		
4. Вирбицкій Михаилъ	60	—	Ольшанскій, О. П. Пер-		
5. Деканатъ Комарнянскій именно зложено по 20 к. ОО. Іл. Каламунецкій, К. Глатишакъ, М. Сте-	220	—	чинскій зложилъ 30 к.		
6. Ступницкій Павло	40	—	12. Головка Іоанъ	20	—
7. Ільницкій Іоанъ	40	—	13. Деканатъ Ярославскій .	200	—
8. % вѳдъ Л. Заст. Б. ипо-	1127	50	именно зложили по 20 к.		
9. Деканатъ Лѳскій	168	—	Веч. ОО. П. Годобань-		
именно зложили по 20 к. Веч. ОО. І. Вѳрецкій, Б. Калужняцкій, Гр. Макарь Д. Чертежинскій, І. То-			скій, І. Гомза, К. До-		
варницкій, Л. Сембрато-			брчнскій, Т. Дорикъ, Й.		
вичъ и Ю. Полошино-			Заремба, І. Косоноцкій, А. Лебедовичъ, Ф. По-		
вичъ зложилъ 28 к.			долянскій, І. Станчакъ и Д. Ухнятъ.		
10. Хомишинъ Максимъ	20	60	14. Деканатъ Дрогобыцкій .	200	—
11. Деканатъ Мостискій	250	—	именно зложили по 20 к.		
именно зложили по 20 к. Веч. ОО. Т. Глушкевичъ, І. Черкавскій, А. Пше-			Веч. ОО. Іер. Куновскій, А. Рудавскій, С. Іль-		
пюрскій, І. Тыховичъ, Н.			ницкій, І. Мудракъ. А. Словьскій, К. Гумецкій, В. Созанскій, Н. Іва-		
			новскій, Т. Хоминскій и Г. Ільницкій.		
			15. Деканатъ Нижанкѳвскій именно зложили по 20 к.	190	—
			Веч. ОО. П. Винницкій, І. Людкевичъ, П. Ступ-		
			ницкій, Гр. Тимчишинъ, Ю. Кульматицкій, В. Ги-		
			нилевичъ, В. Ільницкій, В. Венгриновичъ и М. Шумило, О. Е. Солтике-		
			вичъ зложилъ 10 к.		

Прихòдь	Готòвка		Прихòдь	Готòвка	
	Кор.	к.		Кор.	к.
16. Ветриновичь Иларіонъ .	20		22. Деканатъ Горожаньскій	248	
17. Деканатъ Канчудкій . именно зложили по 20 к. Всч. ОО. А. Ивасъвка, М. Зятикъ, І. Копистянъ- скій, І Карановичъ и Т. Шумьло.	100		именно зложили по 20 к. Всч. ОО. Ю. Гумецкій, М. Заяць, М. Матковскій, М. Растваецкій, А. Ба- чиньскій, Т. Сапрунь, К. Билиньскій, Іл. Дву- лѣтъ, І. Филиповичъ, В. Рихлевскій и Іос. Гу- мецкій; О. С. Дибъстринь- скій зложивъ 28 к.		
18. Деканатъ Потелицкій . именно зложили по 20 к. Всч. ОО. І. Дуцько, Н. Осмѣловскій, В. Плен- кевичъ, А. Колпачкевичъ, Ю. Манастирскій, І. Ги- совскій и В. Демчукъ, О. І. Гавришкевичъ 28 к.	208		23. Деканатъ Жукотиньскій именно зложили по 20 к. Всч. ОО. Т. Турчманов- вичъ, М. Зубрицкій, Р. Стецѣвъ, Д. Марчакъ, П. Княжиньскій, І. Ли- сикевичъ и М. Попель; О. Іл. Пристань зложивъ 40 к.	180	
19. Деканатъ Балигородскій именно зложили по 20 к. Всч. ОО. В. Устіянов- скій, М. Ладжиньскій, К. Ясеницкій, П. Сту- качъ, М. Щирба, І Кузи- макъ І. Иванусъвъ, Ю. Вендзиловичъ, В. Клюка, В. Чайковскій, Е. Би- линьскій, В. Гукевичъ, и М. Ростовичъ.	260		24. Дек. Перемыско-Загород. именно зложили по 20 к. Всч. ОО. В. Залескій, А. Весоловскій, Косоноцкій, А. Гайдукевичъ, Ант. Ма- каръ и В. Гайдукевичъ; по 21 к. зложили В. Ба- чиньскій и Е. Менциньскій	162	
20. Деканатъ Сокальскій . именно зложили по 20 к. Всч. ОО. Е. Крыницкій, С. Лоницкій, І. Бирка, М. Миколасевичъ, М. Дур- котъ, Е. Давидовичъ, Я. Корчиньскій и І. Матвѣ- ясъ, О. І. Ковальскій зложивъ 21 к.	181		25. Деканатъ Дукляньскій . именно зложили по 20 к. Всч. ОО. М. Вербицкій, Ф. Кисельовскій, З. Че- синокъ, В. Обушкевичъ, К. Копыстяньскій, І. Пеле- ховичъ, Ю. Дуркотъ, Г. Генсюрскій, М. Дуркотъ, І. Мышковскій, Н. Фелен- чакъ, С. Тарновичъ, Д. Пирогъ, І. Пастернакъ, К. Коцьловскій и П. Ка- ламунецкій.	340	
21. Деканатъ Жовкòвскій . именно зложили по 20 к. Всч. ОО. Ст. Алексевичъ, М. Грушкевичъ, В. По- родко, В. Подолиньскій, І. Долоничкій, І. Сав- чакъ, А. Яремкевичъ, А. Сѣнкевичъ, М. Сапрунь, А. Саноцкій, В. Реше- тиловичъ, А. Тимкевичъ, В. Утриско, Ю. Гумец- кій, Гр. Каровець, А. Виханьскій и Ст. До- рошь.	340		26. Деканатъ Куликòвскій . именно зложили по 20 к. Всч. ОО. М. Залѣтачъ, Т. Козакъ, Т. Мусѣй, К. Гру- шкевичъ, І. Карневичъ, Д. Гура, М. Жарскій, І. Иванецъ, Л. Саламонъ и І. Пелехъ; О. К. Должи- цкій 28 к.	228	

П р и х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
27. Полошиневичъ Волод	20	—			
28. Деканатъ Мокряньскій	371	34	1. Переносъ	25367	10
именно зложили по 20 к.			2. Передатки одержали:		
Всч. ОО. М. Чириньскій,			Лисковацка Сылъвѣя	80	—
І. Мальяркевичъ, В. Ско-			Подлуска Климентина	60	—
бельскій, С. Кишикъ, С.			Ваць Мальвина	80	—
Мацюракъ, С. Чижовичъ,			Терлецка Каролина	40	—
П. Савицкій, П. Іесипъ,			Козловска Савина	70	—
А. Николаевичъ, І. Бор-			Яблоновска Саломія	60	—
ковскій, П. Погорецкій и			Ропицка Минодора	70	—
М. Єднакїй; Ю. Плятекъ			Дуркотъ Викторія	60	—
25 к., Н. Лецишакъ 60			Новосядловска Ант.	40	—
к. К. Хотынецкій 18 к.			Градска Адели	60	—
34 с. и П. Левицкій 28 к.			Менциньска Мар'я	60	—
29. $\frac{0}{100}$ вѣдъ Л. заст. Тов.	4614	14	Калужияцка Меланія	60	—
кред. земек.			Чеховичъ Марія	150	—
30. Кушпяръ Евстахій	40	—	Сироты Манастырскій	42	—
31. Лесаць Іоавъ	20	—	Полянська Антонина	50	—
32. $\frac{0}{100}$ вѣдъ облг. фонду проп.	828	—	Добрянська Юлія	30	—
33. Декан. Мушынскій	48	—	Котысь Павлина	120	—
именно зложивъ Всч. О.			Будзыновска Стефанія	120	—
І. Дуркотъ зъ Нової Веси			Строньска Марія	30	—
28 к. и І. Дуркотъ зъ			Клицикеничъ Іосифа	120	—
Шляхтонои 20 к.			Негребецка Петронеля	60	—
34. Декан. Мушынскій	424	—	Вендзиловичъ Павлина	40	—
именно зложили по 20 к.			Литынська Юлія	60	—
Всч. ОО. М. Черлунча-			Менциньска Климентина	150	—
кевичъ, П. Цапиньскій,			Малаховска Павлина	80	—
Т. Качмарчикъ, П. Сан-			Федевъ Христина	60	—
довичъ, Н. Мохнацкій, А.			Насальска Клявдія	60	—
Гукевичъ, І. Парыловичъ,			Куричакъ Емилія	60	—
Д. Хилякъ, І. Русинакъ,			Калко Павлина	90	—
І. Мохнацкій, П. Висло-			Подлуска Юлія	60	—
цкій, Е. Венгриповичъ, П.			Дроздовска Анна	210	—
Хилякъ, Д. Мохнацкій, В.			Феданъ Володимира	150	—
Козловскій, І. Присло-			Рудауска Олимпія	180	—
пекскій и Вл. Мохнацкій;			Шведзицка Антонина	70	—
по 28 к. зложили Гр. Ко-			Подлускій Николай	40	—
пыстыяньскій, С. Полян-			Ропицка Александра	50	—
скій и Пгн. Рувиенець.			Лукашевичъ Павлина	90	—
35. Декан. Коросняньскій	168	75	Литинська Анна	90	—
именно зложили по 20 к.			Рудауска Юлія	60	—
Всч. ОО. Т. Мерена, М.			Яновска Емилія	60	—
Тимчишинъ, Ал. Присло-			Шайдицка Леонтина	180	—
пекскій, І. Мудрый, Ал. Го-			Ливчакъ Іосифа	60	—
цкій и Мол. Коцюба; Левъ			Дмоховска Наталія	64	—
Мѣйскій зложивъ 28 к.,			Козловска Любина	60	—
а Богд. Полянскій 20 к.			Гуркевичъ Марія	60	—
75 с.			3. За купонъ текуцій	1398	
36. Декан. Высочанскій	301	—			
именно зложили по 20 к.					

П р и х о д ъ	Готѡвка		Р о з х о д ъ	Готѡвла	
	Кор.	с.		Кор.	с.
Всч. ОО. М. Прухницькій, Л. Хтьей, Е. Гомза, В. Кордасевичъ, Гр. Морозъ, М. Трешнявскій, П. Я- нѡвъ, М. Ильницкій и Зе- нонъ Пясецкій; 3. а. Кры- ницкій зложивъ 41 к; и Мих. Петровскій 60 к.			4. Штемплъ на квиты вѡдъ купонѡвъ	16	98
			5. Ремунараціи касіера, се- кретара, контролъора, ли- квидатора — слуги . .	380	—
			<u>Всего .</u>	<u>29543</u>	<u>96</u>
Всего .	38270	38			
Розхѡдъ .	29543	96			
Остае .	8726	42			

П О В Т О Р Е Н Ё.

Дня 30. червня 1903 має бути въ касѣ :

I. Фондъ коренный .	готѡвка 5048 К. 19 с.,	цѣннй папери 364520 К. — с.
II. " резервовый	" 2418 К. 36 с.,	" " — К. — с.
III. " розпорядимый	" 8726 К. 42 с.,	" " — К. — с.
Всего готѡвкою .	16192 К. 97 с.,	ц. паперами 364520 К. — с.

Вѡдповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ :

I. Въ цѣннхъ паперахъ:	364520 К. — с.
II. 1. на книж. щадничихъ Перем. щадн. ч.	39426 . . . . . 97 К. 61 с.
2. " " " „Вѣры“	" 893 . . . . . 4772 К. 09 с.
3. " " " „Вѣры“	" 810 . . . . . 11001 К. 02 с.
4. готовыми	. . . . . 322 К. 97 с.
разомъ	16192 К. 97 с.

М. Подолинскій,
предсѣдатель.

М. Копко,
касирь.

Е. Менциньскій,
секретарь.

Вѡдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль дня 16. Листопада 1903.

Ч. 6585. Станъ касы вдов. сирот. Института
за часъ вѣдъ I. липня до 30 вересня 1903.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		цѣнныя папери		Розходъ	Готѣвка		цѣнныя папери	
	Кр.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
Переносъ	6045	19	3655	20	Переносъ	997	—	1000	—
Жертва Веч. О. Ю- сифа Велучков- ского зъ АЕпар- хїи Львѣвской . .	100	—	—	—	Выдано зъ касы 4 ⁰ / ₀ облігацію фонда пропін Ser. 3 Nr. 11824	—	—	2000	—
За вильбосовану о- блїг. фонда про- пїнац. (Ser. С. Nr. 11824).	2000	—	—	—	На закупно 4 ⁰ / ₀ лист. заст. Тов. кредит. земск. . .	6947	90	—	—
Закуплено 4 ⁰ / ₀ Л. заст. Тов. кре- дит. земск. (Ser. III Nr. 35947) . .	—	—	2000	—	Всего	7944	90	3000	—
Жертва бл. п. Те- одора Левицкого пароха въ Яро- славли	2241	78	—	—					
Калимонъ Іоанъ . .	400	—	—	—					
Чеховичъ Іосифъ . .	400	—	—	—					
Крайчикъ Василій .	200	—	—	—					
Журавецкій Ми- хаилъ	200	—	—	—					
Сембратовичъ Ев- геній.	200	—	—	—					
Горницкій Модестъ .	200	—	—	—					
Байко Филипъ . . .	200	—	—	—					
Ольшаньскій Волод.	200	—	—	—					
Була Михайлъ . . .	200	—	—	—					
Гуменюкъ Романъ . .	200	—	—	—					
Карпьякъ Михайлъ .	200	—	—	—					
Малярчикъ Алекс.	200	—	—	—					
Рудавскій Іоанъ . .	130	—	—	—					
Шихъ Ігнатій . . .	200	—	—	—					
Гамерскій Іоанъ . .	200	—	—	—					
Закуплено Л. заст. Товар. кред. земск. Ser. III Nr, 11902	—	—	—	—					
" " " 31631	—	—	—	—					
" IV " 46035	—	—	5000	—					
Всего	13716	97	3725	20					
Розходъ	7944	90	3000	—					
Остает	5772	07	3695	20					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	6937	82			
2. Кусайло Петро	120	—	Переносъ	4519	46
3. Волошиньскій Василій	41	69			
4. Крайчикъ Николаій	95	28	Всего	4519	46
5. Легуцкій Юліанъ	21	—			
Всего	7215	79			
Розхѣдъ	4519	46			
Остатъ	2696	33			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѣвке		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	38270	38			
2. Декан. Бѣцкій, ... именно зложили по 20 К. Всч. О. О. В. Гойдинъ, В. Калужняцкій, Д. Дом- бровскій, І. Титаръ, П. Подляшецкій, А. Дуркотъ Ю. Константиновичъ, Д. Полошиновичъ, І. Феку- ла, В. Курьло, М. Фе- цица, К. Копыстянскій, І. Дуркотъ, З. Барнов- скій и Е. Юрчакевичъ.	300	—			
3. 0/0 вѣдъ лист. заст. Бан- ку краев.	410	28			
4. Константиновичъ Антон.	28	—			
5. Деканъ Самбѣрскій, ... именно зложили по 20 К. Всч. О. О. Л. Козаневичъ и С. Берескій.	40	—			
6. О. Вол. Попель	40	—			
7. 0/0 вѣдъ лист. заст. не- вінкульованыхъ	137	16			
8. Кмитъ Подіектъ	20	—			
9. Дек. Затварницкій . . . . . именно зложили по 20 К. Всч. О. О. М. Мигуловичъ, А. Котисъ, І. Яросевичъ, В. Сологубъ. Єрон. Морав- скій, С. Кмищякевичъ, Фр. Згорлякевичъ	140	—			
10. Дуркотъ Теодозій	20	—			
11. Дек. Судово-Вишеньскій именно зложили по 20 К. Всч. О. О. Гр. Левъ, А. Бованко, Л. Тисовскій,	160	—			

П р и х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
Евд. Васильчакъ, В. Кондрацкій, Г. Камѣньскій, Р. Кордасевичъ и М. Телешъ.			1. Переносъ	295	96
12. Дек. Оленицкій, ... именно зложили по 20 К. Всч. О. О. А. Мокрицкій, К. Павловскій, М. Венгриновичъ и А. Наконичный.	80		2. Передатки одержали:		
13. Набакъ Левъ	40		Лихицка Мальвина	120	
14. Паньковскій, Николай	40		Грицай Елена	60	
15. Негребецкій Юліиць	40		Терлецкій Маркинь	40	
16. Дек. Дрогобыцкій:	260		Котысь Теодозій	40	
17. " Дрогобыцкій: . . . . . именно зложили по 20 К. Всч. О. О. В. Коростеньскій, Г. Отто, Г. Сѣлецкій, Д. Грыцай, Н. Гарбовскій, М. Ясеницкій, С. Хилякъ, Т. Скородинскій, А. Вархолякъ, Г. Ковальчинъ, Г. Данкевичъ, Г. Ганасевичъ и Р. Коростеньскій; о. М. Бачинскій зложивъ 40 К.	40		Махникъ Емилианъ	100	
18. Журавецкій Григорій	40		Федоровичъ Іосифа	70	
19. Клачинскій Антоній	40		Новосадловска Антонина	40	
20. Домбровскій Діонизій	40		Лисковацка Сильвія	12	
21. Левицкій Василій	40		Метеля Марія	60	
22. Дек. Потелицкій	40		Козловска Савина	30	
23. Крайчикъ Николай	40		Савчинъ Миодора	100	
			Чеховичъ Марія	50	
			Кмицикевичъ Іосифа	80	
			Попель Каролина	80	
			Ганкевичъ Саломія	60	
			Подлуска Юлія	30	
			Ваць Мальвина	40	
			Ролицка Миодора	40	
			Печатня за протоколъ	217	50
			Переносъ протокола	8	
			Купоны текучі	33	90
Всего	40305	82	Всего	30855	36
Розхѣдъ	30855	36			
Остае	9450	46			

ПОВТОРЕНЕ.

Дня 30. вересня 1903 має бути въ касѣ :

I Фондъ коренный	готѣвка	5772 К. 07 с.,	цѣнный папери	369520 К. — с.
II " резервовый	"	2696 К. 33 с.,	" " —	К. — с.
III " розпорядимый	"	9450 К. 46 с.,	" " —	К. — с.
Всего готѣвкою		17918 К. 86 с.,	ц. паперами	369520 К. — с.

Вѣдливо до того справозданя найдено въ касѣ :

I. въ цѣнныхъ паперахъ;	369520 К. — с.	
II. 1. на книж. щадничихъ Перем. касм ч. 39426	97 К. 61 с.	
2. " " " "Вѣры" " 893	4772 К. 09 с.	
3. " " " "Вѣры" " 810	11001 К. 02 с.	
4. " " " Яросл. щадн. " 540	22 К. 64 с.	
5. готовыми	2025 К. 50 с.	
разомъ	17918 К. 86 с.	

М. Подолнвскій,
предѣдатель.

Е. Мешицнвскій,
секретарь.

М. Копко,
касирь.

Вѣдъ Еп. Конснсторіи.

Перемышль, 16. Листопада 1903.

Ч. 53.

Ч. 6867. О збираню жертвъ на будову церкви на Засаню въ Перемышли.

Зъ сямъ числомъ „Вѣстника Епарх.“ пересылае сю вѣдозву комитету бодовы дочерной церкви св. равноап. князя Володиміра на Засаню въ Перемышли. Вѣдай нѣтъ священника нашої Епархіи,¹ котрый не знавбы сумныхъ вѣдноснвъ тутешной Катедр. парохіи, зубожѣня корѣннпыхъ мѣщанъ и стану парохіи о переважно зарѣбннкахъ бездомныхъ и голодуючихъ, для котрыхъ але потребъ духовныхъ сама Церковь катедральна при истнующѣй дочернѣй церкви на Болоню въ Перемышли не выстарчае. Кождаго ерея нашої Епархіи вяжутъ зъ Перемышлемъ, яко престольнымъ Епископа городомъ, милі wspomнны. Ту многі учщаля до нкѣль середныхъ; ту майже всѣ слухалн св. Богословія; ту всѣ получили св. рукоположене въ ереи и каноничнй поставленя; ту взоромъ души и своппи письмами вѣдносятъ въ всѣхъ потребахъ личнпыхъ и службовыхъ. Если добро и потреба котрой нибудь парохіи въ Епархіи нашої каждому священникови лежить на серци и склонне его милосердіе до поданя можливой помочи и ратунку, то добро и потреба катедральной парохіи тымъ бѣльше повиннй взбудити сочувствіе и отворити руку до удѣленя милостнпвъ на св. дѣло.

Реченнй комитетъ рѣшнвъ не вѣсылати нѣякихъ квестарѣвъ по сселахъ и мѣстахъ, выходячи зъ справедливого заложеня, що узбираннй прошаками грѣшь не весь иде на цѣль, на яку жертводателѣ складали. Добремыслячй люди зъ Перемышли, Брацтво св. О. Николая и скарбонки выложенй въ катедральнѣй Церквѣ протягомъ 10 лѣтъ узбнрали звышь 15000 коронъ и сплатили тымъ грѣшми землю пѣдъ будову Церкви Засянської.

Тожъ зъ Нашою стороною якъ найтеплѣйше поручаемо вѣдому комитету будовы дочерной Церкви на Засаню въ Перемышли Всч. Духовенству до ласкавого увзглядненя. При томъ поручаемо въ мовѣ будучу вѣдому вѣдчитати въ всѣхъ Церквахъ Нашою Епархіи и заохотити вѣрныхъ до складаня жертвъ на будову Церкви Засянської. Въ той цѣли звать Преч. ОО. Душпастирѣ зарядити збирание жертвъ на тую цѣль въ церквѣ въ назначенный день святочный може при вѣдправленю „Акаоїста“ на птенцію жертвующихъ и заохотити Чест. пропозиторѣ церковныхъ и Честн. Брацтва церковнїи до милостинѣ на будову реченой Церкви зъ скарбонѣ остающихъ пѣдъ ихъ зарядомъ.

Всякіи и малѣйшіи жертвы належитъ по мысли залученой вѣдому надсылати пѣдъ адресомъ Еп. Консистоїи.

Вѣдъ Еп. Ординаїята.
Перемышль, дня 27. Листопада 1903.

ХРОНИКА.

Именованя.

- Ч. 5383. О. Іоанъ Шмердикъ парохъ въ Гуменци им. Завѣдателемъ деканата Старосольского.
- „ 5542. „ Дрѣ Василій Масцюхъ — префектомъ студїи при духовной Семинаріи въ Перемышли.
- „ 5543. „ Дрѣ Василій Масцюхъ — заступникомъ профессора права церковного при епарх. богословскомъ заведеню въ Перемышли.
- Ч. 5586. О. Сїмеонъ Дуткевичъ парохъ въ Пѣддубцяхъ получивъ вѣдличїя крилошанскїи.

Каноничну институтїю получили:

- Ч. 5483. О. Василій Левицкїи був. прокураторъ для справъ Русинѣвъ въ Римъ на парохїю Сокаль.
- „ 5485. „ Дїонизїи Домбровскїи на парохїю Выссова.
- „ 5518. „ Николай Крайчикъ на Маковиско.
- „ 5545. „ Антонїи Клачинскїи на Морохѣвъ.
- „ 5767. „ Володимиръ Левицкїи на Грозьову дек. Жукотынського.
- „ 5810. „ Володимиръ Дуркотъ на Мыщову.

- Ч. 5983. О. Стефанъ Тарнович на Ростайне.
- „ 6258. „ Михаилъ Легъ на Залуже.
- „ 6411. „ Илія Маковой на Ляшки довгі.
- „ 6583 „ Іоанъ Комарницькій на Крылицю дек. Дрогобыцкого.

Завѣдательства получили:

- Ч. 5518. О. Іоанъ Шумелда въ Липовци дек. Любачовского.
- „ 5707. „ Романъ Стецевъ въ Цариньскѣмъ.
- „ 6411. „ Константинъ Полянскій въ Добрѣй шляхоцкѣй.
- „ 6495 „ Михаилъ Накловичъ въ Буновъ.
- „ 6786 „ Володимиръ Гойдышъ въ Корчевѣ.

Сотрудництва получили.

- Ч. 5483. О. Михаилъ Дуркотъ въ Зубковѣ.
- „ 5810. „ Георгій Генсьорскій сам. въ Кальницѣ.
- „ 5996. „ Петро Ярославичъ въ Зѣболкахъ.
- „ 6025. „ Михаилъ Карнякъ въ Торкахъ дек. Сокальского.
- „ 6769. „ Михаилъ Була въ Белзѣ.

Увѣльнене вѣдъ испыта конкурсового получили:

- Ч. 6010. О. Іоанъ Мельникъ парохъ въ Берегахъ.
- „ 5801. „ Григорій Савицкій парохъ въ Схѣдницѣ.

- Ч. 5599. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 23/9 1903 Ч. 125.102 продовжило дотацію зъ рел. фонда на дальшій одень рѣкъ для сотрудника въ Волоци.
- „ 5678. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 25/9 1903 Ч. 125464 продовжило такую саму дотацію для сотрудника въ Стебнику.
- „ 5600. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 23/9 1903 Ч. 125468 продовжило такую саму дотацію для сотрудника въ Торкахъ дек. Сокальского.
- „ 5774. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 2/10 1903 Ч. 128525 продовжило такую саму дотацію для сотрудника въ Ванѣвцѣ.
- „ 5815. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 5/10 1903 Ч. 130245 продовжило такую саму дотацію для сотрудника въ Новѣмъ мѣстѣ.
- „ 5872. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 6/10 1903 Ч. 128522 продовжило такую саму дотацію для сотрудника въ Посадѣ Рыботыцкѣй

- Ч. 5873. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 6/10 1903 Ч. 129162 продовжило таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Гордынѣ.
- „ 6029. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 12/10 1903 Ч. 133982 продовжило таку саму дотацію зъ фонда рел. для сотрудника въ Болоховцяхъ на часть душпаствырства пароха о. Антонія Ясеницкого.
- „ 6612. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 8/11 1903 Ч. 144488 продовжило таку саму дотацію на дальшій рѣкъ для сотрудника въ Боляновичахъ.

Ч. 6221. Выказъ книгъ присланныхъ до библиотекы капитульнѣй:

I. Всч. О. Іоанъ Бѣрецкій деканъ Лѣскій приславъ: 1) рукописне Євангеліе зъ 17. вѣка зъ церкви въ Янкѣвцяхъ дочерной до Лѣска, 2) рукоп. Апостоль зъ 17. вѣка тоиже церкви, 3) рукоп. Минею на мѣсяць Септемврій, потѣмъ лишъ праздничну Минею 1. Октабрія до включно 1. Януарія зъ 17. вѣка зъ церкви въ Янкѣвцяхъ, 4) рукоп. Минею праздничну зъ Януарія до кѣнца Августа зъ 16. вѣка зъ церкви въ Веремени ad Лѣско.

II. Всч. О. Григор. Макарь парохъ въ Угерцяхъ дек. Лѣского приславъ: 1) рукоп. Євангеліе зъ 17. вѣка, 2) часть рукоп. Пролога зъ 16. вѣка in fol. отъ 19. Декемврія до 12. Февруарія зъ Угерецъ, (велика шкода що нема цѣлого), 3) рукоп. Тріодъ постну зъ зъ 18. вѣка зъ Угерецъ, 4) рукоп. Тріодъ постну и цвѣтну in 4° зъ 17. вѣка зъ церкви зъ Орельци ad Угерецъ, 5) рукоп. Минею празднич. зъ 17. вѣка отъ Септемврія до кѣнца Януарія зъ Рудавки ad Угерцѣ. 6) рукоп. Минею празди. in 4° зъ 16. вѣка отъ Февруарія до кѣнца Августа зъ Рудавки, 7) часть рукоп. Минеи празди. in folio зъ 16. вѣка и 8) рукоп. Тріодъ цвѣтну зъ 17. вѣка зъ Угерецъ, 9) Печатані „Казаня“ (ключъ разумѣнія) Іоаннікія Галатовского Львѣвъ 1665 (безъ початку и кѣнца), 10) двѣ цинові дарохрани-тельницѣ съ цинов. ложицами зъ церковей въ Орелчи, Руденки и Угерецъ.

III. Всч. О. Николай Колтунюкъ парохъ въ Тарнавцѣ приславъ: рукоп. Євангеліе зъ 16. вѣка, котре въ р. 1621 купили панове мѣщане Залѣсе нового до церкви св. Арх. Михаила въ мѣстечку Залѣсе нове.

Всѣмъ Всч. Отцямъ жертводателямъ складае подіку Капитула.

6019. Выказъ жертвъ на будову церкви въ Волостковѣ.

Урядъ парох. Мышлятычи 2 к., О. Іос. Мащакъ зъ Бахѣря 2 к., О. Ил. Каламунецкій зъ Кропильникъ 3 к., О. Ив. Петрыкъ зъ Комарна 75 к., О. І. Ляторовскій въ Долины 2 к., О. І. Злат. Отто зъ Лишиѣ 2 к., О. Игн. Гавацкій зъ Перемылона 3 к., Урядъ парохіяльній Остаповичи 3 к., О. К. Кошметинскій

зъ Зиндрановой 4 к., Ив. Мартынецъ зъ Володкова 1 к., Єва Гѳрнякъ зъ Володкова 20 к., Пазя Щуръ зъ Володкова 10 к., Гр. Буцакъ зъ Володкова 1 к., Магда Шмѳгель зъ Володкова 1 к., Марія Мытюкъ зъ Володкова 1 к., Анна Смыкъ зъ Володкова 1 к., Мих. Буцакъ зъ Володкова 4 к., Андр. Буцакъ зъ Володкова 5 к., Мих. Букартыкъ зъ Володкова 4 к., Кат. Трусь зъ Володкова 1 к., Мих. Мистеровичъ зъ Львова 1 к., О. Ал. Руденьскій зъ Заставной (Бук.) 1 к., Церк. брацтво въ Тиглевѣ 1 к., О. Гр. Левъ, деканъ зъ Бортятына 12 к., Товар. „Днѣстеръ“ 50 кор. П. Ольга Куниѳръ зъ Волчищовичъ 1 к. 54 с., О. А. Корытко зъ Богатковецъ 3 к., Впр. О. Архидіаконъ Павелъ Матковскій зъ Перемышля 20 к., Урядъ парох. Братковецъ 1 к. 48 с., г. Симеонъ Кульчицкій зъ Львова 2 к., Дрѣ Кочиркевичъ зъ Львова 10 к., П. Загурскій посесоръ 5 к. 50 с., О. Ив. Товарицкій зъ Постолова 2 к., Товариство „Бескидъ“ въ Сяноцѣ 10 к.

За всѣ повышені жертвы сердечно дякую, и прошу о дальші жертвы на будову церкви въ Волостковѣ, кому лишь добро нашои церкви святой и обряда лежитъ на серци. Жертвы прошу присылати на руки пѳдписаного пароха. — *Ант. Жолкевскій*, парохъ, почта Судова-Виниця.

Некрологія.

О. Айталь Федынкевичъ парохъ въ Буновѣ уи. 3. листопада 1903.

О. Тимотей Лысекъ парохъ въ Корчевѣ уи. 8. Листопада 1903.

Души ихъ поручають ся молитвамъ преч. Кліра.

Вѳдъ Еп. Консесторіи.

Перемышль, дня 27. Листопада 1903.

† КОНСТАНТИНЪ
ЕПИСКОПЪ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1903.

Выдано 21. Грудня

Ч. XV.

Ч. 54.

Ч. 564/орд. Ювильей оголошеня догмату о Непорочнѡмъ Зачатию пресв. Дѣвы Маріи

Въ справѣ Ювильей оголошеня догмату о Непорочнѡмъ Зачатию Пресв. Д. Маріи выданъ Всев. и Впр. Митр. Ординаріатъ слѣдующе :

„Ч. 9266. Въ мѣсяци грудню слѣдующого року 1904 мине 50 лѣтъ вѡдѣ тогды, коли б. п. св. Отець Пій IX оголосивъ торжественно, що наука о непорочнѡмъ Зачатию пресв. Дѣвы Маріи т. е. що пресв. Дѣва Марія сама Одна зъ межи всего рода людского вѡдѣ першои хвилѣ своего Зачатія була особенною ласкою и привилеемъ всемогущого Бога зѡ взгляду на заслуги І. Христа, Спасителя рода людского захована вѡльна вѡдѣ всякого порока грѣха первородного — що отже тая наука есть наукою вѣры вѡдѣ Г. Бога объявленою и яко така має вѡдѣ всѣхъ Вѣрныхъ крѣпко и постоянно держати ся. И якъ догматъ той бувъ 50 лѣтъ тому оголошений въ славу Г. Бога и въ честь преблагословенной Дѣвы, такъ має зъ воли св. Апостольского престола цѣлый сей рѡкъ, вѡдѣ праздника Непорочного Зачатія сего року ажъ до тогожь праздника слѣдующого року торжественно обходити ся яко ювильей того оголошеня въ славу Божу и въ честь пресв. Богородицѣ

Комисія ще вѡдѣ б. п. Папы Льва XIII изъ св. Колегіи Кардиналовъ установлена оголосила слѣдующій вѡдѣ св. Отца нашего Пія X подтвержденный програмъ торжествованя сего ювильей :

1) Осѡбнй набоженства въ Римѣ, на котрї будутъ запрошени представителѣ всѣхъ краѣвъ цѣлого свѣта ;

- 2) конгресъ Маріянскій всесвѣтній въ томъ часѣ въ Римѣ;
- 3) утворене бібліотеки, обіймаючої всѣ дѣла о пресв. Богородицѣ;
- 4) вѣдбуване міссій въ протягу року 1904:
- 5) уряджоване першого св. причастія дѣтей зъ бѣльшою урочистістю;
- 6) упражненя духовніи для брацтвъ и товариствъ католицкихъ;
- 7) паломництва до мѣсцевостій чудотворныхъ Матери Божои;
- 8) щомѣсячне особне набоженство черезъ той рѣкъ;
- 9) особніи дѣла милосердія, именно также вѣдправы за душъ тыхъ помершихъ, котріи за житя особлившу набожнѣсть къ Матери Божѣи мали;
- 10) въ Римѣ урочиста вѣдправа за душу б. п. Папы Пія IX;
- 11) зѣбране и украшене найстаршихъ образѣвъ пресв. Дѣвы въ катакомбахъ римскихъ; и
- 12) особніи набоженства и упражненя побожніи въ честь Матери Божои въ згромадженяхъ законныхъ.

Вѣдповѣдно до того розпоряджае Митр. Ординаріатъ, щобы въ всѣхъ церквахъ архіепархіи въ празникъ Непорочногo Зачатія П. Б. сего року вѣдправило ся торжественне богослужене зъ выставленемъ Найс. Тайнъ; на проповѣди мае ся рѣчь сія народови оголосити, а по заамвонной молитвѣ, если погода и пора дозволить, процесія около церкви, а по поворотѣ, або въ данѣмъ разѣ безъ процесіи, належитъ передъ благословеніемъ Найсв. Тайнами на колѣнахъ вѣдмовити прилучену до сего Числа Вѣдомостій молитву, вѣдъ св. Отця на юбилей сей уложено и вѣдпустомъ 300 дѣвъ разѣ на день нальену и вѣдснѣвати „Подъ Твою милость“.

А черезъ цѣлый рѣкъ юбилейный мае ся що мѣсяця въ недѣлю по 9, кожного мѣсяця слѣдуючу, на Литургіи долучити до службы недѣльной служба Непорочногo Зачатія П. Б. въ такій спосѣбъ, якъ приписуе ся въ попразденство; и по заамвонной молитвѣ мають ся выставити Найсв. Тайны, зъ процесією або безъ процесіи пѣсля погоды, а всегда зъ молитвою и „Подъ Твою милость“ передъ благословеніемъ такъ якъ выше. Но если въ котру зъ тыхъ недѣль есть на Литургіи также служба Святого, то вже опуститъ ся прокимень, аллилуя и причастенъ Зачатія; а если есть тогды иншіи празникъ або попразденство, то вже и тропарѣ (отже вся служба) Зачатія уступитъ — але вѣспѣмнена процесія, молитва и „Подъ твою милость“ мае всегда вѣдправити ся. И належитъ набоженства тѣи Вѣрнымъ оголосувати и ихъ до участія захоочувати.

Подають ся тутъ даты сихъ недѣль зъ закрисленемъ лат. датъ и наведемъ празника або другои службы, если въ дотычну недѣлю выпадае: 11. (24.) Ян., попразденство Богоявленія — 15. (28.) Фев. — 14. (27.) Мар. — 11. (24.) Апр. (нед. мироносицъ: троп. 2 нед., 3-й Зач., Слава конд. нед., И вынѣ Зач.) — 16. (29.) Мая, Сопшествіе — 13. (26.) Юн. — 11. (24.) Юл. — 15. (28.) Авг.,

Успеніе — 12. (25.) Сеп., однаніе Рождества П. Б. — 10. (23.) Окт. — 14. (27.) Ноем., св. Іосафата.

А на празникъ Непорочного Зачатія П. Д. въ слѣдующѣмъ роцѣ належать всьо такъ водіранити якъ сего року.

Кромѣ того завзываютъ ся Вч. Душпастырѣ, щобы Самі пѣсля обстоятельство и Свого усмотрѣня такожь и инними способами празновали ювилей сей въ славу Богу и въ честь пресв. Матери Божои; на примѣръ :

Урядковане місій;

причастія дѣтій школьныхъ, або и взагалѣ дѣтій, а именно першій св. причастія ихъ зъ бѣольшою урочистостію;

упражненія побожній для брацтва и товариства католицкихъ (пр. особній богослуженя зъ снѣльною сповѣдію и причастіемъ;

паломництва до мѣсць водпустовыхъ пресв. Дѣвы;

особній дѣла милосердія въ честь Матери Божои; и т. п.

Взагалѣ най старають ся Вч. Отци при способности сего ювилей, щобы у Вѣрныхъ якъ наибѣольше умножити набожнѣсть, дитинну любовь и уфѣбсть ко пречистѣй Дѣвѣ, уважаючи зъ одной стороны, якъ велике, непонятне и цѣлкомъ незрѣвнане есть достоинство Єѣ яко правдивои Матери Божои, водѣ котрого то достоинства кромѣ Г. Бога ничъ высшого навѣтъ погадати не можна, и ддятого есть пресв. Дѣва надѣ все сотворѣня, надѣ всехъ Ангелѣвъ и Святыхъ незрѣвнано вывысшена, а зъ другой стороны есть Она зъ волѣ Божои заразомъ и намъ Матерею до ласки божои и спасенія вѣчного и мы все ласки не иначе якъ лишъ черезъ Єѣ руки водѣ Г. Бога одержуемъ: якъ и Церковь св., именно такъ въ нашѣмъ обрядѣ, въ всехъ молитвахъ и богослуженяхъ и неустанно пресв. Матерь Божу величае и неустанно до Неи удае ся и мовить: „Не имамы инны помощи, не имамы инны надежды, развѣ Тебе, пречистая Дѣво“.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 16. грудня 1903.“

Оголошаючи повыше розпоряджаея, що реченый Ювилей такъ само въ Нашой епархіи обходитися має. Въ той цѣли додаея до тепершного числа Вѣстника епарх. приписана молитва.

Понеже]выше речене оголошене Всесвѣт. и Вспр. Митр. Ординаріату Мы доперва дня нинѣшного отримали, и нинѣшне розпоряджене доперва по Празнику Непорочного Зачатія до рукъ Веч. Духовенства дѣйде, ддятого розпоряджаемъ, щобы тое богослужене, котре въ повыше поданѣмъ оголошеню на празникъ Не-

порочного Зачатія зъ вѣдповѣдною проповѣдею естъ приписане, було вѣдслужене въ найблишшу недѣлю по отриманю нинѣшного розпоряджени.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 19. Грудня 1903.

Ч. 55.

Ч. 7337. Конкурсъ на одноразову запомогу фонда б. п. П. Зарицкого для бѣдныхъ Церквей въ Галичинѣ.

Подае ся Прч. Духовенству до вѣдомости слѣдующе:

„Ставропигійскій Институтъ въ Львовѣ оголошуе конкурсъ зъ речинцемъ 15. н. ст. сѣчня 1904 на одноразову запомогу въ сумѣ сто шестдесятъ (160) коронъ изъ фонда бл. п. Павла Зарицкого для вспомошествованя бѣдныхъ, въ украшеніи или реставраціи нуждающихся а отвѣтныхъ фондѣвъ на тое не посѣдающихъ гр. к. Церквей въ Галичинѣ.

Прошеня зъ точнымъ наведенемъ потребъ и нуждъ убѣгающихъ о запомогу Церквей, подтверженіи вѣдносительнымъ деканальнымъ урядомъ, довжній церковній комитеты внести посредствомъ Еп. Консистеріи въ означенѣмъ речинци.

Надѣлена тою запомогою Церковь довжна буде приняти на себе обовязокъ, щобы имя фундатора було поминаеме черезъ цѣлый рѣкъ въ недѣли и праздники при литургіи объ отпущеніи и оставленіи грѣховъ и прегрѣшеній его“.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 19. Грудня 1903.

Дары милости для св. Отця.

Урядъ декан. Лѣскій 41 к. 20 с., Урядъ пар. Кропильники 6 к. 94 с., Урядъ парох. Загѣре 1 к., Урядъ дек. Дукляньскій 50 к. 40 с., Урядъ декан. Мокряньскій 64 к. 06 с., Урядъ дек. Порохницкій 22 к. 40 с., Урядъ пар. Лаврѣвъ 5 к., Урядъ дек. Затварницкій 3 к., Урядъ дек. Устрицкій 9 к. 60 с.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, 19. Грудня 1903.

† **КОНСТАНТИНЪ**
ЕПИСКОПЪ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

МОЛИТВА

къ Пресвятѣй Дѣвѣ Непорочно зачатѣй.

Дѣво Пресвятая, угодившая Господеви, и бывшая Его Мати, непорочна на тѣлеси и на души, во вѣрѣ и въ любви, призри же въ то время, въ немже торжествуемъ Ювилей обвѣщенія Догмата, иже Тя всему мѣру яко безъ грѣха зачату возвѣсти, милостиво на насъ окаянныхъ взывающихъ Твоего всесильнаго заступничества. Враждебный змій, на негоже паде первая клятва, не престаеѣтъ браться, и заставляти сѣти на бѣдная чада Евина. Ты же, о благословенная Мати наша, Царице наша и Ходатаице, Яже уже отъ первыя ероки Твоего зачатія, стерла еси главу злаго врага, благоволи милостиво пріяти мольбы наша; мы соединеніи съ Тобою всеѣмъ сердцемъ, молимтиса, благоволи представити я предъ Престолъ Божій, да никогдаже уляжемъ навѣтомъ намъ ставляемымъ, да паче вси дойдемъ пристанища спасенія, и да среди только и толкихъ бѣдъ Церковь и жительство христіанское паки возмогутъ воспѣти пѣснь избавленія, побѣды и мира. Аминь.